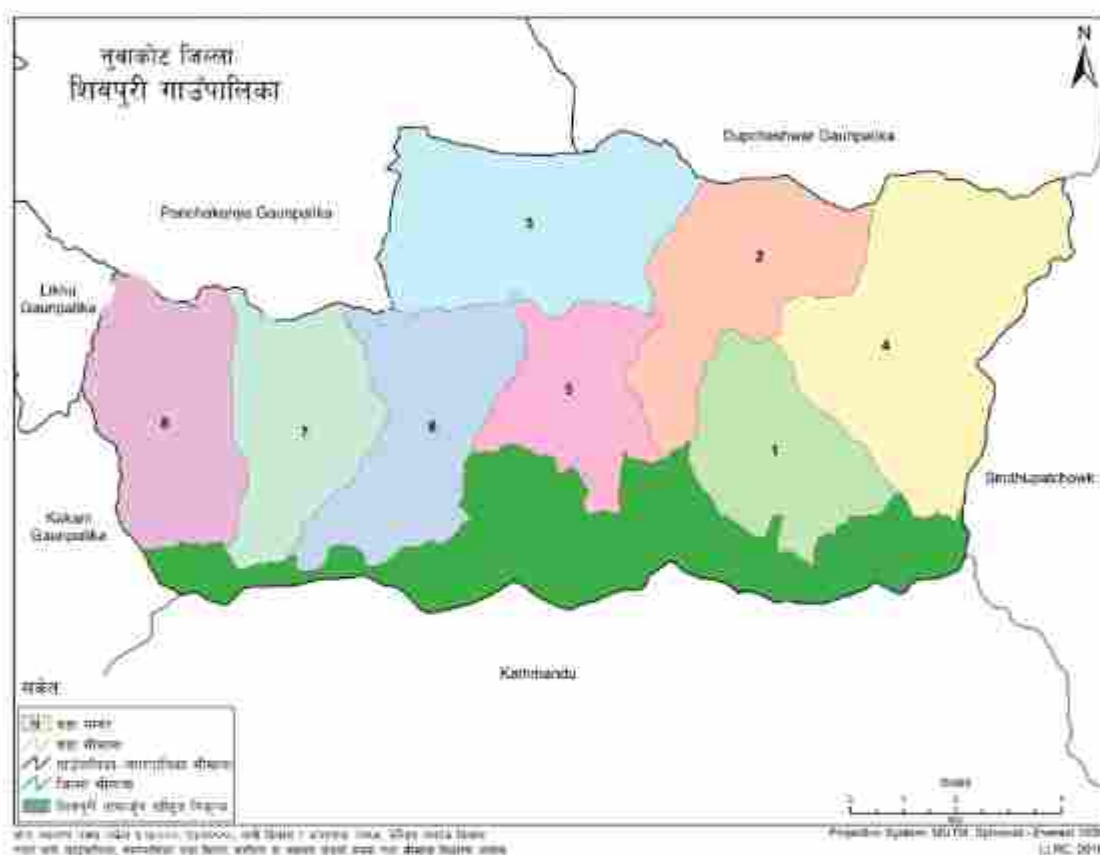

गाउँ शिक्षा योजना

स्थानीय सरकार

शेराबगर, नुवाकोट
बागमती प्रदेश, नेपाल

प्रकाशक :

स्थानीय सरकार
शिवपुरी गाउँपालिका
शेरावगर, नुवाकोट
२०८२ असार

📞 ०१०६३००६३
✉️ shivapuri.rmun@gmail.com
🌐 shivapurimun.gov.np

सर्वाधिकार :

स्थानीय सरकार
शिवपुरी गाउँपालिका
शेरावगर, नुवाकोट

मुद्रण :

एम.एस.प्रिन्टिङ्ग सोलुसन
बानेश्वर, काठमाडौं, फोन: ०१-४१०८११०
msprintingsolution@gmail.com

शुभकामना

नेपालको संविधान अनुसार सङ्घीय लोकतान्त्रिक प्रणाली लागू भएसँगै सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तह गरी तीन तहका सरकार कार्यान्वयनमा आएका छन्। नेपालको संविधान र स्थानीय सरकार संचालन ऐन २०७४ ले दिएको अधिकारहरूको कार्यान्वयनको अभ्यासमा स्थानीय तहहरू क्रियाशील रहेका छन्। विद्यमान शिक्षा ऐन, नियमावलीसँग नबाझिने गरी शिवपुरी गाउँपालिकाले शिक्षा सम्बन्धी ऐन नियम तयार गरी प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्दै आइरहेको अवस्था छ। संविधानले प्रदत्त गरेका शिक्षासम्बन्धी हक अधिकारहरूलाई सुनिश्चित गर्नका लागि गाउँपालिकाले आवश्यक नीतिगत सुधारका कार्यहरू पनि गर्दै आइरहेको छ। यसै सन्दर्भमा आगामी दश वर्षमा गाउँपालिकाको शिक्षा क्षेत्र कुन अवस्थामा पुगाउने भन्ने दीर्घकालिन सोचका साथ यो गाउँ शिक्षा योजना २०८१-२०९० निर्माण भएको छ। यस योजनाले गाउँपालिकाभित्रका सम्पूर्ण शैक्षिक संस्थाहरूको वस्तुस्थिति प्रस्तुतिका साथै भावी शैक्षिक रणनीतिक योजनाको मार्ग चित्रण गर्दछ।

यस योजनामा शिवपुरी गाउँपालिकाको शैक्षिक सूचना, जनसङ्ख्या विवरण, पालिकाको साक्षरताको अवस्था, कार्यान्वयनमा आएका शैक्षिक कार्यक्रमहरू, माध्यमिक तथा आधारभूत तहको शैक्षिक सूचकाङ्कको विवरण, पालिकाको दुरदृष्टि, लक्ष्य, उद्देश्यहरू, रणनीति तथा सिकाइ उपलब्धि विवरण आदि शैक्षिक विवरणहरू समेटिएका छन्। यी शैक्षिक विवरणका आधारमा सूचकगत लक्ष्य निर्धारण गरी क्रियाकलापहरू तय गरिएको छ।

यो योजना दस्तावेज तयारीमा सल्लाह दिने, सहयोग गर्ने तथा खटिने शिवपुरी गाउँपालिका, गाउँ शिक्षा समितिका पदाधिकारीज्यूहरू, सामाजिक विकास समिति, शिक्षा युवा तथा खेलकुद शाखा, प्रधानाध्यापकज्यूहरू, वि.व्य.स. र शि.अ.सङ्घ, अध्यक्षज्यूहरू, शिक्षक प्रतिनिधि, शिवपुरी बाल संजालका प्रतिनिधि लगायत सम्पूर्ण सरोकारवालाहरू प्रति हार्दिक धन्यवाद एवम् कृतज्ञता व्यक्त गर्दै योजनाको ठोस कार्यान्वयनमा जुट्न सबैमा अपिल गर्दछु।

विर बहादुर तामाङ
उपाध्यक्ष

शुभकामना

शिक्षालाई मानवको तेस्रो आँखा तथा ज्ञानको ज्योति भनेर पनि चिनिन्छ । वर्तमानमा शिक्षालाई व्यक्तिको आधारभूत अधिकारको रूपमा लिइन्छ । नेपालको संविधानले नागरिकलाई आधारभूत तहसम्मको शिक्षा अनिवार्य र निःशुल्क तथा माध्यमिक तहसम्मको शिक्षा निःशुल्क पाउने मौलिक हकको व्यवस्था गरेको छ ।

यस शिवपुरी गाउँपालिकाको समग्र शैक्षिक स्थितिको गुणस्तर तथा नतिजामा सुधार ल्याउनका लागि यो दश वर्षे शिवपुरी शिक्षा क्षेत्र योजना निर्माण गरिएको हो । शिवपुरी गाउँपालिकामा समानता, समता, विविधता, पहिचान, विकास र समृद्धिका लागि तथा गाउँपालिकाले शिक्षा क्षेत्रमा गरेको र गर्ने लगानीको उपयुक्त एवम् प्रशंसनीय प्रतिफल प्राप्तमा सहयोग गर्ने आधार प्रदान गर्ने उद्देश्य तथा लक्ष्यका साथ यस शिवपुरी शिक्षा योजनाको निर्माण गरिएको छ ।

शिक्षा विकास जस्तो पवित्र अभियानमा अगाडि बढ्दा आईपर्ने चुनौती तथा समस्याहरूलाई समुचित तरिकाबाट समाधान गरी यस गाउँपालिकाको समग्र शिक्षा क्षेत्रको सुधारका लागि सम्पूर्ण गाउँपालिकावासीको साथ र सहयोग प्राप्त हुनेछ भन्ने पूर्ण आशा र विश्वास लिएको छु ।

यो योजना तयारीमा शुरूवाती चरणदेखि सहयोग गर्ने शिक्षा योजना मस्यौदा लेखन समिति, शिक्षा योजना निर्माण समिति, प्रधानाध्यापकज्यूहरू, वि.व्य.स. र शि.अ. सङ्घ, अध्यक्षज्यूहरू, शिक्षक प्रतिनिधि, शिवपुरी बाल संजालका प्रतिनिधि साथै सम्पूर्ण सरोकारवालाहरू प्रति हार्दिक धन्यवाद एवम् कृतज्ञता व्यक्त गर्दै योजनाको सफल कार्यान्वयनका लागि शुभकामना व्यक्त गर्दछु ।

शुभकामना

वर्तमान संविधानप्रदत्त शैक्षिक अधिकार सुनिश्चित गर्न एकल अधिकारको विषयमा स्थानीय तहले योजनाबद्ध विकासको थालनी गर्नुपर्ने देखिएको छ । स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा ११ (२) ज मा उल्लेखित आधारभूत र माध्यमिक शिक्षासम्बन्धी योजना तर्जुमा, कार्यान्वयन, अनुगमन, मूल्याङ्कन र नियमनको व्यवस्था भएअनुरूप शिवपुरी गाउँपालिकाले शिवपुरी शिक्षा क्षेत्र योजना तर्जुमा गरी कार्यान्वयनमा ल्याउनुपर्ने आवश्यकता महशुस गरेको हो । यस ऐनको दफा २४ (१) मा स्थानीय तहले आवधिक तथा क्षेत्रगत योजना निर्माण गरी कार्यान्वयन गर्नुपर्ने नीतिगत व्यवस्था समेत गरेको छ । यी प्रावधानलाई कार्यान्वयन गर्नका लागि स्थानीय तहले शिक्षा योजना निर्माण र कार्यान्वयन गर्न अनिवार्य छ ।

संविधानले स्थानीय सरकारलाई प्रारम्भिक बालविकास शिक्षा, अनौपचारिक शिक्षा, आधारभूत तथा माध्यमिक तहसम्मको शिक्षाको जिम्मेवारी पनि सुम्पिएको छ । यसै गरी प्रादेशिक तथा सङ्घीय सरकारलाई उच्च शिक्षाको जिम्मेवारी दिएको छ । प्राविधिक तथा व्यवसायिक शिक्षा स्थानीय, प्रदेश एवम् संघीय सरकारको साभ्वा जिम्मेवारीमा राखेको छ । यस स्थितिमा नेपालको शिक्षालाई कसरी व्यावहारिक प्रतिस्पर्धी वैज्ञानिक, रोजगार उन्मुख, गुणस्तरीय, जनमुखी, जीवनोपयोगी, समालोचनात्मक क्षमता सहितको अनुसन्धानमूलक, एवम् नेपालका विविध कला, संस्कृति, ज्ञान, सिप, प्राविधि आदिसँग जोड्दै उपयुक्त पश्चिमी प्राविधि, ज्ञान तथा सिपको पनि भरपूर प्रयोग गर्दै व्यक्तिगत विकास मार्फत समुदाय र देशको विकासमा योगदान गर्ने सक्ने विद्यार्थी उत्पादन गर्नुपर्ने जिम्मेवारी स्थानीय तहको काँधमा आएको छ । त्यसैले गाउँपालिकाले शिवपुरी शिक्षा क्षेत्र योजना निर्माण गरि कार्यान्वयन गर्नुपर्ने अनिवार्य आवश्यकता देखिएकोले यो दश वर्षे शिवपुरी गाउँ शिक्षा योजना निर्माण गरिएको हो ।

यसमा योजनामा प्रारम्भिक बाल विकास तथा शिक्षा, आधारभूत शिक्षा, माध्यमिक शिक्षा, अनौपचारिक शिक्षा तथा आजीवन सिकाइ जस्ता उपक्षेत्रहरू समावेश गरिएका छन् भने पाठ्यक्रम तथा मूल्याङ्कन र शिक्षक विकास तथा व्यवस्थापन, समता तथा समावेशीकरण, स्वास्थ्य, पोषण तथा दिवा खाजा, विद्यालय सुरक्षा विपद् न्यूनीकरण तथा उत्थानशीलता, विद्यालय भौतिक विकास र शिक्षामा सूचना तथा सञ्चार प्रविधि लगाएतका विद्यालय शिक्षाका विभिन्न अन्तरसम्बन्धित विषयहरू समावेश गरिएका छन् ।

यो योजना तयारीमा शुरुवाती चरणदेखि सहयोग गर्ने शिक्षा योजना मस्यौदा लेखन समिति, शिक्षा योजना निर्माण समिति, प्रधानाध्यापकज्यूहरू, बि.व्य.स. र शि.अ. सङ्घ अध्यक्षज्यूहरू, शिक्षक प्रतिनिधि, शिवपुरी बाल संजालका प्रतिनिधि साथै सम्पूर्ण सरोकारवालाहरू प्रति हार्दिक धन्यवाद एवम् कृतज्ञता व्यक्त गर्दै योजनाको सफल कार्यान्वयनका लागि शुभकामना व्यक्त गर्दछु ।

विषय सूची

विषय	पेज नं.
कार्यकारी सारांश	
१. विषय प्रवेश	
२. शिक्षा योजना निर्माणको आवश्यकता औचित्य	
३. स्थानिय तहमा शिक्षा योजना निर्माणको औचित्य	
४. शिक्षा योजना निर्माणका आधार	
५. शिक्षा योजना निर्माण प्रक्रिया	
६. योजनाको लेखाजोखा	
७. योजनाको दस्तावेजको स्वरूप	
परिच्छेद १: परिचय	
१.१ वर्तमान अवस्था	
१.१.१ भौगोलिक अवस्थिति	
१.१.२ जनसाङ्खिक संरचना	
१.१.३ सामाजिक तथा सांस्कृतिक अवस्था	
१.१.४ आर्थिक सन्दर्भ :	
१.१.५ शिक्षा क्षेत्रको अवस्था	
१.२ शिक्षा क्षेत्रका मुख्य समस्या तथा चुनौतीहरूको विश्लेषण	
१.३ शिक्षाका चुनौतीहरूको विश्लेषण	
१.४ अवसरहरू	
परिच्छेद -२: विद्यालय शिक्षा क्षेत्र योजना	
२.१ दीर्घकालीन राष्ट्रिय सोच	
२.२ शिवपुरी गाउँपालिकाको दीर्घकालीन सोच तथा गन्तव्य	
२.३ लक्ष्य	
२.४ उद्देश्यहरू	
२.५ रणनीति तथा कार्यनीतिहरू	
२.६ अपेक्षित मुख्य उपलब्धि	
२.७ प्रमुख उपलब्धि सूचकहरू र लक्ष्य निर्धारण	
परिच्छेद- ३: विद्यालय शिक्षा क्षेत्रका मुख्य उप-क्षेत्रहरू	
३.१ प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा	
३.२ आधारभूत शिक्षा	
३.३ माध्यमिक शिक्षा	
३.४ प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिम	
३.५ अनौपचारिक शिक्षा र आजीवन सिकाइ	

परिच्छेद- ४: अन्तरसम्बन्धित विषय तथा क्षेत्रहरू

- ४.१ पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तक, सिकाइ सामग्री र मूल्याङ्कन
- ४.२ शिक्षक व्यवस्थापन र विकास
- ४.३ शिक्षामा समता र समावेशीकरण
- ४.४ विद्यालय स्वास्थ्य तथा पोषण कार्यक्रम
- ४.५ विद्यालय सुरक्षा विपद् न्यूनीकरण तथा उत्थानशीलता
- ४.६ विद्यालय भौतिक पूर्वाधार विकास
- ४.७ विद्यालयमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधि

परिच्छेद ५: सुशासन तथा व्यवस्थापन

परिच्छेद ६: लगानी र स्रोत व्यवस्थापन

परिच्छेद ७: अनुगमन तथा मूल्याङ्कन

अनुसूची १ : शिवपुरी शिक्षा योजना निर्माण समिति

अनुसूची २ : शिवपुरी शिक्षा योजना मस्यौदा लेखन कार्यदल

अनुसूची ३ : क्रियाकलापगत वित्तिय योजना

कार्यकारी सारांश

सबैजसो योजना उपलब्ध साधन र स्रोतको अधिकतम उपयोग गरी पूर्वनिर्धारित समय सीमाभित्र अपेक्षित उपलब्धि हासिल गर्ने उद्देश्यले निर्माण गरिन्छ। नेपालको सन्दर्भमा योजनाबद्ध विकासको थालनी २०१३ सालबाट भएको पाइन्छ। नेपाल संघीयतामा प्रवेश गरेसँगै हाल योजनालाई माथिबाट थोपरिने विषयभन्दा पनि सरोकारवालाहरूको सक्रिय सहभागितामा उनीहरूको आवश्यकता पहिचान गरी स्थानीयस्तरको योजना बनाई क्रमशः ती स्थानीयस्तरमा तयार गरिएका योजनाहरूलाई समेत समेटेर माथिल्ला स्तरका योजना बनाउने पद्धति (Bottom-up Planning) स्थापित गर्ने प्रयास विगतदेखिनै गरेको पाइन्छ।

नेपालको शैक्षिक विकासको सन्दर्भमा विगत दशकौं देखि स्थानीयस्तरमा तयार गरिएका योजनाहरूलाई समेत समेटेर माथिल्ला स्तरका योजना बनाउने अवधारणा कार्यान्वयनमा ल्याइएकोले प्रत्येक सामुदायिक विद्यालयले विद्यालय व्यवस्थापन समितिको अगुवाइमा विद्यालयका सबै सरोकारवालाहरूको सहभागिता गराई विद्यालय स्तरमा विद्यालयको समग्र विकासको योजना (विद्यालय सुधार योजना) निर्माण गरिन्छ। यस योजनाले खासगरी सम्बन्धित विद्यालयको सेवाक्षेत्रभित्रका विद्यालय उमेर समूहका बालबालिकाहरूको विद्यालयसम्मको पहुँच सुनिश्चित गर्ने, गुणस्तरीय शिक्षा प्रदान गर्ने र संस्थागत क्षमता अभिवृद्धि गर्ने क्रियाकलापहरू समेटेको हुन्छ र हुनुपर्दछ। यसैका आधारमा गाउँपालिकास्तरमा सोही स्तरका सरोकारवालाहरूको सहभागितामा गाउँ शिक्षा योजना निर्माण गर्ने गरिन्छ।

वर्तमान संविधानप्रदत्त शैक्षिक अधिकार सुनिश्चित गर्न एकल अधिकारको विषयमा स्थानीय तहले योजनाबद्ध विकासको थालनी गर्नुपर्ने देखिन्छ भने स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा ११ (२) जमा उल्लेखित आधारभूत र माध्यमिक शिक्षासम्बन्धी योजना तर्जुमा, कार्यान्वयन, अनुगमन, मूल्याङ्कन र नियमनको व्यवस्था भएअनुरूप शिवपुरी गाउँपालिकाले शिवपुरी शिक्षा योजना तर्जुमा गरी कार्यान्वयनमा ल्याउनुपर्ने आवश्यकता महशुस गरेको हो। आर्थिक वर्ष २०६६/०६७ देखि नेपाल सरकारले विद्यालय शिक्षामा सबैको समतामूलक पहुँच सुनिश्चित गर्नुका साथै गुणस्तर सुधारका निमित्त सात वर्षे विद्यालय क्षेत्र सुधार योजना कार्यान्वयनमा ल्याएको थियो साथै यस योजनाबाट प्राप्त उपलब्धिलाई संस्थागत गर्न, विद्यालय शिक्षाका विविध सकारात्मक प्रयासहरूलाई निरन्तरता दिन र शिक्षाका नवीन कार्यक्रमहरूसहित आर्थिक वर्ष २०७३/०७४ देखि सात वर्षे विद्यालय क्षेत्र विकास योजना तर्जुमा गरी कार्यान्वयन भइसकेको छ। विद्यालय शिक्षालाई निर्दिष्ट दिशा निर्देश गर्न १० वर्षे योजनाको रूपमा विद्यालय शिक्षा योजना, २०२१-२०३० कार्यान्वयनका चरणमा रहको छ। वि.स. २०८३ (सन् २०२६) सम्ममा नेपाललाई विकासशील राष्ट्रका रूपमा स्तरोन्नति गर्न, वि.स. २०८७ (सन् २०३०) सम्ममा मध्यम आय भएको मुलुकको स्तरमा रूपान्तरणको लक्ष्य हासिल गर्ने र दिगो विकासका लक्ष्य प्राप्त गर्न महत्वपूर्ण साधनका रूपमा सोही योजना (२०८१/०८२-२०८६/०८७) कार्यान्वयनमा आएको छ।

यसै पृष्ठभूमिमा शिवपुरी गाउँपालिकामा पनि गुणस्तरीय विद्यालय शिक्षामा सबैको समतामूलक पहुँच सुनिश्चित गर्न, व्यवस्थापकीय एवम् नियमनकारी निकायहरू र शैक्षिक संस्थाहरूको संस्थागत क्षमता विकास गरी संस्थागत सुशासन कायम गर्नको लागि आ.व. २०८१/०८२ देखि १०/११ सम्म कार्यान्वयन हुने गरी १० वर्षे शिवपुरी शिक्षा क्षेत्र योजना तर्जुमा गरी कार्यान्वयनमा ल्याउने प्रयास गरिएको हो।

नेपालको संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक संविधानमा शिक्षासम्बन्धी मौलिक हक, राज्यको निर्देशक सिद्धान्त तथा राज्यका नीति र प्राथमिकताका क्षेत्रहरूको उचित व्यवस्था गरिएको छ। नेपालको संविधानको भाग ३ को मौलिक हक र कर्तव्य सम्बन्धी धारा ३१ मा शिक्षा सम्बन्धी ५ वटा मौलिक हकको सुनिश्चितता गरिएको छ। यसै गरी धारा ३८ मा महिलाको हकसम्बन्धी उपधारा (५), धारा ३९ मा बालबालिकाको हकसम्बन्धी उपधारा (२), (३), (७) र (९), दलितको हकसम्बन्धी धारा ४० को उपधारा २मा, सामाजिक न्यायको हकसम्बन्धी धारा ४२ को उपधारा २ र उपधारा ५ मा शिक्षा सम्बन्धी विशेष व्यवस्था गरिएको छ। साथै नेपालको संविधानको राज्य संरचना र राज्य शक्तिको बाँडफाँड सम्बन्धी धारा ५७ को उपधारा ४ बमोजिम स्थानीय तहको अधिकार अनुसूची ८ मा उल्लेखित विषयमा निहित रहनेछ र त्यस्तो अधिकारको प्रयोग संविधान र गाउँसभा वा

गाउँसभाले बनाएको कानुन बमोजिम हुने व्यवस्था गरिएको छ । स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४ को दफा ११ (२) ज मा स्थानीय सरकारलाई माध्यमिक तहसम्मको शिक्षाको व्यवस्थापन एवम् सञ्चालनको अधिकार प्रदान गरिएको छ ।

यस योजनाले विद्यालयहरूको भौतिक एवम् शैक्षिक पूर्वाधार विकासमा सहयोग पुर्याउनुका साथै विगतमा पूरा गर्न नसकिएका विषय र विद्यमान चुनौतीहरूको अन्तर घटाउन सहयोग गर्ने अवसरका रूपमा लिई परिवर्तित परिस्थिति अनुसार कार्यान्वयनमा लचकता अपनाउन सकिने गरी नयाँ योजना, कार्यक्रम र भावी कार्यदिशा तय गरेको छ । यो योजना निर्माण गर्दा दिगो विकास लक्ष्य, सोही योजना, नेपालको संविधान, स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, शिक्षा सम्बन्धी सङ्घीय कानूनहरू, शिवपुरी शिक्षा ऐन र शिक्षा सम्बद्ध विभिन्न आयोगका प्रतिवेदनहरू समेतलाई आधार लिइएको छ । यस योजनामा प्रारम्भिक बालविकास र शिक्षा, आधारभूत र माध्यमिक शिक्षा, निरन्तर शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइ, गुणस्तरीय शिक्षा, पाठ्यक्रम र पाठ्यसामग्री, विद्यालय व्यवस्थापन, शिक्षक व्यवस्थापन र पेशागत विकास, शिक्षासँग सम्बन्धित सवालहरू, शिक्षा क्षेत्रमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधि, उच्च शिक्षा, प्राविधिक शिक्षा तथा व्यवसायिक तालिम, संस्थागत क्षमता विकास, लगानी र स्रोत व्यवस्थापन, शिक्षामा कमजोर वर्गको पहुँच, समावेशी शिक्षा र अनुगमन तथा मूल्याङ्कनसम्बन्धी अलगअलग सवालमा दश वर्षको उद्देश्य, रणनीति र कार्यक्रमहरू विस्तृत रूपमा तयार तथा प्रस्तुत गरिएको छ ।

यस योजनाको सफल कार्यान्वयनको सुनिश्चितताका लागि गाउँ सभा, कार्यपालिका, अन्तर्गतका कर्मचारी, शिक्षक, अभिभावक, विद्यालय व्यवस्थापन समिति, सामुदायिक सङ्घ/संस्थाहरूको बलियो प्रतिबद्धताका साथै राष्ट्रिय/अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्थाहरूबाट निरन्तर सहयोग प्राप्त हुने विश्वास लिइएको छ। यस योजनाले समेट्न नसकेका विषय एवम् कमजोरीहरू औल्याइदिन र आगामी दिनमा यसलाई अभि व्यावहारिक अर्थात् वस्तुपरक ढङ्गबाट कार्यान्वयन योग्य बनाउन अमूल्य सुझाव र सकारात्मक राय सल्लाहको अपेक्षा समेत गरिन्छ ।

यस शिवपुरी गाउँपालिकाले पनि संविधान तथा कानुन प्रदान गरेका अधिकारहरूको प्रयोग गर्दै दश वर्षे शिक्षा योजना निर्माण गरेको छ । मुख्यतया यो योजना सुरुवाती योजना भएको कारणले पहिलेका योजनाहरूको समीक्षा गर्ने कार्य पूर्ण रूपमा नभएता पनि विद्यालय सुधार योजना, अन्य शिक्षासँग सम्बन्धित योजनाहरू तथा शिवपुरी गाउँपालिकाको शिक्षा नियमावली २०७५ र अन्य पालिकाका शिक्षा योजनाहरू तथा अन्य दस्तावेजहरूलाई मार्गदर्शनको रूपमा लिइएको छ । यस योजनाको कार्यान्वयनका लागि सुरुका पाँच वर्षसम्म अनुमानित जम्मा १ अर्ब १८ करोड ५८ लाख ४३ हजार खर्च हुने अनुमान गरिएको छ ।

१. विषय प्रवेश

शैक्षिक सेवा प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गरी अपेक्षित नतिजा हासिल गर्न एवम् शिक्षामा पहुँच, गुणस्तर, सहभागिता र समता सुनिश्चित गर्नका लागि शिक्षा योजनाको महत्त्वपूर्ण भूमिका रहेको हुन्छ । अहिले नेपालको विद्यालय तहको शिक्षाको विकासका लागि विद्यालय शिक्षा योजना कार्यान्वयनमा रहेको छ । त्यसै गरी प्रदेश स्तरमा पनि शिक्षा क्षेत्रको योजना निर्माण भई कार्यान्वयनमा छन् । स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४ जारी भएपश्चात् आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षाका कार्यक्रम स्थानीय तह माफत कार्यान्वयन भइरहेका छन् । अनिवार्य तथा निःशुल्क आधारभूत शिक्षा तथा निःशुल्क माध्यमिक शिक्षा हासिल गर्नका लागि सबै स्थानीय तहले सङ्घीय र प्रदेश सरकारका योजनालाई आधार मानी आफ्ना आवश्यकतालाई प्राथमिकतामा राखी स्थानीय तहस्तरीय शिक्षा योजना निर्माण गर्नुपर्ने आवश्यकता रहेकाले शिवपुरी गाउँपालिकाले पनि शिक्षा योजना तयार गर्ने कार्य प्रारम्भ गरेको सन्दर्भमा स्थानीय तह शिक्षा योजना निर्माणका लागि उपलब्ध मार्गदर्शन पछ्याएको छ ।

२. शिक्षा योजना निर्माणको आवश्यकता औचित्य

नेपालको संविधान २०७२, राष्ट्रिय शिक्षा नीति २०७६, अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा ऐन तथा नियमावली, दिगो विकास लक्ष्य, सोही पञ्चवर्षीय योजनाको अवधारणा तथा विद्यमान विद्यालय शिक्षासम्बन्धी ऐन कानूनले प्राथमिकतामा राखेका नीति, कार्यक्रम तथा लक्ष्यलाई सङ्घीय संरचनाअनुरूप कार्यान्वयन गर्न र विद्यालय शिक्षा क्षेत्रको विकासलाई दिशानिर्देश गर्न सङ्घीय, प्रदेश र स्थानीय तहमा विद्यालय शिक्षा योजनाको निर्माण गर्न आवश्यकता देखिएको छ । विज्ञान तथा प्रविधिमा भएको विकास

तथा परिवर्तनलाई आत्मसात् गर्न र सृजनशील, सक्रिय तथा नेपालको आर्थिक तथा सामाजिक रूपान्तरणका लागि उपयोगी नागरिक तयार गर्नका लागि र शिक्षाको योगदानलाई समय सापेक्ष बनाउन पनि विद्यालय शिक्षा क्षेत्रको योजना मार्फत समग्र शिक्षा प्रणालीमा सुधार गर्नुपर्ने देखिएको छ ।

नेपालको संविधान २०७२ अनुसूची ८ मा स्थानीय तहको एकल अधिकारअन्तर्गत आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षा उल्लेख भएको तथा स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४ को दफा ११ ज ले आधारभूत तथा माध्यमिक तहका लागि २३ ओटा शिक्षाको अधिकार तोकेको छ । यस ऐनको दफा २४(१) मा स्थानीय तहले आवधिक तथा क्षेत्रगत योजना निर्माण गरी कार्यान्वयन गर्नुपर्ने नीतिगत व्यवस्था समेत गरेको छ । यी प्रावधानलाई कार्यान्वयन गर्नका लागि सबै स्थानीय तहले शिक्षा योजना निर्माण र कार्यान्वयन गर्न अनिवार्य छ ।

विद्यालय शिक्षामा रहेका आर्थिक तथा सामाजिकलगायतका कारणले सुविधाविहीन, सीमान्तकृत तथा अपाङ्गता भएका बालबालिकाको समतामूलक पहुँच र सहभागिता सुनिश्चित गर्न तथा प्रत्येक बालबालिकामा न्यूनतम सिकाइ उपलब्धि सुनिश्चित गर्दै समग्र विद्यालय शिक्षाको गुणस्तर तथा सान्दर्भिकता अभिवृद्धि गर्न शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालयले १० वर्षे विद्यालय शिक्षा योजना स्वीकृत गरी कार्यान्वयनमा ल्याएको छ। यसै परिवेशमा सबै स्थानीय तहले शिक्षा योजना निर्माण र कार्यान्वयन गर्नुपर्ने आवश्यकतालाई महसुस गरी यो स्थानीय शिक्षा योजना निर्माण तथा विकास गरिएको हो ।

३. स्थानीय तहमा शिक्षा योजना निर्माणको औचित्य

संविधानले स्थानीय सरकारलाई प्रारम्भिक बाल विकास शिक्षा, अनौपचारिक शिक्षा, आधारभूत तथा माध्यमिक तहसम्मको शिक्षाको जिम्मेवारी पनि सुम्पिएको छ । यसै गरी प्रादेशिक तथा संघीय सरकारलाई उच्च शिक्षाको जिम्मेवारी दिएको छ । प्राविधिक तथा व्यवसायिक शिक्षा स्थानीय, प्रदेश एवम् संघीय सरकारको साभ्वा जिम्मेवारीमा राखेको छ । यस स्थितिमा नेपालको शिक्षालाई कसरी व्यवहारिक प्रतिस्पर्धी वैज्ञानिक, रोजगारउन्मुख, गुणस्तरीय, जनमुखी, जीवनोपयोगी, समालोचनात्मक क्षमतासहितको अनुसन्धानमूलक, एवम् नेपालका विविध कला, संस्कृति, ज्ञान, सीप, प्रविधि आदि सँग जोड्दै उपयुक्त पश्चिमी प्रविधि, ज्ञान तथा सीपको पनि भरपूर प्रयोग गर्दै व्यक्तिगत विकास मार्फत समुदाय र देशको विकासमा योगदान गर्न सक्ने विद्यार्थी उत्पादन गर्नुपर्ने जिम्मेवारी स्थानीय तहको कौधमा आएकोछ । त्यसैले गाउँपालिकाले शिवपुरी शिक्षा योजना निर्माण गरि कार्यान्वयन गर्नुपर्ने अनिवार्य आवश्यकता देखिएकोले यो दश वर्षे शिवपुरी शिक्षा योजना निर्माण गरिएको हो । थप औचित्य बुँदागत रूपमा यसप्रकार रहेका छन् ।

- ❖ तीनै तहमा बन्ने शिक्षा योजनाका बिच लम्बीय र क्षितिजीय सहसम्बन्ध स्थापित गर्ने
- ❖ सङ्घ र प्रदेशबाट प्रदान गरिने स्रोतहरूलाई योजनामा आधारित बनाई व्यवस्थापन, परिचालन र उपयोग गर्न
- ❖ कार्यक्रम र स्रोतमा देखिएको अभाव, दोहोरोपना, स्रोत परिचालनमा असक्षमता जस्ता समस्यालाई न्यूनीकरण गर्न
- ❖ साभ्वा विषयमा लागत साभ्वादारी, समन्वय र सहकार्यलाई प्रभावकारी बनाउन
- ❖ शिक्षासम्बन्धी राष्ट्रिय लक्ष्य तथा अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धता हासिल गर्न सहयोग पुर्याउन

४. शिक्षा योजना निर्माणका आधार

शिवपुरी शिक्षा योजना तर्जुमाको प्रारम्भिक चरणमा योजना निर्माण समितिमा छलफल भई शिवपुरी शिक्षा योजना निर्माणको तयारी गरिएको थियो । योजना तयारीका लागि निम्नानुसारका सामग्रीहरूको अध्ययन र समीक्षा गरिएको थियो :

- ❖ नेपालको संविधान,
- ❖ सोह्रौँ आवधिक योजना,
- ❖ स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४,
- ❖ सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तह (समन्वय तथा अन्तरसम्बन्ध) ऐन २०७७,
- ❖ अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षासम्बन्धी ऐन, २०७५ लगायत विद्यमान विद्यालय शिक्षासम्बन्धी ऐन र नियमावली,

- ❖ विद्यालय शिक्षा क्षेत्र योजना र सिकाइ आपूर्ण तथा द्रुत सिकाइ योजना,
- ❖ शिक्षा नीति मूलतः राष्ट्रिय शिक्षा नीति २०७६, शिक्षाको सोचपत्र २०७९,
- ❖ विद्यालय शिक्षामा समता रणनीति,
- ❖ दिगो विकास लक्ष्य राष्ट्रिय कार्यदौचा,
- ❖ स्थानीय तहको योजना तर्जुमा दिग्दर्शन र स्थानीय तहको विकास योजना,
- ❖ स्थानीय तहको मध्यमकालिन खर्च संरचना,
- ❖ राष्ट्रिय जनगणनाको प्रतिवेदन २०७८,
- ❖ विद्यालय सुधार योजना र अन्य सरकारी तथा गैरसरकारी सङ्घसंस्थाका शिक्षासम्बन्धी कार्यक्रम आदि,
- ❖ गाउँपालिकाप्रोफाइल, २०७६
- ❖ विद्यालय अनुगमन प्रतिवेदनहरू,
- ❖ गाउँपालिकाको वार्षिक बजेटहरू,
- ❖ गाउँपालिकाद्वारा जारी ऐन, नियम र कार्यविधिहरू,
- ❖ स्थानिय पाठ्यक्रम २०८०,

५. शिक्षा योजना निर्माण प्रक्रिया

नेपालमा योजना निर्माण तथा योजनाबद्ध विकास प्रयासको थालनी २०१३ सालदेखि भएको हो। योजनाबद्ध विकासको क्रमलाई हेर्दा हालसम्म १५वटा योजना निर्माण भई कार्यान्वयन भइसकेका छन् भने हाल सोह्रौं योजना (२०८१/०८२-२०८६/०८७) कार्यान्वयनमा आइसकेको छ। हालसम्म योजना निर्माणको अभ्यासलाई सर्सर्ती केलाउँदा समयका आधारमा तीन थरि (१-३ वर्षे अल्पकालीन, ३-५ वर्षे मध्यकालीन र ५ वर्षभन्दा माथि दीर्घकालीन) र तहगत आधारमा दुई थरि (वृहत र सूक्ष्म तथा केन्द्रीकृत र विकेन्द्रित) योजना निर्माण भई कार्यान्वयन भएका छन्। हासिल गर्नुपर्ने लक्ष्य तथा उद्देश्य, उपलब्धसमय, स्रोत साधन र सञ्चालन गर्नुपर्ने कार्यक्रमहरूको आवश्यकता पहिचान गरी योजना कस्तो हुने, कति अवधिको हुने, कसले निर्माण गर्ने र कार्यान्वयनको जिम्मेवारी कसलाई दिने भन्ने कुराको निर्धारण गरिन्छ।

शिवपुरी गाउँपालिकाको शिक्षा योजना तयारी तथा विकासको लागि निम्नानुसारका प्रक्रिया अपनाइएको थियो :

योजना निर्माणको लागि प्रारम्भिक छलफल र शिक्षा योजना निर्माण समिति गठन:

योजना निर्माणका लागि शिक्षा, युवा तथा खेलकुद शाखाको संयोजनमा विभिन्न चरणमा छलफल र बैठकहरूको आयोजना भएका थिए। सो क्रममा शिक्षा योजना निर्माणको लागि USAID प्रारम्भिक कक्षा सिकाइको प्राविधिक सहयोगमा शिवपुरी शिक्षा योजना तर्जुमा गर्न कार्यपालिकामा छलफल भई २०८१ भाद्र २३ मा शिवपुरी शिक्षा योजना निर्माणसमिति गठन गरिएको थियो।

शिक्षा योजना मस्यौदा लेखन कार्यदल गठन र अभिमुखिकरण: शिवपुरी शिक्षा योजना निर्माणसमितिले स्थानीय तहमै उपलब्ध स्रोतका आधारमा शिक्षा योजना मस्यौदा लेखन कार्यदल गठन गरी गाउँपालिकाको अवस्था पहिचान, विश्लेषण गरी वृहत सरोकारवालाको सहभागितामा मस्यौदा तयार गर्न अभिमुखिकरण गरिएको थियो।

योजना निर्माणमा सुचना र सुझावका लागि सरोकारवाला भेला: शिवपुरी शिक्षा क्षेत्र योजना निर्माणका लागि शिक्षा, युवा तथा खेलकुद शाखा, महिला बालबालिका शाखासँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध राख्ने मौजुदा नीति तथा कार्यक्रम र कार्यविधिहरू विश्लेषण गरिएको थियो।

योजना निर्माणको क्रममा गाउँपालिकाका प्रमुखको प्रमुख आतिथ्यमा एक दिने कार्यशाला आयोजना गरिएको थियो। यो कार्यशालामा पालिकाका सबै विषयगत शाखाहरूका जस्तै स्वास्थ्य तथा सरसफाई शाखा, शिक्षा युवा तथा खेलकुद शाखा, महिला तथा बालबालिका र विपद् व्यवस्थापनका प्रमुखहरू साथै वडाध्यक्ष, महिला स्वास्थ्य स्वयंसेविका, बालक्लब प्रतिनिधि,

बालविकास सहजकर्ता वा शिक्षक, अभिभावक प्रतिनिधि लगायतको सक्रिय सहभागिता रहेको थियो ।

मस्यौदा तयारी : शिक्षा योजना मस्यौदा लेखन कार्यदलको अगुवाइमा USAID प्रारम्भिक कक्षा सिकाइ कार्यक्रमको प्राविधिक सहयोगमा गाउँपालिकामै शिक्षा सरोकारवालाहरूको बृहत कार्यशालामार्फत संकलित सुचनाका आधारमा मस्यौदा तयारीको कार्य सम्पन्न भएका थियो ।

मस्यौदा उपर सुझाव संकलन : शिक्षा, युवा तथा खेलकुद शाखा र गाउँ शिक्षा समिति, गाउँपालिका स्तरीय प्र.अ. बैठकमा छलफल र सुझाव सङ्कलन, गाउँपालिकाको वेबसाइटमा मस्यौदा प्रति प्रकाशन गरी राय-सुझाव सङ्कलन गरिएको थियो ।

अन्तिम मस्यौदा तयारी : सरोकारवालाको राय-सुझाव मिलान गरी शिक्षा योजना मस्यौदा लेखन कार्यदलले अन्तिम मस्यौदा शिक्षा योजना निर्माण समितिलाई पेश गरेको थियो। उक्त समितिले बैठकमा छलफल गरी मुल्याङ्कन गराइ कार्यपालिका बैठकमा पेश गर्ने निर्णयअनुसार कार्य अगाडी बढाइएको थियो ।

कार्यपालिका बैठकमा छलफल र स्वीकृति : कार्यपालिका बैठकको मिति २०८१ जेठ २७ गतेको छलफल, स्वीकृति र निर्णय बमोजिम १० वर्षे शिवपुरीगाउँ शिक्षा योजना आत्मसातिकरण गर्दै कार्यान्वयनमा ल्याइएको हो ।

६. योजनाको लेखाजोखा

क्र.सं.	लेखाजोखाका पक्ष	विस्तृत विवरण
१	नेतृत्व तथा सहभागिता	- शिक्षा योजना निर्माणमा प्रारम्भिक चरणको छलफल देखि नै मूल नेतृत्वको संलग्नता रहेको छ । - सामाजिक विकास समिति संयोजकत्वमा शिक्षा योजना निर्माण समिति बनेको - शिक्षा सरोकारवालाको संलग्नतासहितको योजना मस्यौदा कार्यदल गठन गरी पारदर्शी ढंगमा मस्यौदा तयार गरिएको छ । - सूचना र सुझाव संकलनका क्रममा सरोकारवालाको अर्थपूर्ण सक्रिय सहभागिता भएको छ ।
२	पर्याप्तता र सान्दर्भिकता	यस योजनामा उल्लेख गरिएका रणनीति, कार्यक्रम तथा क्रियाकलापहरू गाउँपालिकाका शिक्षा क्षेत्रका समस्या र चुनौतीहरू सम्बोधन गर्ने प्रयाप्त छन् ।
३	समता, सक्षमता तथा गुणस्तर	यो योजनाले समता, सक्षमता तथा सिकाइ र गुणस्तरजस्ता सवालमा अपेक्षित वृद्धि गर्दै शिक्षा क्षेत्रको समग्रतामा उन्नयनको प्रयाप्त प्रयास गरेको छ ।
४	अन्तरसम्बन्ध र तादात्म्यता	- यो योजना गाउँपालिकाको वार्षिक नीति कार्यक्रम लगायत अन्य योजनाहरू विच अन्तरसम्बन्धित छ । - शिक्षाका राष्ट्रिय र अन्तराष्ट्रिय लक्ष्यहरूसँग अनुकुलन गरिएको छ । - स्थानीय तहको योजना तर्जुमा सम्बन्धि अद्यावधिक मार्गनिर्देशन २०८१ मा आधारित यस योजनाले शिक्षाका उल्लेखित क्षेत्रहरू र अन्तरसम्बन्धित विषयविषय उपयुक्त तालमेल राखेको छ ।
५	सम्भाव्यता र कार्यान्वयन योग्यता तथा सान्दर्भिकता	- योजनामा भएका विषयको शिक्षाका उपक्षेत्र, अन्तरसम्बन्धित विषय साथै उपलब्ध स्रोत र अनुगमन मुल्याङ्कनसँग तादात्म्यता कायम गरिएको छ । - स्थानीय आवश्यकता र भोगिरहेका प्रमुख चुनौतीलाई सम्बोधन गर्ने प्रयास योजनाले केही हदसम्म गरेको छ ।
६	स्रोतको प्रबन्ध	- योजनामा उल्लेख गरिएका क्रियाकलापका लागि आवश्यक बजेटको प्रस्ताव गरिएको छ । - नपुग बजेटका लागि सरकारी र गैरसरकारी संस्थाहरूसँग निरन्तर सहकार्य गर्नुपर्ने छ ।
७	संस्थागत क्षमता	योजना साथै क्रियाकलापहरू कार्यान्वयनका लागि उपयुक्त संयन्त्र र आवश्यक क्षमता विकास कार्यक्रम राखिएका छन् ।

८	कार्यान्वयनमा तत्परता	❖ स्थानीय तहभित्रका सरोकारवालाको सहभागितामै योजना तयार भएको छ। ❖ यो योजना स्वीकृतिपूर्व जिम्मेवार पक्षलाई प्रबोधीकरण र अभिमुखीकरण गरिएको छ। ❖ स्थानीय तहको वार्षिक नीति तथा कार्यक्रम र बजेटमा योजनाकै आधारमा कार्यक्रम प्रस्ताव गर्नुपर्ने आवश्यकता रहेको छ।
९	तथ्याङ्क विश्लेषण र प्रक्षेपण	❖ स्थानीय तहभित्रका शैक्षिक सूचकहरू र आवश्यक तथ्याङ्क राखिएका छन्।
१०	अनुगमन र प्रतिवेदन	❖ सबै तहको आवधिक अनुगमन र मूल्याङ्कनका संयन्त्र तयार गरिएको छ।

७. योजनाको दस्तावेजको स्वरूप

यस योजनाको पहिलो परिच्छेदमा स्थानीय तहको पृष्ठभूमि शिक्षाक्षेत्रका समस्या, चुनौती र अवसरहरू उल्लेख गरिएको छ। दोस्रो परिच्छेदमा यस योजनाका दूरदृष्टि, ध्येय, उद्देश्य तथा रणनीति र प्रमुख अपेक्षित उपलब्धिहरू प्रस्तुत गरिएको छ। परिच्छेद तीनमा विद्यालय क्षेत्रका विभिन्न उपक्षेत्रगत योजनाका खाका समावेश गरिएको छ। यसमा समावेश गरिएका उपक्षेत्रहरूमा प्रारम्भिक बाल विकास तथा शिक्षा, आधारभूत शिक्षा, माध्यमिक शिक्षा, अनौपचारिक शिक्षा तथा आजीवन सिकाइ रहेका छन्। परिच्छेद चारमा विद्यालय शिक्षाका विभिन्न अन्तरसम्बन्धित विषयहरू समावेश गरिएको छ। यसमा समावेश गरिएका अन्तरसम्बन्धित विषयहरूमा पाठ्यक्रम तथा मूल्याङ्कन र शिक्षक विकास तथा व्यवस्थापन, समता तथा समावेशीकरण, स्वास्थ्य, पोषण तथा दिवा खाजा, आपत्कालीन तथा सङ्कटकालीन अवस्थामा शिक्षा, विद्यालय भौतिक विकास र शिक्षामा सूचना तथा सञ्चार प्रविधि रहेका छन्।

परिच्छेद पाँचमा सुशासन तथा व्यवस्थापनअन्तर्गत आवश्यक संस्थागत संरचना तथा क्षमता विकास, योजना कार्यान्वयनको समग्र व्यवस्था, अनुगमन तथा मूल्याङ्कन र प्रतिवेदन प्रणाली समावेश गरिएको छ। परिच्छेद छ मा योजनाका लागि लगानी र स्रोत व्यवस्थापन के कसरी गर्ने भन्ने विषय प्रस्तुत गरिएको छ। परिच्छेद सातमा योजनाको कार्यान्वयनबाट अपेक्षा गरिएका समग्र नतिजाहरू र मुख्य मुख्य सूचकहरू उल्लेख गरिएको छ।

परिचय

१.१ वर्तमान अवस्था

शिवपुरी शिक्षा क्षेत्र योजनाले यस गाउँपालिकामा समानता, समता, विविधता, पहिचान, विकास तथा समृद्धि स्थापनाका लागि र गाउँपालिकाले शिक्षा क्षेत्रमा गरेको र गर्ने लगानीको उपयुक्त तथा प्रशंसनीय प्रतिफल प्राप्तमा सहयोग तथा आधार प्रदान गर्ने उद्देश्य तथा लक्ष्यका साथ यस शिवपुरी शिक्षा योजनाको निर्माण गरिएको छ।

राज्यको पुर्नसंरचना तथा विकेन्द्रीकरणको अवधारणा अनुसार आफ्नो शिक्षाको विकास आफै गर्नु भन्ने उद्देश्यले स्थानीय तहमा शिक्षाको गुणस्तर वृद्धि गर्दै विद्यालयको समग्र पक्षहरूको सुधार, विद्यालय शिक्षा विकास तथा गुणस्तर कायम गर्न विद्यालय सुधार योजनाले उल्लेखनीय भूमिका खेलेको छ। यस गाउँपालिकाका करिब सम्पूर्ण सामुदायिक विद्यालयहरूको विद्यालय सुधार योजना तयार गरी कार्यान्वयनमा आएको अवस्था रहेको छ। शिक्षा क्षेत्रका सरोकारवालासँगको अन्तरक्रिया साथै विद्यालय सुधार योजनालाई समेत विश्लेषण गरी यो दश वर्षे शिवपुरी शिक्षा योजना तयार गरिएको छ। शिक्षा क्षेत्रमा विगतमा नेपाल सरकारले लागु गरेका र हाल सञ्चालन भैरहेका कार्यक्रमहरूका सकारात्मक नतिजाहरूलाई स्थायित्व दिने सन्दर्भमा समेत यो दश वर्षे शिक्षा क्षेत्र योजना निर्माण गर्नु परेको हो। यस गाउँपालिकाको शिक्षा विकासमा सामाजिक, सांस्कृतिक र आर्थिक सन्दर्भ, भौगोलिक, जनसाङ्ख्यिक र शासकीय स्वरूपको प्रभाव रहने भएकाले यो शिक्षा योजना निर्माणका क्रममा यी सन्दर्भहरूको समीक्षा गरिएको छ।

१.१.१ भौगोलिक अवस्थिति

नुवाकोट जिल्लाको दक्षिण पूर्वी भागमा अवस्थित शिवपुरी गाउँपालिका साविकका तलाखु, छाप, लिखु, सिक्रे, महाकाली, समुन्द्रादेवी, सुनखानी र थानापाँत गा.वि.स समावेश गरी ८ वटा वडामा विभक्त रहेको छ। भौगोलिक हिसावले २७ डिग्री ४८ मिनेट ३२ सेकेन्ड देखि २७ डिग्री ५३ मिनेट २९ पूर्वी अक्षांश र ८५ डिग्री १८ मिनेट ११ सेकेन्ड देखि ८५ डिग्री २४ मिनेट ५१ सेकेन्ड पूर्वी देशान्तरमा फैलिएर रहेको छ। कुल क्षेत्रफल १०१.५१ वर्गकिलोमिटर रहेको छ। यस गाउँपालिका सामुद्रिक सतहको ६२० मीटर २५२१ मिटरको उचाइमा रहेको छ। शिवपुरी गाउँपालिकाको कार्यालय रहेको स्थान वडा नं. ५ को शेराबगरमा रहेको छ। गाउँपालिकाको केन्द्र, जिल्लाको सदरमुकाम विदुर देखि ३० किलोमिटर र राजधानी काठमाडौँ देखि ४० किलोमिटरको सडकको दुरीमा रहेको छ। गाउँपालिकाको पूर्वमा सिन्धुपाल्चोक जिल्ला, पश्चिममा पञ्चकन्या, लिखु र ककनी गाउँपालिका, उत्तरमा पञ्चकन्या र दुधेश्वर गाउँपालिका र दक्षिणमा शिवपुरी राष्ट्रिय निकुञ्ज पर्दछ।

पूर्व कालमा भगवान शिवको क्रिडास्थलको रूपमा रहेको र पवित्र मानिएको यस भूमिमा भगवान शिवको आराधना र तपस्याको लागि ऋषि, महर्षि र तपस्वीहरू आउने गरेको जनविश्वास रहेको छ। भगवान शिवको बसोवास गरेको क्षेत्रका रूपमा धार्मिक महत्त्व रहेको यस क्षेत्रलाई शिवपुरी भनिने गरिएको थियो। यही शिवपुरी शब्दबाट नै गाउँपालिकाको नाम शिवपुरी रहन गएको हो भन्ने किम्वदन्ति रहेको पाइन्छ। यस गाउँपालिका शिवपुरी राष्ट्रिय निकुञ्जसँग जोडिएको मात्र नभई नुवाकोट जिल्लाको ऐतिहासिक तथा धार्मिक रूपले महत्त्वपूर्ण भूमिका रूपमा रहेको छ।

गाउँपालिकाको सबै भूभाग मध्य तथा उच्च पहाडी धरातलीय विशेषता बोकेको छ। नदी तटीय क्षेत्र र पहाडको फेदीमा समथर फाँट रहेको यस गाउँपालिकाको कुल भूभागको ४७.३० प्रतिशत भूभाग, १५ डिग्रीदेखि ३० डिग्री भिरालो रहेको ६ भने ५ डिग्री देखि कम भिरालो रहेको भूभाग जम्मा २.१३ प्रतिशत रहेको छ।

पूरे गाउँपालिका बागमती प्रदेश अन्तर्गत नुवाकोट जिल्लामा रहेको छ। कुल १२ वटा स्थानीय तह मध्ये दक्षिण पूर्वी भूभागमा अवस्थित यो गाउँपालिका प्रतिनिधि सभा निर्वाचन प्रयोजनका लागि निर्धारण गरिएका दुई वटा क्षेत्रहरू मध्ये क्षेत्र नम्बर १

मा अवस्थित रहेको छ । साविक ८ वटा गा.वि.स. मिलेर बनेको गाउँपालिकाको केन्द्र शैरावगरमा अवस्थित रहेको छ । गाउँपालिकामा ८ वडा विद्यमान रहेका छन् ।

१.१.२ जनसाङ्ख्यिक संरचना

राष्ट्रिय जनगणना, २०७८ अनुसार गाउँपालिकाको अक्सर बसोबास गर्ने जनसंख्या १७,२०३ रहेको छ जस मध्ये पुरुष ४७.८ प्रतिशत (८२२२ जना) र महिला ५२.२ प्रतिशत (८९८१ जना) रहेका छन् । सोही अनुसार लैंगिक अनुपात (Gender ratio) अर्थात् प्रति १०० महिलामा पुरुषको संख्या ९१.५५ रहेको छ । जनघनत्व (प्रति वर्ग किलोमिटरमा रहेको जनसंख्या) १६९ जना प्रति वर्ग किलोमिटर रहेको छ । पछिल्लो तथ्याङ्क बमोजिम यस गाउँपालिकाको कुल जनसंख्या मध्ये २.९ प्रतिशत अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरू रहेका छन् । कुल ४,९२५ घरपरिवार रहेको यस गाउँपालिकामा प्रति परिवार औषत ४ जना सदस्य रहेको देखिन्छ ।

१.१.३ सामाजिक तथा सांस्कृतिक अवस्था

यहाँ विशेष गरी तामाङ, ब्राह्मण, क्षेत्री, गुरुङ, मगर, धले, कामी, दमाइ, साकी आदिको बसोबास रहेको हुँदा मुख्यतः हिन्दु र बौद्ध धर्मको प्रचलता रहेको पाइन्छ तर आजभोलि भने विस्तारै क्रिस्चियनको सङ्ख्या पनि बढ्दै गएको देखिन्छ ।

जाति र धर्म अनुसार फरक फरक संस्कृति रहेको हुँदा भेषभुषा गरगहना, भाषा, सामाजिक मूल्य मान्यता मेला र पर्वहरूमा समेत विविधता रहेको पाइन्छ । परम्परागत रूपमा रहेको जाति अनुसारको पेशा भने केही यथावत रहेता पनि आजभोलि जात जाति मात्र नभई सिप र आम्दानीसँग जोडेर केही अघि बढेको पाइन्छ ।

यहाँको मौलिक नाच, गीत, वाद्यवादन, गरगहना र भाषामा वसाइ सराई, अन्य भाषा विदेशी संस्कृतिको प्रभावले भने केही नकारात्मक असर पुर्याएको देखिन्छ । शिक्षा तथा विभिन्न संघ सस्थाको प्रभाव आदिवाट जातिय छुवाछुत र भेदभाव भने कमि आएको देखिन्छ । आज भोलि युवावर्गको शहर तथा विदेश पलायनले गाउँमा वृद्ध र केटाकेटी मात्र भई दिदा कृषि उत्पादनमा कमि तथा जङ्गली जनावरको प्रकोप समेत बढेको देखिन्छ । गाउँमा सुविधा बढ्दै जाँदा पनि शहरको आकर्षण भने यथावत रहेको पाइन्छ । ठाउँ अनुसारको व्यावसायिक कृषि, शिक्षा, सञ्चार, स्वास्थ्य र पर्यटनमा तिनै तहका सरकारले जोड दिने हो भने यहाँको सामाजिक तथा साँस्कृतिक पक्षमा अभै सकारात्मक प्रभाव पर्नेमा दुई मत छैन ।

यस गाउँपालिका क्षेत्रभित्र रहेका विभिन्न धार्मिक स्थलको कारणले यस क्षेत्रमा वर्षेनी हजारौ संख्यामा आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटकहरूको आगमन भइरहेको देखिन्छ । महत्वपूर्ण धार्मिक सम्पदाका रूपमा शिवालय मन्दिर, झ्याङ्गडोङ्ग गुम्बा, भेनापोङ्ग गुम्बा, छोरचेन गुम्बा, विष्णुदेवी मन्दिर, महाकाल मन्दिर, मङ्गलादेवी थान, महाकाली मन्दिर, ताप्केटार गुम्बा, नारायणथान मन्दिर, कुण्डलादेवी मन्दिर, डुडेमहादेवस्थान मन्दिर, जेब्राङ्ग छोईलिङ्ग गुम्बा, छेङ्ग्राङ्ग छोईलिङ्ग गुम्बा, नरसिंह घाट, गणेशकाली मन्दिर, कर्माछोईलिङ्ग गुम्बा, समुन्द्रदेवी मन्दिर, डोगुङ्गो गुम्बा, धर्मिनदेवी मन्दिर, थानापाति मन्दिर, निग्चे गुम्बा, पेमा छैले गुम्बा र ध्याम्पेश्वर महादेव मन्दिर आदि रहेका छन् ।

१.१.४ आर्थिक सन्दर्भ :

शिवपुरी गाउँपालिका विधम अवस्था भएको गाउँपालिका हो, ता पनि जलवायुको आधारमा बसोबासका लागि उपयुक्त मानिएको छ । यहाँ हुलाक, टेलिफोन, स्वास्थ्य चौकी, शिवपुरी आधारभूत अस्पताल, विद्यालयको पहुँचका साथै गा.पा. को विच भागमा लिखु खोलाको लगभग किनार हुदै मध्य पहाडी लोकमार्ग गएको हुँदा बाह्रै महिना यातायात सञ्चालन हुन्छ भने अस्थायी कच्ची बाटोमा भने ८, ९ महिना भने टोलटोलमा पुग्न सकिन्छ । ग्रामिण सडक पनि पक्की हुने क्रमले गर्दा यातायात सहज बन्दै गएकोले ग्रामिण बस्ती विकासमा सहयोग पुगिरहेको देखिन्छ । गाउँपालिकाले शिक्षा, स्वास्थ्य र कृषिमा केही परिवर्तन ल्याउन खोजिरहेको वा त्यस क्षेत्रलाई आफै सुधार ल्याउन खोजेको छ । गाउँपालिकाको सडक व्यवस्थापनलाई विशेष महत्व दिइरहदा ठाउँ ठाउँमा कृषि उत्पादन सङ्कलन र ससाना व्यापारिक केन्द्रहरू पनि विकास भईरहेको पाइन्छ । जस्तै: बोरे डिल बजार, शैरावगर बजार, चालिसे बजार, कर्जुङ्गचोक बजार र सिलामे नजिकै बजार छन् । रोल्चे, अल्छे, ठानाभञ्ज्याङ, त्रापाबोटे, सुइरेचौर, मानेभञ्ज्याङ, टोङ्गे भञ्ज्याङ, चिसापानि पाटीभञ्ज्याङ, निकै ठुलो पर्यटकीय सम्भावना बोकेको ठाउँ हो ।

प्राकृतिक श्रोतको अवस्था हेर्दा प्रशस्त कृषियोग्य जमिन रहेको यस गाउँपालिकाको कुल क्षेत्रफल १०१.५ बौकी मध्ये ६६.८० प्रतिशत कृषियोग्य जमिन र २९.४५ प्रतिशत वनजंगल र बुट्यान रहेको छ। त्यसैगरी, पानीले ओगटेको भाग ०.२० तथा चट्टानी भाग ०.१४ प्रतिशत रहेको देखिन्छ।

समग्रमा यस गाउँपालिका क्षेत्रमा हेर्दा कृषि पेशा अंगाल्ने घर परिवारको संख्या उच्च रहेको छ। गाउँपालिकामा रहेको खेती योग्य जमिनमा खाद्यान्नको साथै अन्य नगदे तरकारी बाली, फलफूल, तरकारी मसला तथा जडीबुटी र पशुजन्य उत्पादन वृद्धि गर्न सकिने प्रशस्त सम्भावनाहरू रहेको छ। आधुनिक कृषि प्रविधि, मल तथा औजारको अभाव हुनाको साथै सो को अधिकतम लागत मूल्यले गर्दा सो को प्रयोगमा कमी हुन गई कृषि उत्पादनमा आवश्यकता अनुसार वृद्धि हुन सकेको छैन। जनचेतना, सीप तथा व्यावसायीकरण, आधुनीकरणको अभिवृद्धि, प्रविधि हस्तान्तरणको साथै आवश्यक प्रविधि, मल, कर्जा, बीउ बिजनको उपलब्धतामा सरलीकरण गरेर कृषि तथा पशुजन्य उत्पादनमा वृद्धि ल्याई आर्थिक स्थितिमा सुधार ल्याउन सकिने प्रशस्त सम्भावनाहरू रहेको छ।

१.१.५ शिक्षा क्षेत्रको अवस्था

तहगत विद्यालय विवरण (२०८१)

क्र.स.	विद्यालय	सामुदायिक	संस्थागत	जम्मा
१	बालविकास	४०	०	४०
२	आधारभूत (१ कक्षा सम्म)	३	०	३
३	आधारभूत (१-२)	८	०	८
४	आधारभूत (१-३)	८	०	८
५	आधारभूत (१-५)	९	०	९
६	आधारभूत (१-६)	२	०	२
७	आधारभूत (१-८)	६	०	६
८	माध्यमिक (१-१०)	५	०	५
९	माध्यमिक (१-१२)	६	०	६
१०	क्याम्पस	१	०	१
११	सामुदायिक सिकाई केन्द्र	६	०	६
१२	प्राविधिक धार सञ्चालित विद्यालय	१	०	१

श्रेणीगत शिक्षक विवरण (२०८१)

क्र.स.	तह	प्रथम	द्वितीय	तृतीय	अस्थायी	राहत	स्थानीय करार	शिक्षण सहयोग अनुदान संघीय सरकार र प्रदेश सरकार	जम्मा
१	बालविकास	०	०	०	०	०	०	०	४०
२	प्राथमिक	३	२८	६६	२८	२३	०	०	१४८
३	निम्न माध्यमिक	०	७	१५	२	७	०	५	३९

४	माध्यमिक	०	१	१३	५	६	०	५+९	३९
५	उच्च माध्यमिक	०	०	०	०	०	०	१२	१२
जम्मा									२३५

सामुदायिक तथा संस्थागत विद्यालयमा अध्ययनरत विद्यार्थी विवरण (शैक्षिक सत्र २०८१)

क्र.सं.	सामुदायिक विद्यालय विद्यार्थी संख्या				संस्थागत विद्यालयका विद्यार्थी संख्या			दलित विद्यार्थी संख्या			जनजाति विद्यार्थी संख्या			कुल जम्मा
	कक्षा/तह	छात्रा	छात्र	जम्मा	छात्रा	छात्र	जम्मा	छात्रा	छात्र	जम्मा	छात्रा	छात्र	जम्मा	
१	बालविकास	२१९	२०५	४२४	०	०	०							४२४
२	आ. वि. (१-८)	११७४	१३२०	२४९४	०	०	०							२४९४
३	मा. वि. (९-१२)	३२४	४९५	८१९	०	०	०							८१९
कुल जम्मा		१७१७	२०२०	३७३७	०	०	०							३७३७

स्रोत: IEMIS, २०८१

साक्षरता सम्बन्धी विवरण

क्र. सं.	विवरण	महिला	पुरुष	अन्य	औषत/जम्मा
१	कुल जनसंख्या	८९८१	८२२२		१७२०३
२	५ वर्ष माथिको जनसंख्या	८४४३	७६६९		१६११२
३	५ वर्ष माथिको साक्षरता प्रतिशत	५५.९	६८.८		६२.०

स्रोत: NPH Census, २०२१

१.२ शिक्षा क्षेत्रका मुख्य समस्या तथा चुनौतीहरूको विश्लेषण

लक्षित समूहका बालबालिकाको सहभागिता कमजोर हुनु, विद्यालय भर्ना भएका विद्यार्थीको निरन्तरता कायम गर्दै अपेक्षितरूपमा सिकाइ उपलब्धि हासिल हुन नसक्नु, तहगत र विषयगत रूपमा सबै विद्यालयमा शिक्षक व्यवस्थापन गर्न नसकिनु, प्राविधिक शिक्षालाई विद्यालय शिक्षाको मूल धारको रूपमा विकास गर्न नसकिनु, शिक्षासम्बन्धी अधिकार कार्यान्वयनको लागि पर्याप्त स्रोतको व्यवस्था हुन नसक्नु, तोकिएको शैक्षिक सत्रमा तह पार गर्नेको सङ्ख्या कम हुनु, पठन संस्कृतिको विकास तथा जीवनपर्यन्त सिकाइका लागि सार्वजनिक पुस्तकालय प्रणालीको विकास नहुनु, शिक्षा क्षेत्रका सबै तहमा सुशासनको प्रत्याभूति हुन नसक्नु, निजी लगानीका शैक्षिक संस्थाहरूको उचित व्यवस्थापन र प्रतिभाहरूको पलायन नियन्त्रण गर्न नसकिनु जस्ता विषयहरू विद्यालय शिक्षाका प्रमुख समस्याका रूपमा रहेका छन्। विद्यालय शिक्षाका उपलब्धि र अन्तरका आधारमा देखिएका समस्याहरू निम्नानुसार पहिचान गरिएको छः

- ❖ सूचना तथा सञ्चारको प्रभावकारी व्यवस्थाको अभावले गर्दा माथिल्लो निकायबाट प्राप्त हुने कार्यक्रम तथा बजेट एवम् अख्तियारीको निकासा फुकुवा समयमा हुन नसक्दा कार्यक्रम सञ्चालनमा बाधा परेको।
- ❖ कतिपय कार्यक्रमहरूको सञ्चालन निर्देशिका तथा सामग्री समयमा प्राप्त नभएकाले कार्यक्रम सञ्चालन गर्न बाधा परेको।
- ❖ विद्यालयसँग प्रत्यक्ष सम्बन्धित विभिन्न निकायहरू जस्तै: विद्यालय व्यवस्थापन समिति, शिक्षक अभिभावक संघ, स्थानीय तह र सर्वसाधारण सरोकारवालाहरूको सहभागिता र अपनत्वको भावनाको आशातीत रूपमा विकास हुन नसक्दा सञ्चालित कार्यक्रमहरू आशा गरे जति उद्देश्यमूलक र दीर्घो हुन सकेका छैनन्। कतिपय कार्यक्रमहरूको अख्तियारी आर्थिक वर्षको अन्तिम समयमा प्राप्त हुने हुँदा पूर्व योजना र तयारीका साथ प्रभावकारिरूपमा कार्यक्रम सम्पन्न गर्न समस्या परेको।
- ❖ विद्यालय उमेरका सबै बालबालिकाहरूको विद्यालय शिक्षामा पहुँच पुग्न नसक्नु,

- ❖ बालबालिकाहरूको बीचमा विद्यालय छाड्ने र पुनःकक्षा दोहोर्‍याउने दर उच्च हुनु,
- ❖ अझै पनि परिवार, समाज र विद्यालयमा शिक्षासम्बन्धी सामाजिक एवम् लैङ्गिक विभेद कायमै रहनु,
- ❖ विशेष किसिमको आवश्यकता भएका बालबालिकाहरूको चाहना र आवश्यकतालाई पहिचान गरी सम्बोधन गर्न नसकिनु,
- ❖ सामाजिक, आर्थिक र जातीय विविधताका कारण सबैका लागि समान र समतामूलक शैक्षिक सेवा र सुविधा प्रवाह तथा वितरण हुन नसक्नु,
- ❖ गुणस्तरीयताको अवस्था अझै पनि न्यून रहेको छ । विस्तारै क्रमिकरूपमा शिक्षाको गुणस्तरमा सुधार भए तापनि शैक्षिक सुधारका लागि गुणस्तर शब्दलाई स्पष्टरूपमा परिभाषित गर्न नसकिनु,
- ❖ विद्यालयस्तरीय पाठ्यक्रमलाई बालमैत्री, बालमनोविज्ञानमा आधारित बनाई सबै तहका बालबालिकाहरूका लागि समय सान्दर्भिक, स्तरयुक्त र आवश्यकता पूरा गर्ने खालको बनाउन नसकिनु,
- ❖ अझै पनि ठूलो जनसङ्ख्या निरक्षर रहनुले तिनीहरूलाई साक्षर बनाई सान्दर्भिक र जीवनोपयोगी सीप प्रदान गर्न नसकिनु,
- ❖ विद्यालय सञ्चालन र व्यवस्थापनमा समुदायको सहभागिता र अपनत्व वृद्धि हुन नसक्नु,

१.३ शिक्षा क्षेत्रका चुनौतीहरूको विश्लेषण

विद्यालय शिक्षाको सर्वसुलभता, उपयुक्त पूर्वाधारको विकास, समतामूलक पहुँच, गुणस्तर सुनिश्चितता सहित सार्वजनिक शिक्षा प्रतिको आकर्षण बढाउनु, विद्यार्थी सङ्ख्याको अनुपातमा शिक्षक दरबन्दी मिलान तथा पुनर्वितरण गर्नु, शैक्षिक सुशासन र उत्तरदायित्व अभिवृद्धि गर्नु, सबै प्रकारका विद्यालयमा भौतिक पूर्वाधार सहितको आकर्षक सिकाइ वातावरण विकास गर्नु, शिक्षण सिकाइ पद्धतिलाई व्यवहारिक, बालमैत्री एवम् प्रविधिमा आधारित बनाउनु, उद्यमशील, समालोचनात्मक र अन्वेषणकारी नागरिक तयार गर्नु, विद्यालय बाहिर रहेका सबै बालबालिकालाई विद्यालय भर्ना गर्नु, कक्षा छाड्ने दर शून्यमा झारी अपेक्षित सिकाइ उपलब्धि हासिल गर्नु, प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा विकासको लागि भौतिक पूर्वाधार, प्राविधिक जनशक्तिको उपलब्धता र समन्यायिक पहुँच सुनिश्चित गर्ने आवश्यक पर्ने स्रोतसाधनको उपलब्धता र व्यवस्थापन गर्नु, शिक्षा क्षेत्रमा सुशासन र उत्तरदायित्व अभिवृद्धि गर्नु, क्षमतावान युवालाई स्थानीय तहमै सेवा गर्ने अवसरको सिर्जना गर्नु, जनसाङ्ख्यिक बोनोट, आन्तरिक र बाह्य बसाई सराईको प्रवृत्ति समेतको अध्ययन गरी शैक्षिक संस्थाहरूको नक्साङ्कन गर्नु र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिले ल्याएका विविध अवसरको सदुपयोग गर्नु विद्यालय शिक्षा क्षेत्रका प्रमुख चुनौतीहरू हुन् । विद्यालय शिक्षा क्षेत्रका उपलब्धि र अन्तरका आधारमा निम्नानुसारका चुनौतीहरू पहिचान गर्न सकिन्छ :

- ❖ सबै बालबालिकाहरूलाई प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा सुनिश्चित गर्न प्रारम्भिक बाल विकास केन्द्र/कक्षाको समायोजन तथा पुनर्वितरण गरी मापदण्ड अनुसार सञ्चालन गर्ने,
- ❖ प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षामा ४ वर्षका बालबालिकाहरूका लागि लक्षित भए पनि ४ वर्षभन्दा कम उमेरका बालबालिकाहरू पनि सहभागी हुनु,
- ❖ विद्यालय नक्साङ्कनका आधारमा विद्यालयको स्थापना, समायोजन तथा पुनर्वितरण गरी विद्यालय शिक्षामा सबै बालबालिकाको पहुँच र सहभागिता सुनिश्चित गर्ने,
- ❖ सबै विद्यालयको भौतिक र शैक्षिक वातावरणमा सुधार ल्याई विद्यालयलाई बालमैत्री बनाउने,
- ❖ आधारभूत शिक्षालाई अनिवार्य तथा निःशुल्क र माध्यमिक शिक्षालाई निःशुल्क गरी गुणस्तरीय सिकाइ सुनिश्चित गर्ने आवश्यक स्रोत-साधनको व्यवस्था र संस्थागत संरचना तथा क्षमता विकास गर्ने सिकाइलाई दैनिक जीवनसँग आबद्ध गर्न पाठ्यक्रम तथा सिकाइ क्रियाकलापमा सुधार गरी विद्यालय शिक्षाको सान्दर्भिकता बढाउने,
- ❖ शिक्षक र शिक्षा क्षेत्रको जनशक्तिमा पेशागत जवाफदेहिता सुनिश्चित गर्ने विद्यालय नेतृत्वको भूमिका सबलीकरण गर्ने र शिक्षा प्रणालीमा शैक्षिक सुशासन कायम गर्ने,
- ❖ शिक्षक सहायता प्रणालीको व्यवस्था र शिक्षण सिकाइ तथा मूल्याङ्कन पद्धतिमा सुधार गरी विद्यालय शिक्षाको सान्दर्भिकता, गुणस्तर र कार्यकुशलता वृद्धि गर्ने,

- ❖ सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा शिक्षक र विद्यार्थीको पहुँच विस्तार र सिकाइमा प्रभावकारी ढङ्गले प्रयोग गर्ने,
- ❖ विद्यालय शिक्षालाई प्रकोप, संकट तथा महामारी लगायतका परिस्थितिप्रति उत्थानशील बनाउने,
- ❖ बालबालिकाको पोषणको अवस्था र स्वास्थ्यमा सुधार गर्न दिवा खाजा, सरसफाई, स्वच्छता, आधारभूत स्वास्थ्य तथा पोषण सेवा विद्यालयमार्फत प्रदान गर्ने,
- ❖ विद्यालयलाई भय, विभेद र दुर्व्यवहारमुक्त बनाई विविधता अनुकूल, समावेशी र समतामूलक बनाउने; साक्षरता, निरन्तर शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइको अवसर वृद्धि गर्ने र बढी उमेरकालाई वैकल्पिक प्रबन्ध गर्ने,
- ❖ गाउँपालिकामा शिक्षाको शासकीय प्रबन्धलाई थप सुदृढ बनाउँदै नतिजामुखी व्यवस्थापन र सुशासन प्रवर्द्धन गर्ने उत्तरदायित्व प्रणालीलाई प्रभावकारी बनाउने,
- ❖ सार्वजनिक विद्यालयको सिकाइप्रति अभिभावकको आकर्षण बढाउने र सबै नागरिकको विश्वास जगाउने वातावरण सिर्जना गर्ने,
- ❖ शिक्षा र रोजगारीबीच तालमेल मिलाउने र प्रतिभा पलायन रोक्ने ।

१.४ अवसरहरू

शिक्षालाई मौलिक हकको रूपमा स्थापित गर्दै आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षाको अधिकार र जिम्मेवारी स्थानीय तहलाई दिने व्यवस्थाले शिक्षामा सहभागिता र पहुँचमा वृद्धि गरी गुणस्तर सुधार गर्न सकिने अवसर सिर्जना गर्नु, साक्षरता दरमा भएको वृद्धि, विद्यालय तहको खुद भर्नादर र लैङ्गिक समता सूचकाङ्कमा प्रगति देखिनु, समावेशी सहभागिता बढ्दै जानु, सामुदायिक विद्यालयप्रतिको चासो र जनअपेक्षा बढ्दै जानु, प्राविधिक तथा व्यवसायिक शिक्षाको प्रारम्भ हुनु जस्ता विषयहरू शिक्षा क्षेत्रका अवसरहरू हुन् । विद्यालय शिक्षाका उपलब्धि र अन्तरका आधारमा निम्नानुसारका अवसरहरू पहिचान गर्न सकिन्छ :

- ▶ शिक्षाका कार्यक्रमहरू अभियानको रूपमा सञ्चालन गरिने र मूल बजेट प्रवाह हुने प्रमुख प्राथमिकताका कार्यक्रमहरूको पहिचान भएको,
- ▶ स्थानीय तहमा शिक्षाको दिगो विकासको लागि निर्धारित लक्ष्य हासिल गर्न समुदायको प्रतिबद्धता जाहेर भएको,
- ▶ सरोकारवालाहरू शैक्षिक व्यवस्थापनको निर्णय प्रक्रिया र स्रोत परिचालनमा उत्तरदायी एवम् उत्साही देखिएको,
- ▶ शैक्षिक सेवाहरूको विस्तार र सुधारमा एकरूपता ल्याउन राजनीतिक पार्टी र नागरिक समाजको समेत सहयोग र समर्थन प्राप्त भएको,
- ▶ विद्यालय क्षेत्र विकास कार्यक्रमको सफल कार्यान्वयनबाट सेवा प्रवाहमा दक्षता वृद्धि भई शिवपुरी शिक्षा योजना कार्यान्वयन गर्न आवश्यक पूर्वाधार तयार भएको,
- ▶ विद्यार्थीको सक्रिय सहभागिता र सिकाइका लागि सेवा प्रदान गर्ने गाउँपालिकाको संयन्त्रको आन्तरिक क्षमता र दक्षतामा आवश्यक वृद्धि भएको,
- ▶ विद्यालय क्षेत्र विकास कार्यक्रमबाट शिक्षा क्षेत्रमा पहुँच र गुणस्तर सुधारको लागि योगदान पुगेको,
- ▶ बालबालिकाहरूका लागि गुणस्तरीय शिक्षामा समान पहुँच र अवसरमा वृद्धि गर्ने विभिन्न संघ/संस्थाको साभा प्रतिबद्धता जाहेर भएको,
- ▶ हालसम्मका कार्यक्रमहरूबाट बनेका भौतिक पूर्वाधारहरूलाई जग बनाई शिवपुरी शिक्षा योजना कार्यान्वयन गर्न मजबुत आधारशीला निर्माण भएको ।

विद्यालय शिक्षा क्षेत्र योजना

परिच्छेद एकमा उल्लेखित शिवपुरी गाउँपालिकाको शैक्षिक परिवेशको समीक्षासहित उठान गरिएका विद्यमान समस्या, मुख्य चुनौती तथा अवसरहरूले यस गाउँपालिकाको लागि विद्यालय शिक्षाको आगामी १० वर्षको मार्ग पहिचान गर्ने आधार सिर्जना गरेको छ। शिवपुरी शिक्षा योजनाको माध्यमबाट अनिवार्य तथा निःशुल्क आधारभूत शिक्षा, निःशुल्क माध्यमिक शिक्षा र सर्वसुलभ आधारभूत साक्षरता, निरन्तर शिक्षा र आजीवन सिकाइमा योजनाको अन्त्यसम्म प्राप्त गर्ने उपलब्धिहरूलाई समेट्ने गरी यस परिच्छेदमा योजनाको दूरदृष्टि, उद्देश्यहरू, रणनीतिहरू तथा प्रमुख उपलब्धि सूचक प्रस्तुत गरिएको छ।

२.१ दीर्घकालीन राष्ट्रिय सोच

“समृद्ध नेपाल र सुखी नेपाली” को दीर्घकालिन सोच राखेको हाम्रो देशले वि. स. २०७९ सम्ममा अतिकम विकसित मूलुकबाट विकासशील देशमा स्तरोन्नती हुने र २०८७ सम्ममा दिगो विकासका लक्ष्यहरू प्राप्त गर्दै उच्च मध्यम आयस्तर भएको मुलुकमा स्तरोन्नती हुने दीर्घकालिन सोच राखेको छ।

२.२ शिवपुरी गाउँपालिकाको दीर्घकालीन सोच तथा गन्तव्य

“शिवपुरी गाउँपालिकाको इच्छा, गुणस्तरीय, प्रविधिमैत्री तथा सीपमूलक व्यवहारिक शिक्षा”

२.३ लक्ष्य

“शिक्षालाई सीप, सीपलाई श्रम, श्रमलाई उत्पादन र उत्पादनलाई समृद्धिसँग जोड्दै शिवपुरी गाउँपालिकालाई समुन्नत पालिकाको रूपमा निर्माण गर्ने”।

२.४ उद्देश्यहरू

गुणस्तरीय विद्यालय शिक्षालाई अधिकारका रूपमा स्थापित गरी समतामूलक पहुँच र सहभागिता सुनिश्चित गर्नु यस योजनाको समग्र उद्देश्य हुनेछ। समग्र उद्देश्यको विस्तृतीकरण गर्ने निम्नलिखित उद्देश्यहरू रहनेछन् :

- ▶ ४ वर्षका सबै बालबालिकाहरूका लागि गुणस्तरीय बालविकास तथा शिक्षाको अवसर उपलब्ध गराउनु।
- ▶ अनिवार्य तथा निःशुल्क आधारभूत शिक्षामा समतामूलक पहुँच सुनिश्चित गरी गुणस्तर अभिवृद्धि गर्नु।
- ▶ माध्यमिक शिक्षामा सबैको पहुँच सुनिश्चित गरी सान्दर्भिकता र गुणस्तरमा सुधार गर्नु।
- ▶ सबै युवा तथा प्रौढहरूका लागि साक्षरता, निरन्तर शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइको अवसर उपलब्ध गराउनु।
- ▶ विद्यालयमा सुशासन प्रवर्द्धन गरी बालबालिकाको सिकाइप्रति उत्तरदायी प्रणालीको विकास गर्नु।
- ▶ विपद्, आपत्कालीन र सङ्कटपूर्ण परिस्थितिमा समेत बालबालिकाको शिक्षा प्राप्त गर्ने अधिकार सुनिश्चित गर्नु।

२.५ रणनीति तथा कार्यनीतिहरू

खासगरी शिवपुरी शिक्षा क्षेत्र योजना (२०८०/०८१-२०८९/०९०) कार्यान्वयन अवधिभर कार्यान्वयनमा आउने तर तिनको कार्यान्वयनका बखत समस्या देखापर्ने कार्यक्रम एवम् क्रियाकलापहरूलाई मात्र समेटी कार्यक्रमगत रूपमा समस्या, चुनौती, समस्या समाधानका उपाय र कार्यान्वयनमा सक्रियता देखाउनुपर्ने निकायहरूका बारेमा चर्चा गरिएको छ। हालसम्मको कार्यक्रम कार्यान्वयनको अनुभव र सिकाइका आधारमा मुख्यमुख्य क्रियाकलापहरूको प्रभावकारी कार्यान्वयनको लागि यस कार्ययोजनाले स्पष्ट दिशा प्रदान गर्ने अपेक्षा गरिएको छ। योजना अवधिभर उप क्षेत्रगत रूपमा निम्नलिखित रणनीति र रणनीतिक क्रियाकलापहरू अपनाइनेछ :

क्र. सं.	रणनीति	कार्यनीति
१	प्रारम्भिक बालविकास शिक्षालाई विद्यालय शिक्षाको अभिन्न अङ्ग बनाई सबै बालबालिकाहरूका लागि अनिवार्य गर्ने	१. संघीय सरकारबाट दिइँदै आएको अनुदानलाई निरन्तरता दिदै गाउँपालिका र प्रदेश सरकारबाट समेत लगानी गरी लागत साभेदारी गरिनेछ । २. प्रारम्भिक बालविकास सहजकर्ताको लागि तालिम दिने व्यवस्था मिलाइनेछ । ३. निर्धारित मापदण्ड अनुरूप सरसफाई, बसाई व्यवस्था मिलाई खेलसामग्री, सिकाई लागि सामग्री, मनोरञ्जन सामग्री, अडियो-भिडियो सामग्री सहित आकर्षक, मनोरञ्जक र बालमैत्री कक्षाकोठा व्यवस्थापन गरिनेछ । ४. बालबालिकाको स्याहार र संरक्षणका लागि परम्परागत ज्ञान र सीपको खोजी गर्ने, राम्रा अभ्यास प्रवर्धन गर्ने र नकारात्मक व्यवहारलाई निरुत्साहीत गरिनेछ । ५. प्रारम्भिक बाल विकास उमेरका सबै बालबालिकालाई प्रारम्भिक बालविकासको संवैधानिक अधिकार सुनिश्चित गर्ने स्थानीय आवश्यकता अनुसार विद्यालयमा बालविकास कक्षा तथा समुदायमा कलष्टर बनाई बालविकास केन्द्र स्थापना, सञ्चालन र व्यवस्थापन गरिनेछ । ६. स्थानीय तह र समुदायको साभेदारीमा स्थानीय तहको प्रत्येक वडा वा टोलमा बालबालिकाहरूलाई खेल्ने (परम्परागत खेल समेत), सिकने र मनोरञ्जन गर्ने सामग्रीहरू सहितको बालउद्यान निर्माण गर्न पहल गरिनेछ । ७. प्रारम्भिक बालविकास उमेर समूहका बालबालिकाको अभिभावकलाई अनुसन्धानबाट आएका राम्रा अभ्यासलाई समेत समावेश गरी बालबालिकाको प्रारम्भिक उत्प्रेरणा, स्याहार, पोषण, संरक्षण, सकारात्मक अभिभावकत्व र विकासका लागि अभिभावक शिक्षा सञ्चालन गरिनेछ ।
२	अनिवार्य निशुल्क र गुणस्तरीय आधारभूत शिक्षामा सबैको पहुँच सुनिश्चित गर्ने	१. विद्यालय उमेर समूहका सबै बालबालिकाहरू तथा विद्यालय बाहिर रहेका बालबालिकाहरूलाई विद्यालय भर्ना गर्ने र शिक्षामा सबै पिछडिएका/दलित समुदायका/कामदारका बालबालिकालाई सेवाक्षेत्र रहेको सम्बन्धित विद्यालय, विद्यालय व्यवस्थापन समिति, वडा कार्यालय र गैरसरकारी निकायको सक्रियतामा विद्यार्थी भर्ना र घरदैलो कार्यक्रमलाई अगाडि बढाई निरन्तरता दिइनेछ । साथै त्यस्ता बालबालिकालाई विद्यालय जान प्रोत्साहनका कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ । २. विद्यालयमा विद्यार्थी टिकाई राख्न र कक्षा छाड्ने समस्या समाधान गर्न दिवा खाजा, छात्रवृत्तिजस्ता प्रोत्साहनमूलक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ । ३. नपुग विषयगत शिक्षक व्यवस्था गर्न प्रदेश र संघीय सरकारसँग समन्वय गरी न्यूनतम शिक्षक सुनिश्चित गर्ने स्वयंसेवक शिक्षक परिचालन वा एकमुष्ट अनुदान तथा शिवपुरी करार शिक्षक व्यवस्था गरिनेछ । ४. संघीय र प्रदेश सरकारसँग समन्वय गरी आवश्यकता र प्राथमिकताका आधारमा विद्यालयहरूको भौतिक पूर्वाधार विकास गरिनेछ । ५. आवश्यकता अनुसार मातृभाषामा शिक्षा दिने व्यवस्था समेत मिलाइनेछ ।

३	निःशुल्क माध्यमिक शिक्षामा सबैको पहुँच	१. माध्यमिक शिक्षा निःशुल्क गरिनेछ । अति विपन्न र पिछडिएका समुदायका विद्यार्थीहरूका लागि छात्रवृत्तिको प्रबन्ध मिलाइनेछ । २. विषयगत शिक्षणसिकाइलाई प्रभावकारी तुल्याउन विषयगत शिक्षकहरूको पेशागत विकासमा जोड दिइनेछ । विज्ञ समूह गठन गरिनेछ र कक्षा अवलोकन, मूल्याङ्कन र पृष्ठपोषण लिने/दिने कार्यमा यस्तो समूहलाई परिचालन गरिनेछ । ३. जनप्रतिनिधि, कर्मचारी, पेशाविद, शिक्षकहरू, आदिको समूह बनाई निरीक्षण र सुपरिवेक्षणको कार्यमा उपयोग गरिनेछ । ४. विद्यालयले वार्षिक कार्यपात्रो, विषयगत शिक्षकहरूबाट वार्षिक शैक्षणिक योजना र दैनिक योजना बनाई कार्यान्वयन गर्ने कार्यलाई अनिवार्य गरिनेछ । ५. विद्यार्थी गृहकार्य र कक्षा कार्य प्रणालीलाई व्यवस्थित र सुदृढ गरिनेछ । ६. आवधिक परीक्षाको नतिजा विश्लेषण, प्रबोधीकरण र विद्यार्थी प्रगति विवरण सम्प्रेषणको कार्यलाई आवधिक रूपमा नियमित तुल्याइनेछ ।
४	सबै विद्यालयहरूमा समान गुणस्तर कायम राख्ने	१. विद्यालयहरूमा सिकाइ कुना, पुस्तकालय र उचित प्रयोगशालाको व्यवस्था गरी "पढ्नका लागि सिक्ने र सिक्नका लागि पढ्ने" व्यवस्थालाई प्रोत्साहित गरिनेछ । २. शिक्षक र विद्यार्थी सङ्ख्या कम भएका विद्यालयमा बहुकक्षा शिक्षण व्यवस्था र कक्षा शिक्षण व्यवस्था गर्न उपयुक्त पाठ्यसामग्री, सन्दर्भ सामग्री, स्रोतसामग्री, प्रयोगात्मक सामग्री, उपयुक्त कक्षाकोठा व्यवस्थापनको प्रबन्ध मिलाइनेछ । २. माग र आवश्यकताका आधारमा शिक्षक पेशागत विकास र सहयोग कार्यक्रमसञ्चालन गरिनेछ । ३. M.G.M.L शिक्षण निति अवलम्बन गरिनेछ ।
५	पूर्वाधार तथा प्रविधिको विकासमार्फत सबै तहको शिक्षामा गुणस्तर सुनिश्चित गर्ने	१. प्रत्येक वर्ष कक्षा ५ र ८ मा गाउँपालिकाद्वारा आधारभूत शिक्षा परीक्षा सञ्चालन गरिनेछ । कक्षा १० र १२ मा सञ्चालन हुने प्रदेश र राष्ट्रियस्तरको परीक्षालाई नै विद्यार्थी उपलब्धी परीक्षणको रूपमा उपयोग गरिनेछ । २. आधारभूत शिक्षाको लागि तोकिएको मापदण्ड बमोजिम विकास गरिएको र विकास गरी स्थानीय पाठ्यक्रम तथा पाठ्यसामग्री कार्यान्वयन गरिनेछ । ३. राष्ट्रिय नीतिअनुरूप नयाँ पाठ्यक्रम र पाठ्यपुस्तक कार्यान्वयन गर्दै लगिनेछ । ४. विज्ञान शिक्षालाई व्यावहारिक र रुचिकर तुल्याउन सबै माध्यमिक विद्यालयहरूमा विज्ञान प्रयोगशाला तथा आधारभूत विद्यालयमा विज्ञान कक्षा निर्माणमा जोड दिनुका साथै गाउँपालिका क्षेत्रमा पूर्वाधार, जनशक्ति र विद्यार्थी सङ्ख्याका आधारमा उपयुक्त विद्यालयमा कक्षा १२ सम्म विज्ञान विषय सञ्चालन गर्न प्रोत्साहित गरिनेछ । ५. शिक्षामा गुणस्तर सुनिश्चितताको लागि अत्याधुनिक प्रविधिमैत्री शिक्षण सिकाइमा जोड दिइनेछ ।

६	प्राविधिक तथा व्यवसायिक शिक्षा र सीप विकासको अवसर तथा पहुँच सुनिश्चित गर्ने	१. प्राविधिक तथा व्यवसायिक शिक्षा धार सञ्चालन भइरहेका र सञ्चालन हुने विद्यालयमा उपयुक्त प्रयोगशाला सामग्री र कक्षा व्यवस्थापनको लागि संघीय र प्रदेशसरकारसँग सहकार्य गरिनेछ । २. निश्चित मापदण्डका आधारमा गरिब, जेहेन्दार र पिछडिएका वर्गका विद्यार्थीहरूलाई प्राविधिक तथा व्यवसायिक शिक्षा धारमा अध्ययनको अवसर जुटाइने तथा छात्रवृत्ति प्रदान गर्ने कार्यलाई निरन्तरता दिइनेछ । ३. सामुदायिक माध्यमिक विद्यालयमा प्राविधिक शिक्षालयको कार्यक्रम सञ्चालन गर्न प्रोत्साहित गर्नुका साथै पूर्वाधार विकास गरिनेछ ।
७	उच्च शिक्षामा पहुँच विस्तार र अवसर सुनिश्चित	१. गाउँपालिकाको वडा नं. ८ मा सञ्चालित एक मात्र उच्च शिक्षा संस्था (जनज्ञान क्याम्पस) को पूर्वाधार विकासको लागि संघ र प्रदेश सरकारसँग सहकार्य गरिनेछ । २. उच्च शिक्षा हासिल गरेका शिवपुरीवासीहरूको अभिलेख राखिनेछ । ३. शिवपुरीवासी उत्कृष्ट स्नातक र स्नातकोत्तर युवा तथा विद्यावारिधि गरेका जनशक्तिलाई सम्मानको कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ । त्यस्ता युवाहरूलाई उपयुक्त विषय शिक्षण र अन्य पेसामा संलग्न हुने अवसर जुटाइनेछ ।
८	अनौपचारिक शिक्षा तथा जीवन पर्यन्त सिकाइ सुनिश्चित गरिने ।	१. निरक्षरता न्यूनीकरण गर्ने निरक्षर ग्रौडहरूका लागि आधारभूत साक्षरता र निरन्तर शिक्षाका कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ । २. पठन संस्कृतिको विकास तथा जीवनपर्यन्त शिक्षाको लागि संघ र प्रदेश सरकारसँग समन्वय एवम् सहकार्य गरी सार्वजनिक पुस्तकालय प्रणालीको विकास गरिनेछ । ३. योजना अवधिभरमा आधारभूत सुविधासहितको १ ओटा पुस्तकालय स्थापना गरिनेछ ।
९	शैक्षिक सुशासन पारदर्शिता र सेवा प्रवाहमा सुधार ल्याउने ।	१. कानून बमोजिम विद्यालयहरूको आर्थिक कार्यप्रणाली व्यवस्थित गरिनेछ । नियमानुसार लेखा राख्ने व्यवस्था मिलाइनेछ । लेखापरीक्षण पूर्व सामाजिक परीक्षणलाई अनिवार्य गरिनेछ । २. वार्षिक कार्यक्रम र बजेट तर्जुमा, आम्दानी र खर्च सार्वजनिक गर्ने कार्यलाई अनुदान निकाससँग आवद्ध गरिनेछ । ३. विद्यालयको बृहत विकासको लागि विद्यालय सुधार योजना निर्माणको कार्यलाई आवश्यकता, स्रोत साधन र समुदाय सम्बन्धसँग आवद्ध गरिनेछ र कार्यान्वयन योग्य बनाइनेछ । ४. संघ र प्रदेश सरकारसँग विद्यालय सञ्चालन एवम् व्यवस्थापनको लागि सहकार्य गरिनेछ । ५. आवश्यकता र कार्यसम्पादन सूचकका आधारमा प्राथमिकीकरण गरी कार्यसम्पादनमा आधारित अनुदान, शैक्षिक सुदृढीकरण अनुदान, विज्ञान प्रयोगशाला अनुदान, शिक्षामा सूचना तथा सञ्चार प्रविधि अनुदान, पुस्तकालय अनुदान लगायतका अनुदान उपलब्ध गराइनेछ । ६. विद्यालयका प्र.अ. वि.व्य.स र शि.अ.सं. पदाधिकारीहरूका लागि व्यवस्थापकीय क्षमता विकास तालिम सञ्चालन गरिनेछ ।
१०	शैक्षिक व्यवस्थापन सूचना प्रणालीमा सुधार गर्ने ।	१. प्रत्येक विद्यालयलाई कम्तिमा पनि एक थान कम्प्युटर, प्रिन्टर र इन्टरनेटको व्यवस्था गरिनेछ । २. शिक्षा तथा मानव स्रोत विकास केन्द्रद्वारा उपलब्ध विद्यालयहरूको एकीकृत शैक्षिक व्यवस्थापन सूचना प्रणाली (IEMIS) व्यवस्थित र सुदृढ गरिनेछ । यसको लागि तालिम दिइनेछ । ३. विद्यालय IEMIS लाई अनुदान निकाससँग आवद्ध गरिनेछ । ४. सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमार्फत आधारित विद्यालयको अभिलेख राख्न र सेवा प्रवाहगर्न प्रत्येक विद्यालयको प्र.अ./शिक्षक/कर्मचारीमध्ये १ जनालाई कम्प्युटर सीप सम्बन्धी तालिम दिइनेछ ।

११	विपद जोखिम न्यूनीकरण र विद्यालय सुरक्षाको उपाय अपनाइने ।	१. विपद जोखिम न्यूनीकरणका सम्बन्धमा शिक्षक, विद्यार्थी र अन्य सरोकारवालाहरूको भूमिकाको अभिवृद्धि गरिनेछ साथै जलवायु परिवर्तन न्युनिकरण तथा लचिलोपनमा टेवा दिने विद्यालय निर्माणमा जोड दिइनेछ । २. विद्यालयको व्यवस्थापकीय क्षमता विकास तालिमको विषयवस्तुमा जलवायु परिवर्तन, विद्यालय स्वास्थ्य र पोषण लगाएत विपद व्यवस्थापन सम्बन्धी सामग्री समेटिनेछ । ३. सुरक्षित विद्यालय तथा उत्थानशीलताको सुनिश्चितताका लागि समुदायको संलग्नतालाई परिभाषित र अनुगमन गरिनेछ । ४. विद्यालय भौतिक पूर्वाधार निर्माणको कार्य गर्दा स्वीकृत डिजाइन, भवन निर्माण संहिता र सामाजिक वातावरणीय कार्यद्वैचाको अनुसरण भए-नभएको अनुगमन/निरीक्षण गरी वातावरण मैत्री भए/नभएको सुनिश्चित गरिनेछ ।
----	--	---

२.६ अपेक्षित मुख्य उपलब्धि

- शिवपुरी शिक्षा योजना कार्यान्वयनको अन्त्य सम्ममा निम्नानुसारका उपलब्धि प्राप्त हुने अपेक्षा गरिएको छ,
- सबै बालबालिकाहरूलाई गुणस्तरीय प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाको अवसर सुनिश्चित हुने,
- अनिवार्य तथा निःशुल्क आधारभूत शिक्षामा पहुँच र सहभागिता सुनिश्चित भई गुणस्तरमा सुधार आउने,
- माध्यमिक शिक्षामा सबैको पहुँच सुनिश्चित भई सान्दर्भिकता र गुणस्तरमा सुधार आउने,
- विद्यालयमा सुशासन प्रवर्द्धन भई बालबालिकाको सिकाइप्रति उत्तरदायी प्रणालीको विकास हुने,
- सबै युवा तथा प्रौढहरूका लागि साक्षरता, निरन्तर शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइको अवसर प्राप्त हुने,
- सक्षम र अभिप्रेरित शिक्षकको व्यवस्था भई विद्यार्थीको सिकाइमा सुधार हुने, इ विद्यालय तहको पाठ्यक्रम सान्दर्भिक र मूल्याङ्कन प्रणाली प्रभावकारी हुने,
- बालबालिकाको स्वास्थ्य र पोषणको अवस्थामा सुधार आई सिकाइमा सहयोग पुग्ने,
- सबै विद्यार्थीहरूका लागि सुरक्षित र उपयुक्त भौतिक पूर्वाधारसहितको विद्यालयमा अध्ययन गर्ने अवसर प्राप्त हुने,
- विद्यालयमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको विस्तार भई सिकाइलाई प्रभावकारी, गुणस्तरीय र सान्दर्भिक बनाउनसहयोग पुग्ने,
- आपतकालीन तथा सङ्कटपूर्ण परिस्थितिमा पनि बालबालिकाको शिक्षा प्राप्त गर्ने अधिकार सुनिश्चित हुने ।

२.७ प्रमुख उपलब्धि सूचकहरू र लक्ष्य निर्धारण

यो शिक्षा योजना लागु भए पश्चात शिवपुरी गाउँपालिकाको शिक्षाको क्षेत्रमा तपसिलका उपलब्धिहरू प्राप्त भएको हुनेछन् । प्राथमिकताका आधारमा कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरी निम्नानुसारका कार्यसम्पादन सूचकहरू पहिचान गरी योजना अवधिभरमा हासिल हुने परिमाणात्मक लक्ष्यहरू निर्धारण गरिएका छन् :

तालिका २.१ : प्रमुख उपलब्धि सूचक तथा परिमाणान्तरक लक्ष्य

क्र.सं.	सूचकहरू	आधार वर्ष २०८१		लक्ष्य २०८३		लक्ष्य २०८५			लक्ष्य २०८७		सूचकको स्रोत
		राष्ट्रिय	प्रदेश	स्थानीय	राष्ट्रिय	प्रदेश	स्थानीय	राष्ट्रिय	प्रदेश	स्थानीय	
१. प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा											
१.१	कुल भर्नादर	९९.९	१०९.९	६३.४	९५.९		७०	८५	९९	९९	राष्ट्रिय जमागना २०७८ EMIS data २०८०-०८१ शिवपुरी गाउँपालिका, फल्यास रिपोर्ट २०८०, विद्यालय शिक्षा क्षेत्र योजना २०७८- २०८७
१.२	चार वर्षका बालबालिकाको भर्ना अनुपात	६७.२		५६.०	९०	१००	७०	८५		९८	
१.३	न्यूनतम योग्यता पुगेका शिक्षक प्रतिशत	९५.७		१००	१००	१००	१००	१००		१००	
१.४	आधारभूत तालिम प्राप्त शिक्षक प्रतिशत	९१.२		१००	१००	१००	१००	१००		१००	
१.५	कक्षा १ का नवप्रवेशीमध्ये प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाको अनुभव प्राप्त बालबालिकाको प्रतिशत	७६.९	७६.९	९१.६	८६.२	९३	९३	९५	८५	९५	
२. आधारभूत शिक्षा											
२.१	कक्षा १ मा कुल प्रवेशदर	११५.९		१०१.२	१०६	११०	१०१	१००		१००	२०८०, विद्यालय शिक्षा क्षेत्र योजना २०७८- २०८७
२.२	कक्षा १ मा खुद प्रवेशदर	७५.७	७६.१	७९	९९	९५	९७	९९	९९	९९	
२.३	कक्षा १-५ मा कुल भर्नादर	१२४.५	१३०.३	१२२.३	११२	११५	११५	१०५		१००	
२.४	कक्षा १-५ मा खुद भर्नादर	९५.६	९६.१	९६.५	९८.४	१००	९८	१००	१००	१००	
२.५	कक्षा १-५ सम्म विद्यालय शिक्षक अनुपात	३.६		५	४.१	३	५	४	५	५	
२.६	कक्षा १-५ सम्म शिक्षक विद्यार्थी अनुपात	२४.		१०	२८.१	३०	१५	३०	२०	३०	
२.७	कक्षा १-८ मा कुल भर्नादर	१२०.४	१२८.३	११८.९	१११.८	११२	११२	११०	११०	१०५	
२.८	कक्षा १-८ मा खुद भर्नादर	९५.१	९५.९	९६.२	९७	९९	९८	१००	९९	९९.५	

राष्ट्रिय जनगणना
२०७८

EMIS data
२०८०-०८१

सिक्पुरी
गाउँपालिका,
फल्गुम रिपोर्ट
२०८०, विद्यालय
शिक्षा क्षेत्र
योजना २०७८-
२०८७

[illegible]

३.१२	कक्षा ११-१२ सम्मको शिक्षक विद्यार्थी अनुपात	७३	७०	२६.८३		४०	२८	३०	३०	३०	
३.१३	कक्षा १-१२ मा खुट भर्नाद्वारा आधारमा लैङ्गीक समता सूचकाङ्क	१.०१	१.०९	१		१.०५		१	१		
४. जीवनपर्यन्त शिक्षा तथा सिकाइ र अनौपचारिक शिक्षा											
४.१	६ वर्ष माथिको साक्षरता दर	७८	८५	६२.०	९६	९५	७५	१००	१००	९०	९९
४.२	१५-२४ वर्षको साक्षरता दर	९२		७२.६	९९		८०	९५	१००	९०	९९
४.३	१५ वर्ष माथिको साक्षरता दर	५८			९५			१००	७५		
५. महिला शिक्षक प्रतिशत											
५.१	आधारभूत तह	५४	३०	३६	५०	३७	४५	५०	४५	५०	५०
५.२	माध्यमिक तह	१९	१४.१	१९	२५	२०	२०	३०	२५	२५	
६. प्राथमिकता प्राप्त न्यूनतम सक्षमता (ए/भ/क) पूरा गरेका विद्यालय प्रतिशत (कम्तिमा ३ सक्षमता)											
६.१	प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा केन्द्र	५२		५८	६३		७०	९०		९०	
६.२	आधारभूत विद्यालय	१३.४			७०			९५			
६.३	माध्यमिक विद्यालय				६०			९०			
७. शिक्षामा लगानी											
७.१	कुल बजेटमा शिक्षाको बजेटको प्रतिशत	११.६४		२७	१७		२८	२०		२९	३०
७.२	कक्षा १-८ मा प्रति विद्यार्थी सरकारी खर्च	१८ ह			२१ ह			२४ ह			
७.३	कक्षा ९-१२ मा प्रति विद्यार्थी सरकारी खर्च	११ ह			१५ ह			१७ ह			

राष्ट्रिय जनगणना

२०७८

EMIS data

२०८०-०८१

गिरपुरी

गाउँपालिका,

फल्गुवास रिपोर्ट

२०८०, विद्यालय

शिक्षा योजना

२०८१-२०९०

विद्यालय शिक्षा क्षेत्रका मुख्य उप-क्षेत्रहरू

यस परिच्छेदमा विद्यालय शिक्षाका विभिन्न उप-क्षेत्रहरू : प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा, आधारभूत शिक्षा, माध्यमिक शिक्षा, पाठ्यक्रम तथा मूल्याङ्कन, शिक्षक व्यवस्थापन र पेशागत विकास, अनौपचारिक शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइका वर्तमान अवस्थाको समीक्षा गरी चुनौतीहरू पहिचान गरिएको छ। नेपालको संविधानले निर्देशित गरेका दृष्टिकोण, मौलिक अधिकार, राष्ट्रिय शिक्षा नीति २०७६, शिक्षा तथा अधिकारसम्बन्धी विविध कानूनी प्रबन्ध, दिगो विकासका लक्ष्य ४ सम्बन्धी नेपालको कार्ययोजना, अन्तर्राष्ट्रिय सन्धि, सम्झौता तथा नेपालका प्रतिबद्धता, पन्ध्रौँ/सोह्रौँ योजनाका सम्बन्धित पक्षलाई यस योजनाका प्रमुख सन्दर्भका रूपमा लिइएको छ।

३.१ प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा

३.१.१ परिचय

४ वर्ष उमेरका बालबालिकाहरूको सर्वाङ्गीण पक्ष (शारीरिक, मानसिक तथा बौद्धिक, सामाजिक र सवेगात्मक) पक्षको विकासमा सहयोग पुगाइ आधारभूत शिक्षाको लागि तयार गराउने कार्यक्रम नै प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा हो। यस्ता कार्यक्रमहरू विभिन्न समयवर्धिमा सञ्चालन गर्ने प्रचलन भएपनि ४ वर्ष उमेर पुगेका बालबालिकाका लागि १ वर्षको प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा कार्यक्रम सञ्चालन गरिने कानूनी प्रावधान रहेको छ। यो कार्यक्रम विद्यालय र समुदाय दुवैमा सञ्चालन गर्ने नीति भएपनि पछिल्ला वर्षहरूमा विद्यालयमा सञ्चालन गर्ने प्रचलन बढ्दै गएको पाइन्छ। यसका लागि छुट्टै व्यवस्थापन समितिको व्यवस्था गरिए पनि विद्यालयमा आधारित केन्द्रको हकमा सम्बन्धित विद्यालयको विद्यालय व्यवस्थापन समितिबाटै व्यवस्थित हुने गरेको छ। शिक्षा तथा मानव स्रोत विकास केन्द्रले प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षामा गुणस्तर कायम गर्नका लागि प्रारम्भिक बालविकास सम्बन्धी मापदण्ड निर्देशिका, २०६७ (पहिलो संशोधन २०७५) जारी गरी कार्यान्वयनमा ल्याएको छ।

३.१.२ वर्तमान अवस्था

शिवपुरी गाउँपालिकामा हाल ४० वटा संघीय अनुदान प्राप्त प्रारम्भिक बालविकास कक्षा/केन्द्रहरू सञ्चालनमा छन्। सबै बालविकास सहजकर्ताहरू कक्षा १० वा सोभन्दा बढी शैक्षिक योग्यता प्राप्त छन्। शैक्षिक सत्र २०८१ को तथ्याङ्क अनुसार २०५ बालिका र २१९ बालक गरी ४२४ जना बालबालिकाहरू प्रारम्भिक बालविकास कक्षामा भर्ना भई सिकिरहेका छन्। कुल भर्ना दर ६३.४ प्रतिशत देखिएवाट ४ वर्ष उमेर समूहभन्दा कम वा बढी उमेर समूहका धेरै बालबालिकाहरू सहभागी नरहेको देखिन्छ। बालविकास शिक्षकहरूको पारिश्रमिक ज्यादै कम भएको कारणले पनि उनीहरूमा उत्प्रेरणा जगाउन र मनोबल बढाउन सकिएको छैन। अधिकांश प्रारम्भिक बालविकास केन्द्रहरूमा प्रारम्भिक बालविकासका मापदण्ड अनुसार न्यूनतम भौतिक र शैक्षिक सुविधा पुर्याउन सकिएको छैन। पिछडिएका समुदायका सबै बालबालिकाहरूलाई प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षामा पहुँच पुऱ्याउन, सबै प्रारम्भिक बालविकास केन्द्रमा न्यूनतम मापदण्ड पूरा गर्ने र बालविकास शिक्षकहरूको पारिश्रमिक वृद्धि, वृत्ति विकास तथा क्षमता विकास गर्ने कार्य चुनौतीपूर्ण छन्।

३.१.३ चुनौती

हाल सञ्चालनमा रहेका केही बालविकास केन्द्रहरू न्यूनतम मापदण्ड अनुसार नभएको हुनाले तिनीहरूको सुधारका लागि आवश्यक पहल गर्नुपर्ने देखिन्छ। त्यसैगरी भुगोल, जनसंख्या, मानववस्ती आदिलाई मध्यनजर गरी नक्साङ्कनको आधारमा बालविकास केन्द्रको समायोजन, स्थानान्तरण एवम् नयाँ स्थापना गर्नुपर्ने देखिन्छ। यसैगरी हाल कायम बालविकास केन्द्रहरूको संस्थागत विकासका साथै थप व्यवस्थापन गर्ने जरुरी देखिन्छ भने नयाँ स्थापना हुने बालविकास केन्द्रहरूको क्षमता अभिवृद्धि गर्दै लैजानु जरुरी देखिन्छ। बालविकास केन्द्रहरूमा उचित र पर्याप्त भौतिक तथा शैक्षिक पूर्वाधारको स्थापना तथा व्यवस्थापन, बालविकास सहजकर्ताहरूको लागि उचित तथा न्यूनतम पारिश्रमिक व्यवस्थापन, सबै अभिभावकहरू तथा सरोकारवालहरूको

अभै पनि पूर्णरूमा बाल शिक्षा प्रति ध्यान जान नसक्नु, बालविकास केन्द्रहरूमा बालमैत्री वातावरण तथा दक्ष सहजकर्ताहरूको अभाव साथै बालबालिका संख्याको आधारमा सबै बालविकास केन्द्रहरूमा सहजकर्ताहरूको अभाव पुरा गर्नु अहिलेका चुनौती हुन ।

गर्भदेखि ४ वर्ष उमेर समूहका बालबालिकालाई पोषण, सुरक्षा र विकासमा सरोकारवालाहरू सचेत भएका, ४ वर्ष सम्म उमेर समूहका सबै बालबालिकालाई एक वर्षको प्रारम्भिक बालविकास कार्यक्रमको माध्यमबाट शारीरिक, मानसिक, सामाजिक, संवेगात्मक, नैतिक तथा सृजनात्मक पक्षको विकास गराई कक्षा १ मा भर्नाका लागि तयार गराउने अभ्यास बढ्दै जानु, बालबालिकाको घरायसी वातावरणलाई बालमैत्री बनाउदै बालबालिकाको समुचित विकासमा आमा, बुवा, परिवार, संरक्षक तथा समुदायको सक्रिय संलग्नता बढ्दै गइरहेको सहजकर्ताहरूको सुविधामा वृद्धि, बालविकास सहजकर्ताहरूका लागि विभिन्न क्षमता विकास तालिमहरूको व्यवस्था, गाउँपालिका भित्रका ४ वर्ष सम्म उमेर समूहका सबै बालबालिकाको पहुँच हुने गरि बालविकास केन्द्रहरूको स्थापना तथा सञ्चालन यस शिवपुरीगाउँपालिकाका प्रारम्भिक बालविकासका अवसरहरू हुन् ।

३.१.४ लक्ष्य

४ वर्ष उमेर पुगेका सबै बालबालिकाहरूलाई प्रारम्भिक बालविकास शिक्षाको पहुँचमा ल्याउने,

३.१.५ उद्देश्यहरू

सबै बालबालिकाहरूलाई गुणस्तरीय प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाको अवसर सुनिश्चित गर्नु मुख्य उद्देश्य रहेको छ । यसका लागि निम्नलिखित विशिष्ट उद्देश्य पहिचान गरिएका छन् :

- ४ वर्ष उमेरका सबै बालबालिकाको सर्वांगीण विकास गरी आधारभूत शिक्षाको तयारीका लागि प्रारम्भिकबालविकास सेवामा पहुँच बढाउनु ।
- प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाका सेवाहरूमा गुणस्तर सुनिश्चित गर्नु ।
- सरसफाई र सुरक्षा सम्बन्धी बानी बसाल्न तथा सामान्य शिष्टाचार गर्न अभिप्रेरित गर्ने ।
- ४ वर्ष सम्म उमेर समूहका सबै बालबालिकालाई एक वर्षको प्रारम्भिक बालविकास कार्यक्रमको माध्यमबाट शारीरिक, मानसिक, सामाजिक, संवेगात्मक, नैतिक तथा सृजनात्मक पक्षको विकास गराई कक्षा १ मा भर्नाका लागि तयार गराउने ।
- बालविकास केन्द्रहरूलाई प्रारम्भिक बालविकास केन्द्रको राष्ट्रिय न्यूनतम मापदण्ड मार्गदर्शक पुस्तिका २०६७ (संसोधन सहित) अनुसार गुणस्तरीय बनाउने ।

३.१.६ रणनीतिहरू

प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षासम्बन्धी योजनाका उद्देश्यहरू हासिल गर्न निम्नलिखित रणनीतिहरू अवलम्बन गरिनेछ

- निर्धारित मापदण्डर ढाँचाअनुसार प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा सञ्चालन र व्यवस्थापन गरिनेछ ।
- संघ तथा प्रदेश सरकारको सहयोगमा क्षमता विकास, समन्वय तथा सहजीकरणको कार्य गरिनेछ ।
- प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाको नक्साङ्कन र पुनर्वितरण गरिनेछ ।
- सामाजिक र आर्थिक रूपमा पिछडिएका समुदायका बालबालिकालाई समेट्ने गरी आवश्यकतामा आधारित विभिन्न नमुना विकास गरी पहुँच सुनिश्चित गरिनेछ ।
- प्रारम्भिक बालविकास कक्षाहरूमा न्यूनतम मापदण्ड अनुरूपका खेल तथा सिकाइ सामग्रीहरूको व्यवस्था गरिनेछ ।
- अभिभावक शिक्षा (सचेतना) कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- आँडो-भिडियो (श्रव्य-दृश्य) सामग्री व्यवस्था गरी मनोरञ्जनपूर्ण सिकाइ व्यवस्था गरिनेछ ।
- प्रारम्भिक बालविकास सहजकर्ताहरूको मासिक पारिश्रमिकमा पालिकाबाट थप गरिएको सुविधालाई निरन्तरता दिइनेछ ।
- यसको प्रभावकारिता वृद्धिका लागि परिवार, समुदाय, गैरसरकारी संघसंस्था र विद्यालयहरूलाई जिम्मेवार बनाइनेछ ।

३.१.७ उपलब्धि, नतिजा र प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

सबै बालबालिकाहरूलाई गुणस्तरीय प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाको अवसर सुनिश्चित भएको हुने छ ।

प्रमुख नतिजा:

- प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा उमेरका सबै बालबालिकाहरूलाई एक वर्षको प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षामा सहज पहुँच हुने,
- प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा उमेरका सबै बालबालिकाहरूलाई प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाको अनुभव सहित कक्षा १ भा प्रवेश गर्ने अवसर हुने,
- सबै प्रारम्भिक बालविकास केन्द्रहरूमा न्यूनतम योग्यता र तालिम प्राप्त शिक्षक तथा बालबालिकाको हेरचाह तथा सहयोगका लागि सहायक कर्मचारी सहित केन्द्रले न्यूनतम मापदण्ड पूरा गरेका हुने,
- बालबालिकाहरूको विकासात्मक तथा सिकाइ आवश्यकता सम्बोधन हुने पाठ्यक्रम समायोजन तथा अनुकूलन भएको हुने,
- भौगोलिक जटिलता रहेका तथा अपाङ्गता भएका बालबालिकालाई समेट्न आवश्यकतामा आधारित जस्तै घरमा आधारित, समुदायमा आधारित, कार्यक्षेत्र तथा घुम्ती बालविकास तथा शिक्षा कार्यक्रमका नमूना विकास हुने,
- प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाको कार्यान्वयनमा परिवार, समुदाय, गैरसरकारी संघसंस्था र विद्यालयहरू जिम्मेवार भएको हुने छन् ।

प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणान्तरक लक्ष्य

क्र. सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाई	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी
			०८१/०८२	०८२/०८३	०८३/०८४	०८४/०८५	०८५/०८६	जम्मा		
१	प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाका न्यूनतम मापदण्ड प्रवर्धन गर्ने	पटक		१				१	१	
२	प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा केन्द्रहरूको नक्साङ्कन तथा पुनर्वितरण	पटक			१			१	१	
३	परिवार, समुदाय, गैर सरकारी संघसंस्था, निजीक्षेत्रसँग सहकार्य गर्ने	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
४	अनाथ, असहाय र अपाङ्गता पहिचान गरी थप सेवा उपलब्ध गराउने	पटक	१	१	१	१	१	५	१०	
५	बाल विकास केन्द्रमा छुट्टै सुगन्धित तथा अपाङ्गमैत्री शौचालयको व्यवस्था गर्ने	वटा		१	१	१	१	४	४	
६	बालबालिकाको अभिलेखीकरण गर्ने	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
७	सुपरिवेक्षणको लागि अधिकार सम्पन्न संयन्त्रको विकास गर्ने	पटक		१				१	१	
८	पोषणयुक्त दिवा खाजाको व्यवस्था गर्ने	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
९	पूर्वाधार, सिकाइ क्षेत्र, केन्द्रको भित्र तथा बाहिर सिकाइ खेल सामग्री तथा श्रव्य दृश्य सामग्री व्यवस्थापन गरी न्यूनतम मापदण्डमा सुधार गर्ने	वटा	२		१०	१०		४०	४०	
११	सहजकर्ता योग्यता क्षमता र पेशागत विकास गर्ने	पटक	१	१	१	१	१	५	१०	

३.२ आधारभूत शिक्षा

३.२.१ परिचय

आधारभूत शिक्षाले बालबालिकाको सर्वांगीण विकास, गुणस्तरीय जीवनयापन र सामाजिक समावोजनमा सहयोग गर्दछ। यसले व्यक्तिलाई जीवनपर्यन्त सिकाइको मार्ग प्रशस्त गरी सामाजिक र आर्थिक रूपान्तरणमा सहभागी हुने अवसर प्रदान गर्दछ। नेपालको संविधानले प्रत्येक नागरिकलाई आधारभूत शिक्षामा पहुँच हुने र यो तहको शिक्षा अनिवार्य र निःशुल्क पाउने हकको प्रत्याभूति गरेको छ। प्रचलित कानूनहरूले परिभाषित गरेअनुसार प्रारम्भिक बालशिक्षादेखि कक्षा आठसम्म दिइने शिक्षालाई आधारभूत शिक्षा मानिएको छ।

३.२.२ वर्तमान अवस्था

शिवपुरीगाउँपालिकाभित्र ४८वटा सामुदायिक विद्यालयहरूमध्ये कक्षा ८ सम्म सञ्चालित भएका ५ वटा, कक्षा ६ सम्म सञ्चालित २ वटा, कक्षा ५ सम्म सञ्चालित ९ वटा, कक्षा ३ सम्म सञ्चालित ८ वटा, कक्षा २ सम्म सञ्चालित ८ वटा, कक्षा १ सम्म सञ्चालित ३ वटा विद्यालयहरू रहेका छन्। प्राथमिक तहमा १२५ स्वीकृत दरबन्दी र २३ राहत दरबन्दी तथा निम्नमाध्यमिक तहमा २४ स्वीकृत दरबन्दी र ७ राहत र ५ संघ शिक्षण सहयोग अनुदान गरी आधारभूत तहमा १४८ शिक्षक दरबन्दी रहेका छन्। शैक्षिक सत्र २०८१ को तथ्याङ्कअनुसार सामुदायिक विद्यालयमा कक्षा १ देखि ८ सम्म जम्मा २४९४ विद्यार्थी भर्ना भई अध्ययन गरिरहेका छन्। आधारभूत शिक्षामा सबै बालबालिकाको समतामूलक पहुँच पुर्याउन विगतमा गरिएका प्रयासहरूको नतिजास्वरूप कक्षा १-५ र १-८ को खुद भर्नादर क्रमशः ९६.५ र ९६.२ पुगेको छ (EMIS २०८१)। विशेषगरी दलित र आर्थिक एवम् सामाजिक रूपमा पिछडिएका समुदायका बालबालिकाहरू विद्यालयबाहिर रहेका वा कक्षा छाड्ने बढी देखिन्छन्। आधारभूत शिक्षाको पहुँचमा आर्थिक र सामाजिक स्थितिमा आधारित असमानताहरू विद्यमान छन्। आर्थिक र सामाजिक रूपले पछाडि परेका, सीमान्तकृत समुदाय, दलित, जनजाति, कठिन परिस्थितिमा रहेका क्षेत्रका बालबालिकाको पहुँचको अवस्था तुलनात्मक रूपमा कमजोर रहेको छ। कक्षा ८ को टिकाउ दर र आधारभूत शिक्षाको तह पूरा गर्ने दर ७९.४ प्रतिशत रहेको छ। महिला शिक्षकको अनुपात ३६ प्रतिशत रहेको छ। प्राथमिकता प्राप्त न्यूनतम सक्षमता पूरा गरेका विद्यालयहरू करिब ५० प्रतिशत रहेका छन्। बालबालिकाको विकास तथा सिकाइलाई प्रभावित गर्ने पोषण, स्वास्थ्य, सरसफाई, दिवा खाजाजस्ता सेवाहरूमा विस्तार एवम् सुधार गर्नुपर्ने छ। पेशागत रूपमा सक्षम, योग्य शिक्षकको अपर्याप्तता र विद्यालयको नेतृत्व तथा व्यवस्थापनका पक्षमा भएका विभिन्न समस्याहरूले पनि आधारभूत शिक्षाको पहुँच र गुणस्तरमा असर परेको देखिन्छ।

३.२.३ चुनौती

यस गाउँपालिकामा सञ्चालित सबै सामुदायिक विद्यालयहरूमा अध्ययन गरी रहेका विद्यार्थीहरूको अवस्थालाई हेर्दा विद्यार्थी भर्नादर बढेको अवस्था देखिन्छ तर विद्यार्थी टिकाउ दर भने कम देखिन्छ। आधारभूत शिक्षा सञ्चालनका लागि यस गाउँपालिकामा विभिन्न किसिमका चुनौतीहरू छन्। जस्तै आधारभूत शिक्षामा सबै बालबालिकाको पहुँच तथा शिक्षण सिकाइमा अनिवार्य सहभागिता सुनिश्चित गर्ने, अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षाको प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्ने, आधारभूत तहमा सिकाइको गुणस्तर सुधार गरी विद्यार्थीको सिकाइ उपलब्धिलाई थप सुधारमा ल्याउने, आधारभूत विद्यालयको भौतिक तथा शैक्षिक वातावरणमा सुधार ल्याई विद्यालयलाई बालबालिका मैत्री बनाउने, विद्यालय पहुँच भन्दा टाढा रहेका र ग्रामिण दूरदराजमा रहेका बालबालिकाहरूलाई विद्यालय सेवाक्षेत्र भित्र प्रवेश गर्न बैकल्पिक प्रबन्धहरूको व्यवस्था गरी सहभागितामा सुनिश्चितता गर्ने, विद्यालयमा कक्षागत तथा विषयगत शिक्षकहरूको दरबन्दी सिर्जना गरी सक्षम तथा तालिम प्राप्त योग्य जनशक्तिको व्यवस्थापन गर्ने, पोषण, सेनेटरी प्याड, दिवाखाजा, सन्दर्भ शैक्षिक सामग्रीहरूको उचित व्यवस्थापन गरी विद्यार्थीहरूलाई विद्यालयमा नियमित उपस्थिति गराउने व्यवस्था गराउने, विद्यालय शिक्षालाई प्राविधिक, व्यावसायिक, समावेशी र समतामूलक शैक्षिक संस्थाको रूपमा विकसित गराउने, विद्यालयलाई शान्तिक्षेत्र बनाउनका लागि विभिन्न खालका प्रकोप, महामारी र संकटहरूलाई परिस्थिति अनुसार निराकरण गरी शैक्षिक वातावरणमय बनाउने, विद्यालय शिक्षालाई परम्परागत नभई आधुनिक प्रविधियुक्त सिकाइ प्रति अग्रसर बनाउने, मूल्याङ्कन प्रणालीलाई सिकाइ क्रियाकलापको अभिन्न अंगको रूपमा विकास गर्न परम्परागत परीक्षा प्रणाली परिमार्जन गर्दै आधुनिक परीक्षा प्रणालीलाई विकास गरी विश्वसनीय र वैध बनाउने, शिक्षकको वृत्ति विकासलाई व्यवस्थित बनाई पारदर्शिता

नतिजामुखी कुशल क्षमता भएका जनशक्ति बनाउने, विद्यालयहरूलाई सूचना प्रविधियुक्त बनाउने सबै बालबालिकालाई निःशुल्क तथा अनिवार्य आधारभूत शिक्षा प्रदान गर्ने, आधारभूत शिक्षालाई प्रभावकारी तुल्याई शैक्षिक प्रवाहलाई सुधार गर्ने अवसर दिने, आधारभूत तहका उमेर समूहका विद्यार्थीहरू विद्यालयको पहुँचमा रहेका, आधारभूत विद्यालयको भौतिक तथा शैक्षिक वातावरणलाई बालबालिकामैत्री बनाउन पहल गरिएको, विद्यालयप्रति अभिभावक र विद्यार्थीको चासो बढेको आदि ।

३.२.४ लक्ष्य

सबै बालबालिकाहरूका लागि समतामूलक तथा गुणस्तरीय आधारभूत शिक्षामा पहुँच सुनिश्चित गर्ने ।

३.२.५ उद्देश्यहरू

आधारभूत शिक्षामा सबैको पहुँच र सहभागिता सुनिश्चित गर्दै गुणस्तर अभिवृद्धि गर्नु यस योजनाको समग्र उद्देश्य रहेको छ । यसका लागि निम्नलिखित विशिष्ट उद्देश्य रहेका छन् :

- अनिवार्य र निःशुल्क आधारभूत शिक्षाको प्रभावकारी कार्यान्वयनमार्फत सबैको समतामूलक पहुँच र सहभागिता सुनिश्चित गर्नु,
- आधारभूत शिक्षा उमेर समूहका सबै बालबालिकाहरूलाई आधारभूत तहको शिक्षा पूरा गर्ने अवस्था सुनिश्चित गर्नु,
- आधारभूत तह सञ्चालित विद्यालयहरूको भौतिक र शैक्षिक वातावरण बालमैत्री, समावेशी र सुरक्षित तुल्याउनु,
- विद्यालयहरूको प्रशासनिक र व्यवस्थापकीय पक्षमा सुधार गरी जवाफदेही बनाउनु,
- आधारभूत तहको शिक्षालाई अनिवार्य, निःशुल्क र समावेशी बनाउने सुनिश्चितता गर्ने ।
- ५- १२ वर्ष उमेर समूहका सबै बालबालिकाहरूलाई आधारभूत शिक्षाको पहुँच सुनिश्चितता गर्ने ।
- आधारभूत तहको शिक्षालाई व्यावहारिक तथा अनुसन्धानात्मक बनाउँदै बालमैत्री तथा भय तथा दण्डरहित वातावरणमा गुणस्तरीय शिक्षा प्रदानको सुनिश्चितता गर्ने ।
- कक्षा १ मा भर्ना भएका सबै बालबालिकालाई कक्षा ८ सम्मको शिक्षा अनिवार्यरूपमा पुरा गराउने ।
- आधारभूत तहको सक्षमता हासिल गरेका विद्यार्थीहरूलाई माध्यमिक तहमा भर्नाका लागि तयार गर्ने ।
- मातृभाषामा समेत शिक्षा दिने व्यवस्था मिलाइनेछ ।
- कला संस्कृतिको संरक्षण सम्वर्धन गर्न स्थानिय पाठ्यक्रममा कला संस्कृति, रितिरिवाज, भेषभुषा र पर्यटन जस्ता विषयवस्तुलाई प्राथमिकताका साथ समावेश गरिनेछ ।

३.२.६ रणनीतिहरू

माथिका उद्देश्यहरू हासिल गर्ने निम्नलिखित रणनीतिहरू अवलम्बन गरिनेछ :

- विद्यालय नक्साङ्कन गरी पुनर्वितरण र समायोजन गरिनेछ ।
- अनिवार्य र निःशुल्क आधारभूत शिक्षाको अवधारणा कार्यान्वयन गर्न आवश्यक कानून तर्जुमा र स्रोतको व्यवस्था मिलाइनेछ।
- विद्यालयमा भौतिक निर्माण गर्दा बालमैत्री तथा समावेशितालाई ध्यान दिई सुरक्षित तथा सहज सिकाइ वातावरणमा ध्यान दिइनेछ।
- विद्यालयमा शुद्ध खानेपानीको वेवस्था गरिनेछ ।
- विद्यालयमा शिक्षक, छात्र र छात्राका लागि आधुनिक सौचालयको व्यवस्था गरिनेछ र छात्रा सौचालयमा आवश्यकता अनुसार भेन्डिङ मेसिन र सेनिटरीप्याड डिस्पोजल मेसिनको व्यवस्था गरिनेछ ।
- विद्यालयबाहिर रहेका बालबालिकाहरूको विवरण सङ्कलन गरी प्रोत्साहनका कार्यक्रमहरू सञ्चालनगरी उनीहरूको पहुँच सुनिश्चित गरिनेछ ।
- विद्यार्थी मूल्याङ्कन प्रणालीलाई सुदृढ गर्न शिक्षक र प्रधानाध्यापकलाई जवाफदेही बनाइनेछ ।
- विद्यालयहरूमा खानेपानी, सौचालय र सरसफाईको उचित व्यवस्था मिलाई न्यूनतम भौतिक सुविधा सहित बालमैत्री, समावेशी र सुरक्षित सिकाइ वातावरण तयार गरिनेछ ।

- संघीय र प्रदेश सरकारसँग समन्वय तथा सहकार्य गरी प्राथमिकता प्राप्त न्यूनतम सक्षमता (PMEC) पूरागराउन आवश्यक लगानीको प्रबन्ध मिलाइनेछ ।
- विद्यालय व्यवस्थापन समिति र शिक्षक अभिभावक संघका पदाधिकारीहरूको क्षमता विकास गरिनेछ ।
- विद्यालय स्वास्थ्य तथा पोषण कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- विद्यालयहरूमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोगलाई विस्तार गरिनेछ ।
- शिक्षक दरबन्दी मिलान तथा पुनर्वितरण गरिनेछ ।
- फरक फरक अवस्थाबाट आएका विद्यार्थीको सिकाइ सक्षमताको परीक्षण गरी सुधारका क्षेत्र पहिचान गरिनेछ ।
- यस पालिकामा वसोवास गर्ने अधिक सङ्ख्यामा रहेका जातजातिलाई मातृभाषामा समेत आधारभूत तहको शिक्षा दिने व्यवस्था मिलाइनेछ ।

३.२.७ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

अनिवार्य तथा निशुल्क आधारभूत शिक्षामा सबैको पहुँच र सहभागिता सुनिश्चित भई गुणस्तर अभिवृद्धि हुने ।

प्रमुख नतिजा:

- सबै बालबालिकाको आधारभूत शिक्षाको पहुँचमा तथा सहभागि हुने,
- सबै विद्यालयले न्यूनतम प्राथमिकता प्राप्त सक्षमता पुरा गरेको हुने र न्यूनतम भौतिक पूर्वाधार तथा सिकाइ सामग्रीको उपलब्धता भएको हुने तथा बालमैत्री र समावेशी वातावरणमा सिकाइ हुने
- आवश्यक संख्यामा योग्य, सक्रिय तथा उत्प्रेरित शिक्षकको व्यवस्था हुने,
- विद्यालयमा पौष्टिक तथा स्वस्थकर दिवा खाजाको प्रबन्धबाट बालबालिकाहरूको पोषण तथा स्वास्थ्य अवस्थामा सुधार हुने
- बालबालिकाले न्यूनतम सिकाइ उपलब्धी हासिल गरेको हुने,
- आधारभूत शिक्षाको भर्ना, सहभागिता तथा सिकाइ उपलब्धिमा लैङ्गिक, भौगोलिक, सामाजिक तथा आर्थिक समता सूचकमा सुधार हुने,
- विविध प्रकोप, संकट तथा महामारीलगायतका परिस्थितिप्रति उत्थानशील हुने,
- सूचना तथा सञ्चार प्रविधि लगायतका प्रविधिको प्रयोगमा विस्तार तथा सहज उपयोग भई सिकाइमा सहयोग हुने,
- शिक्षकहरूले शिक्षणमा बिताउने समयवर्धमा सुधार हुने,
- कार्यरत जनशक्तिको क्षमता विकास भई गुणस्तरीय शिक्षा प्रवाह तथा शैक्षिक सुशासन कायम हुने ।

आधारभूत तहका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिभाषात्मक सक्षम

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	सक्षम	भौतिक सक्षम (५ वर्ष)						भौतिक सक्षम (१० वर्ष)	विषयवारी
			२०८१/०८२	२०८२/०८३	२०८३/०८४	२०८४/०८५	२०८५/०८६	जम्मा		
१	विद्यालय नक्साङ्कन	पटक	१					१	१	
२	दरबन्ध पुनर्वितरण तथा विद्यालय समायोजन	पटक	१	१	१	१	१	५		
३	मापदण्डअनुसार शैक्षिक व्यवस्था	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
४	सबै बालबालिकालाई विद्यालय भर्ना	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
५	विद्यालयको न्यूनतम भौतिक पूर्वाधार विकास	वटा	२	४	४	४	४	१८	३५	
७	विद्यालय उत्थानशील योजना निर्माण तथा कार्यान्वयन	विद्यालय		३	१०	१०	१२	३५	३५	
८	सूचना प्रविधिको प्रयोगका लागि आवश्यक संरचना, सामग्री तथा क्षमता विकास	विद्यालय	३	५	५	५	५	२३	३५	
९	शैक्षिक विकास तथा सहायता प्रणालीको पुनर्संरचना	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
१०	विद्यालय पोषण तथा स्वास्थ्य कार्यक्रम र विवा खाजाको प्रबन्ध	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
११	पाठ्यपुस्तक व्यवस्था	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
१२	सन्दर्भ सामग्रीको व्यवस्था	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
१३	कक्षाकोठामा आधारित मूल्याङ्कन	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
१४	व्यवस्थित परीक्षा प्रणाली	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
१५	शैक्षिक मानव संसाधन सूचना प्रणाली स्थापना तथा व्यवस्थापन	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
१६	विज्यास, शिजसका पदाधिकारीहरूको क्षमता विकास	पटक	१	१	१	१	१	५	१०	
१७	अभिभावक अभिमुखिकरण र सहभागिता	पटक	१	१	१	१	१	५	१०	
१८	सिकाइ सामग्री तथा विद्यालय व्यवस्थापन	निरन्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
१९	कक्षा १ देखि ३ मा बालमैत्री र छापायुक्त कक्षाकोठाको व्यवस्था	विद्यालय	७	७	७	७	७	३४	४५	
२०	कक्षा १ देखि ३ सम्मको बालबालिकाका लागि बालमैत्री बसाई व्यवस्थापन	विद्यालय	७	७	७	७	७	३४	४५	
२१	कक्षा पुस्तकालयको वा बुक कर्नेरको स्थापना गरी बालबालिकालाई भरपूर पढाईको अवसर प्रदान	सबै विद्यालयमा	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
२२	प्रविधि मैत्री सिकाइका लागि टेलिभिजन, कम्प्युटर, इन्टरनेट लगायतको व्यवस्थापन	विद्यालय		४	४			८	३५	
२३	मातृभाषामा शिक्षा दिने व्यवस्था	विद्यालय	१३	३	३	३	३	२५	३५	

३.३ माध्यमिक शिक्षा

३.३.१ परिचय

कक्षा ९ देखि १२ सम्म दिइने शिक्षा माध्यमिक शिक्षा हो । माध्यमिक शिक्षाले मानवीय मूल्यका साथै कला, संस्कृति, विज्ञान र प्राविधिको क्षेत्रका आधारभूत मूल्य-मान्यताको ज्ञान, सीप र दृष्टिकोण तथा व्यवहार आर्जन गरेका सक्षम जनशक्ति उत्पादन गर्ने लक्ष्य राख्दछ । यो तहको शिक्षा कामको संसारमा प्रवेश गर्नसक्ने सीप सहितको नागरिक विकास तथा उच्च शिक्षाको लागि तयारीको आधार पनि हो। नेपालको संविधानले माध्यमिक तहको शिक्षा निःशुल्क हुने व्यवस्था गरेको छ । संविधानले विद्यालय तहको शिक्षालाई स्थानीय तहको अधिकार क्षेत्रभित्र समेटेको छ । राष्ट्रिय शिक्षा नीति, २०७६ ले गुणस्तरीय माध्यमिक शिक्षामा सबैको निःशुल्क पहुँच सुनिश्चित गर्दै सिर्जनशीलता, रचनात्मकता, अध्ययनशीलता, सकारात्मक चिन्तन र सदाचार जस्ता गुणसहितको प्रतिस्पर्धी, सीपयुक्त एवम् उत्पादनशील जनशक्ति तयार गर्ने उद्देश्य राखेको छ ।

३.३.२ वर्तमान अवस्था

शिवपुरी गाउँपालिका क्षेत्रभित्र साधारण, प्राविधिक तथा व्यावसायिक धारका गरिजम्मा ११ वटा माध्यमिक सामुदायिक विद्यालय सञ्चालनमा छन् । कक्षा १० सम्म सञ्चालित ५ वटा र कक्षा १२ सम्म सञ्चालित ६ वटा माध्यमिक विद्यालय रहेका छन् । माध्यमिक तहमा विद्यार्थीको पहुँचमा क्रमिक सुधार आएको छ । कक्षा ९-१०, ९-१२ र ११-१२ को खुद भर्नादर क्रमशः ७६.९, ५५ र ३०.४ प्रतिशत (EMIS २०८१) पुगेको देखिदा कक्षा १ मा भर्ना भएका बालबालिकामध्ये कक्षा १२ सम्म पुग्ने दर निकै कम रहेको छ । कक्षा ८ र १० पछि ठूलो सङ्ख्यामा बालबालिकाहरूले विद्यालय छाड्ने प्रवृत्ति धेरै छ । विशेषगरी दलित र आर्थिक एवम् सामाजिक रूपमा पिछ्छाईएका समुदायका बालबालिकाहरू विद्यालयबाहिर रहेका वा कक्षा छाड्ने बढी देखिन्छन् । सामुदायिक विद्यालयको कक्षा ९-१० मा स्वीकृत दरबन्दी १९ र राहत ६ तथा कक्षा ११-१२ मा अनुदानमा १२ शिक्षकहरू कार्यरत छन् । माध्यमिक शिक्षामा गुणस्तर सुधार भनेजस्तो हुनसकेको छैन । बहुवर्ज्यतामा परेका समुदायका बालबालिकाहरूको पहुँच कम देखिन्छ । कक्षा १०, ११ र १२ का परीक्षाहरूको नतिजाले ठूलो सङ्ख्यामा विद्यार्थीहरू न्यूनतम सिकाइ उपलब्धि हासिल गर्ननसकेको कारणले उच्च शिक्षाबाट समेत वर्जित छन् । शिक्षकलाई नयाँज्ञान, सीप र प्रविधिमा अद्यावधिक गराई सिकाइ सुधार जरूरी देखिन्छ ।

यसका अतिरिक्त प्राविधिक शिक्षाका अन्य शिक्षण संस्थाहरू अस्तित्वमा नरहेबाट नेपाल सरकारले स्थानीय तहमा प्राविधिक शिक्षाको संस्थागत पहुँच पुर्‍याउने नीति लिएपनि विषयगत रूपमा अपर्याप्त छन् । थप विषयका प्राविधिक शिक्षा कार्यक्रम सञ्चालन गर्नसके मात्र प्राविधिक तथा व्यावसायिक सीप प्राप्त गर्ने अधिक युवाहरूको चाहना पूरा गर्न सकिनेछ । गाउँपालिकामा शिक्षाका कर्मचारी व्यवस्था भएपनि प्रशासनिक कार्यको बोझ बढी भएकोले विद्यालयको अनुगमन तथा सुपरिवेक्षण र शिक्षक सहायता प्रणाली कमजोर देखिएको छ । वर्तमान संरचना शिक्षकको पेसागत सहयोग गर्ने कार्यमा पर्याप्त छैन ।

३.३.३ चुनौती र अवसरहरू

माध्यमिक शिक्षालाई अनिवार्य तथा निःशुल्क बनाउने संवैधानिक तथा नितिगत व्यवस्था कार्यान्वयन गर्नका लागि माध्यमिक तहसम्मको शिक्षा पूर्ण निःशुल्क बनाउनु, गाउँपालिकाक्षेत्रभित्रका सामुदायिक विद्यालयमा माध्यमिक तहमा विषयगत शिक्षक दरबन्दी न्यून हुनु, साविकको उच्च माध्यमिक तहको शिक्षक दरबन्दी कम हुनु, माध्यमिक शिक्षाको पहुँचबाट बाहिर रहेका सङ्ख्याधलाई विद्यालयमा ल्याउनु, विपन्न बालबालिकाविभिन्न किसिमका अपाङ्गता भएका बालबालिका, दलित, पिछ्छाईएका वर्गका बालबालिकाहरूलाई विद्यालय शिक्षामा पहुँच पुर्याउनु, शिक्षकहरूलाई समयानुकूल पुनर्ताजगी र पेशागत तालिम प्रदान गर्नु, विद्यालय शिक्षा पद्धतिलाई विद्यार्थीको सिकाइप्रति उत्तरदायी बनाउनु, विद्यार्थी मूल्याङ्कनलाई सिकाइ क्रियाकलापको अभिन्न अङ्गका रूपमा विकास गर्नु, शिवपुरीक्षेत्रभित्रका माध्यमिक तह सञ्चालित सबै विद्यालयमा शैक्षिक गुणस्तर कायम गर्नु, नतिजा प्रणालीमा सुधार ल्याउनु, सबैले माध्यमिक तह पुरा गर्ने अवसर बनाउनु, माध्यमिक शिक्षा परीक्षामा सहभागी हुने विद्यार्थीहरूको सक्षमता विकास गर्नु, माध्यमिक विद्यालयहरूलाई सूचना प्रविधिको पहुँचमा पुर्याउनु, सूचना तथा सञ्चाचार लगायतका प्रविधिमा शिक्षकको सक्षमता बढाउनु, शिक्षकको दक्षतामा वृद्धि र सिकाइमा प्रभावकारी ढङ्गले प्रयोग गरी सिकाइ सुधार

तथा डिजिटल डिभाईडलाई कम गर्नु, सबै माध्यमिक विद्यालयमा न्यूनतम सक्षमताका अवस्था पूरा गरी विद्यालयको भौतिक तथा शैक्षिक वातावरणमा सुधार ल्याई विद्यालयलाई बालमैत्री बनाउनु, विद्यालय शिक्षालाई प्रकोप, संकट तथा महामारीलगायतका परिस्थितिप्रति उत्थानशील बनाउनु, शिक्षकको वृत्ति विकासलाई पारदर्शी, नतिजामा आधारित र अनुमानयोग्य बनाई व्यवस्थित गर्नु, विद्यालय शिक्षालाई विविधताअनुकूल, समावेशी र समतामूलक बनाउनु, आवश्यक विषयगत शिक्षक दरबन्दीको व्यवस्था गरी विद्यालयमा सक्षम र योग्य विद्यालय जनशक्ति व्यवस्थापन गर्नु, विद्यालय व्यवस्थापन समितिलाई विद्यालयप्रति जवाफदेहि बनाउनु, वृहत माध्यमिक विद्यालयको शैक्षिक गुणस्तर कायम गर्नु, प्रधानाध्यापकको क्षमता विकास गर्नु, लेखा प्रणालीलाई पारदर्शी बनाउनु, शिक्षा शाखामा कम जनशक्ति भएका कारण नियमित अनुगमन निरीक्षण गर्न नसकिनु, माध्यमिक तहसम्मको अधिकार सविधानमा स्थानीय तहको भनी उल्लेख गरिएपनि सो अनुसारको अधिकार प्रयोग गर्न नपाउनु, न्यायिक समितिलाई बाल अधिकार र बाल न्यायका सम्बन्धमा साधनस्रोत उपलब्ध नहुनु, सो सम्बन्धमा तालिम, सेमिनार र कार्यशाला गोष्ठी नहुनु, माध्यमिक तहको विज्ञान, गणित र अंग्रेजी विषयका अध्यापन अनुमतीपत्र प्राप्त उम्मेदवारहरू उपलब्ध नहुनु चुनौतीका रूपमा रहेका छन् ।

माध्यमिक तहसम्मको शिक्षाको अधिकार स्थानीय तहमा हुनु, विद्यालयहरूलाई आवश्यकताको आधारमा सुदृढिकरण गर्दै लैजानु, माध्यमिक तहसम्मको शिक्षालाई निःशुल्क बनाउन सक्षम हुनु, माध्यमिक तहसम्मका शिक्षासम्बन्धी नियम कानून बनाउने अवसर हुनु, विद्यालय अनुगमन, निरीक्षण तथा सुपरीवेक्षणको अधिकार हुनु, माध्यमिक शिक्षा सुधारका लागी स्थानीय तहले बजेट विनियोजन गर्न पाउनु, विद्यालयमा साधन स्रोत विनियोजनमा बढोत्तरी हुँदै जानु, विभिन्न गैरसरकारी संस्थाहरूको सहयोग लिनसक्ने वातावरण तयार भएको, सविधानको धारा ३१ मा प्रत्येक नागरिकलाई राज्यबाट माध्यमिक शिक्षा निःशुल्क पाउने हक हुनेछ भनेर ग्यारेण्टी गरिएको छ, सविधानको त्यही धाराले अपांगता भएका आर्थिक रुपले विपन्न नागरिकलाई उच्च शिक्षासम्म समेत निःशुल्क हुने व्यवस्था गरेको छ, त्यस्तै, दलितको लागि पनि नेपालको सविधानको धारा ४० ले उच्च शिक्षासम्म छात्रवृत्तिसहित निःशुल्क हुने व्यवस्था गरेको छ, सविधानको धारा ५१ ले शिक्षालाई वैज्ञानिक, प्राविधिक, व्यावसायिक, सीपमूलक, रोजगारमूलक एवम् जनमुखी बनाउँदै सक्षम, प्रतिस्पर्धी, नैतिक एवम् राष्ट्रिय हितप्रति समर्पित जनशक्ति तयार गर्ने नीति अंगिकार गरेको, बालबालिकाका सम्बन्धी ऐन, २०७५ जारी भइ कार्यान्वयन हुनु सोही ऐनको दफा ६४ मा स्थानीय तहले बालबालिकाको अधिकार प्रचलन गराउने सम्बन्धी अवसर पाउनु, राष्ट्रिय शिक्षा नीति, २०७६ कार्यान्वयनमा हुनु सो को बुँदा नं. १० कार्यान्वयनमा हुनु, आदि अवसरका रूपमा रहेका छन् ।

३.३.४ लक्ष्य

मानवीय मूल्यका साथै कला, संस्कृति, विज्ञान र प्रविधि क्षेत्रका आधारभूत मूल्य मान्यताको ज्ञान, सिप र दृष्टिकोण तथा व्यवहारहरू आर्जन गरेका सक्षम जनशक्ति उत्पादन गर्ने ।

३.३.५ उद्देश्य

- माध्यमिक तहको शिक्षालाई निःशुल्क, बालमैत्री र समावेशी बनाउने ।
- आधारभूत तहको शिक्षा हासिल गरेका विद्यार्थीहरूलाई सीपमूलक, प्रविधियुक्त र गुणस्तरीय माध्यमिक शिक्षाको अवसर प्रदान गर्ने ।
- माध्यमिक तहको शिक्षण विधिलाई व्यवहारिक, अनुसन्धानात्मक, सिकाईमैत्री तथा भयरहित बनाउँदै विद्यार्थीहरूलाई गुणस्तरीय शिक्षा प्रदान गरी प्रतिस्पर्धी तथा उच्च शिक्षा हासिल गर्न योग्य बनाउने ।
- माध्यमिक शिक्षामा सबैको पहुँच तथा सहभागिता सुनिश्चित गर्ने
- माध्यमिक शिक्षाको सान्दर्भिकता र गुणस्तरमा सुधार गर्ने
- विद्यालयहरूको भौतिक तथा शैक्षिक वातावरण बालमैत्री, समावेशी, र सुरक्षित बनाउने
- शासकीय तथा व्यवस्थापकीय प्रवन्धमा सुधार ल्याउने

३.३.६ रणनीतिहरू

- आवश्यकताको आधारमा विद्यालयहरूको नक्साङ्कन एवम् एकिकरण गर्ने,
- एकिकरण गरिएका विद्यालयमा यातायात छात्रावास समेतको व्यवस्था गरिनेछ
- सबै बालबालिकाको पहुँच सुनिश्चित गर्ने विद्यालयहरूको पुनर्वितरण, समायोजन तथा स्थापना गर्ने,
- निःशुल्क माध्यमिक शिक्षामा पहुँच अभिवृद्धि गर्ने,
- माध्यमिक तहमा खुद भर्नादर र टिकाउदर बढाउने,
- विद्यार्थी प्रोत्साहन कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने,
- वैकल्पिक माध्यमका कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने,
- सबै विद्यालयमा न्यूनतम सिकाइ वातावरण सुनिश्चित गर्ने,
- माध्यमिक तहमा दक्ष विषय शिक्षकको व्यवस्था गर्ने,
- क्रमशः विद्यालयलाई नमुना विद्यालय वा बृहत विद्यालयको रूपमा विकास गर्ने,
- शिक्षक पेशागत विकास तथा सहयोगको व्यवस्था गर्ने,
- शिक्षकहरूका लागि अभिप्रेरणाका कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्ने,
- शिक्षण सिकाइ पद्धतिमा सुधार गर्ने,
- हरेक विद्यालयमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधि एवम् विद्युतीय माध्यमबाट सेवा विस्तार गर्ने,
- विद्यालयहरूलाई प्रकोप, सङ्कट तथा महामारीलगायतका परिस्थितिप्रति उत्थानशील बनाउने,
- विज्ञान विषय अध्ययनका लागि विद्यार्थीहरूलाई आकर्षित गर्ने पूर्वाधार सहितको व्यवस्था गर्ने,
- नियमावलीमा भएको प्रावधान अनुरूप प्र.अ. छनोट गरी सक्षम र उत्प्रेरित प्रअको व्यवस्था गर्ने,
- आवधिकरूपमा सिकाइको मूल्याङ्कन गरी विद्यार्थीको सिकाइमा जवाफदेही हुने प्रणाली विकास गर्ने,
- प्रत्येक विद्यालयमा विद्युत, इन्टरनेट र यातायातको पहुँच विस्तार गरिनेछ साथै आवश्यकता अनुसार कम्प्युटर शिक्षामा जोड दिइनेछ।

३.३.७ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

माध्यमिक शिक्षामा सबैको पहुँच सुनिश्चित भई सान्दर्भिकता र गुणस्तरमा सुधार हुने।

प्रमुख नतिजा:

- सबै बालबालिकाहरूलाई निःशुल्क माध्यमिक शिक्षाको पहुँच सुनिश्चित भई खुद भर्ना तथा टिकाउ दरमा वृद्धि हुने,
- सबै माध्यमिक विद्यालयले आधारभूत मापदण्ड पूरा गरेको हुने,
- माध्यमिक शिक्षाको सान्दर्भिकता र गुणस्तरमा अभिवृद्धि हुने,
- पाठ्यक्रम तथा पाठ्यसामग्रीको उपलब्धता, उत्प्रेरित शिक्षकको व्यवस्थापन, प्रविधिको समुचित प्रयोग, र उचित सिकाइ वातावरणको निर्माण भएको हुने,
- माध्यमिक शिक्षा पुरा गर्ने बालबालिकाले न्यूनतम सिकाइ उपलब्धि हासिल गरेको हुने,
- माध्यमिक शिक्षाको भर्ना, सहभागिता र सिकाइ उपलब्धिमा लैजिक, भौगोलिक, सामाजिक तथा आर्थिक लगायतका समता सूचकमा सुधार हुने,
- माध्यमिक विद्यालयहरू प्रकोप, सङ्कट तथा महामारीलगायतका परिस्थितिप्रति उत्थानशील हुने,
- सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको उपयोग भई विद्यार्थीको सिकाइमा सहयोग पुगेको हुने,
- माध्यमिक तहको शिक्षामा सुशासन कायम हुने,
- माध्यमिक तहमा गुणस्तरीय शिक्षा प्रवाह हुने।

प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य:

- निःशुल्क माध्यमिक शिक्षाका लागि आवश्यक कानून, कार्यविधि र निर्देशिका निर्माण,
- विद्यालय नक्साङ्कन, पुनर्वितरण तथा समायोजन,
- विज्ञान, गणित तथा कम्प्यूटर विज्ञान विषय अध्ययनका लागि अवसर,
- मापदण्डअनुसार शिक्षक व्यवस्था,
- सबै बालबालिकाको पहुँच सुनिश्चित गर्ने,
- आवश्यकताअनुसार खुला तथा दूर शिक्षालगायतका बैकल्पिक प्रबन्ध,
- विद्यालयको न्यूनतम भौतिक पूर्वाधार विकास,
- विद्यार्थीको सिकाइ उपलब्धि परीक्षण,
- शिक्षक क्षमता विकास,
- विद्यालय उत्थानशील योजना निर्माण तथा कार्यान्वयन,
- सूचना प्रविधिको प्रयोगका लागि आवश्यक संरचना, सामग्री तथा क्षमता विकास,
- शिक्षक सहायता प्रणालीको पुनर्संरचना,
- विद्यालय पोषण तथा स्वास्थ्य कार्यक्रम,
- अपाङ्गता भएका विद्यार्थीलाई विशेष सहयोग कार्यक्रम कार्यान्वयन,
- निःशुल्क माध्यमिक शिक्षा सुनिश्चितताका लागि पाठ्यपुस्तक, ड्रेसतथास्टेशनरी, दिवा खाजा, छात्रवृत्ति र सिकाइ सामग्री व्यवस्था,
- कक्षाकोठामा आधारित मूल्याङ्कन,
- व्यवस्थित परीक्षा प्रणाली,
- शैक्षिक मानव संसाधन सूचना प्रणाली स्थापना,
- वि.व्य.स. शि.अ.सं.का पदाधिकारीहरूको क्षमता विकास,

माध्यमिक तहका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणत्मक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाई	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)					भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी
			०८१/०८२	०८२/०८३	०८३/०८४	०८४/०८५	०८५/०८६		
१	निःशुल्क माध्यमिक शिक्षाको कार्यान्वयनका लागि आवश्यक पर्ने कानुन, कार्यविधि, निर्देशिकाहरू तयारी	पटक		१				१	संघ, प्रदेश र स्थानीय तह
२	विद्यालय सेवा क्षेत्रको सिमाङ्कन गरी होक माध्यमिक विद्यालयको सेवा क्षेत्र एकीन गर्ने र सिमाङ्कन भित्रका बालबालिकाहरू भर्नाको सुनिश्चितताको लागि विद्यालयमा नक्साङ्कन तथा समायोजन र स्थापना	पटक		१				१	स्थानीय तह
३	माध्यमिक शिक्षामा विज्ञान प्रविधि, इन्फर्नियरिङ, कला र गणित शिक्षा (STEAM) जस्ता विषयको सिकाइलाई अन्तरसम्बन्धित गर्ने र विज्ञान, गणित तथा कम्प्युटर विज्ञान विषय अध्ययनका लागि अवसर बढाउने	निरन्तर		✓	✓	✓	✓	✓	संघ र स्थानीय तह
४	माध्यमिक शिक्षामा सबैको पहुँच सुनिश्चित गर्न आवश्यकतानुसार चर्सको व्यवस्था तथा खुला तथा दुर शिक्षा लगायतका तैकालिक प्रबन्ध गर्ने	माध्यमिक विद्यालय	१		१		१	३	संघ र स्थानीय तह
५	विद्यालयमा न्यूनतम भौतिक पूर्वाधार विकास (भवन तथा कक्षाकोठा, फर्निचर, खानेपानी, खेलमैदान, घेराबार, शौचालय)	माध्यमिक विद्यालय		१	१	२	१	५	संघ र स्थानीय तह
६	प्रविधि तथा व्यवहारकुशल सिपहरूको एकीकरण तथा विद्यार्थी मूल्याङ्कन सम्बन्धी शिक्षक क्षमता विकास	शिक्षक प्रतिशत	२०	२०	३०	३०		१००	संघ, प्रदेश र स्थानीय तह
७	विविध, शिअसंघ पदाधिकारीहरूको क्षमता विकास र अभिमुखिकरण	प्रतिशत	२५	३०	३०	१५		१००	प्रदेश तथा स्थानीय तह
८	विद्यालय शिक्षालाई प्रकोप, सङ्केत तथा महामारीलगायतका परिस्थितिप्रति उत्थानशील बनाउने आकस्मिक व्यवस्थापन योजना निर्माण तथा कार्यान्वयन	स्थानीय तह	१					१	स्थानीय तह

९	सिकाइका लागि सूचना तथा सञ्चार प्रविधि लगायतका प्रविधिको प्रयोगमा वृद्धि गर्ने आवश्यक संरचना, सामग्री तथा क्षमता विकास	विद्यालय प्रतिशत	२०	३०	३०	२०	३०	२०	१००		संघ र स्थानीय तह
१०	विभिन्न किसिममा अपंगता भएका विद्यार्थिलाइ सहयोग	मिस्तर	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	संघ तथा स्थानीय तह
११	निःशुल्क शिक्षाको सुनिश्चितताको लागि पाठ्यपुस्तक	कक्षा	९ र १२	९ र १०	९ र १०	९ र १०	९ र १०	९ र १०			
१२	आर्थिक रूपमा विपन्नका लागि ड्रेस तथा स्टेशनरी सहयोग	विद्यार्थी सङ्ख्या	५०	५०	५०	५०	५०	५०	२५०	४००	
१३	सिकाइ सामग्री तथा विद्यालय व्यवस्थापन तथा सञ्चालन अनुदान	माध्यमिक विद्यालय	६	६	६	६	६	६	६	११	
१४	कक्षाकोठामा धारित मूल्यांकनलाई शिक्षण सिकाइ प्रक्यामा एकीकृत गर्ने गरी सुधार तथा प्रयोग	विद्यालय	६	६	६	६	६	६	६	११	
१५	नागरिक वडापत्रको व्यवस्थापन र प्रयोग	विद्यालय		१	३	४	५	५	१३	२०	
१६	डिजिटल नागरिक वडापत्रको व्यवस्थापन र प्रयोग	विद्यालय		१	२	२	२	२	७	१०	

३.४ प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिम

३.४.१ परिचय

विकासका लागि साधारण र प्राविधिक जनशक्तिका बिच सन्तुलनको आवश्यकता पर्दछ । सुरुवातका दिनहरूमा साधारण शिक्षातर्फ जोड दिइएतापनि विस्तारै प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिमका क्षेत्रमा जोड दिन थालिएको छ । कृषि, भेटनरी, सव-ओभरसियर, इन्जिनियरिङ, चिकित्सा विज्ञान, कम्प्युटर लगायतका क्षेत्रमा दक्ष जनशक्तिको माग उच्च रहेको छ । प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षाका अवसरहरूमा सबै लिंग, अपाङ्गता, गरिबी, सीमान्तकृत आर्थिक सामाजिक रूपले पछि परेको समुदाय लगायतका सबै वर्गको समतामूलक पहुँच, सहभागिता र सिकाई उपलब्धिमा सुधार गर्दै श्रम बजार सँग आवद्ध गर्नुपर्ने देखिन्छ । वि. सं. २०७२ को संविधान सँगसँगै “समृद्धिनेपाल, सुखी नेपाली” भन्ने राष्ट्रिय आकांक्षापुरा गर्नका लागि राष्ट्रिय योजना आयोगले नौ वटा राष्ट्रिय लक्ष्य अन्तर्गत उच्च र दिगो उत्पादन तथा उत्पादकत्व तय गरेको र त्यसको लागि गुणस्तरीय प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिमको विस्तारमा जोड दिएको देखिन्छ । राष्ट्रिय पाठ्यक्रम प्रारूप, २०७६ मा प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षालाई विद्यालय शिक्षाको तल्लो तहदेखि नै समेट्ने प्रयास गरिएको छ ।

सन् २०१५ मा संयुक्त राष्ट्र संघले सन् २०३० सम्ममा हासिल गर्ने गरी निर्धारण गरेको दिगो विकास लक्ष्यले पनि प्रत्येक व्यक्तिलाई गरी खाने शिक्षामा समावेशी, समतामूलक र समन्यायिक ढङ्गमा दिने अवसरलाई व्यापक बनाउन जोड दिएको छ । यस प्रकारको शिक्षाको विकासले यस पालिकामा सिपयुक्त दक्ष जनशक्ति उत्पादन हुने र रोजगार एवम् रोजगारीका अवसरहरू सृजना भई विदेशीने युवाहरू आत्मनिर्भर बन्ने अवस्था सिर्जना हुनेछ ।

३.४.२ वर्तमान अवस्था

प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिम परिषदको पछिल्लो तथ्याङ्क अनुसार नेपालमा ५७ वटा आन्तरिक पोलिटेक्निक शिक्षालयहरू, १७ वटा सार्वजनिक सञ्चालित पोलिटेक्निक शिक्षालयहरू, ४३४ वटा सामुदायिक विद्यालयमा प्राविधिक शिक्षा, ४२९ वटा सम्बन्धन प्राप्त शिक्षालयहरू र ५८७ प्राविधिक एस.एल.सी. तहका कार्यक्रमर ६१४ डिप्लोमा तहका कार्यक्रम सञ्चालनमा रहेका छन् (प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र तालिम एकीकृत वार्षिक प्रतिवेदन, २०७६) ।

गाउँपालिकामा प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिम अन्तर्गत सञ्चालित प्राविधिक विषयहरूमा बाली विज्ञान र भेटनरी हाल सञ्चालनमा छन्। यसका लागि पालिकाले प्राविधिक शिक्षामा अझै जोड दिनुपर्ने देखिन्छ । छोटो अवधिका व्यावसायिक र सिपमूलक तालिमहरू पालिकाकै अगुवाईमा सञ्चालन हुने गरेका छन् ।

३.४.३ लक्ष्य

उत्पादनशील जनशक्तिलाई आवश्यकताअनुसारका व्यावसायिक तथा पेसागत क्षेत्रहरूमा प्रयाप्त दक्षता हासिल हुने गरी सिपमूलक शिक्षा र तालिम उपलब्ध गराई जनताको आर्थिक स्तरमा सुधार ल्याउने ।

३.४.४ उद्देश्य

- प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा तथा सिप विकासमा पहुँच अभिवृद्धि गर्ने
- स्थानीय तहमा प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा तथा सिप विकासका अवसर सृजना गर्न संयन्त्र विकास गर्ने
- प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा तथा सिप विकासका अवसरहरूलाई सान्दर्भिक, उपयोगी र गुणस्तरीय बनाउने

३.४.५ रणनीतिहरू

- स्थानीय तहमा प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिपको अवसर सृजना गर्ने
- बहुप्राविधिक शिक्षालय/तालिम केन्द्रहरूको स्थापना, सञ्चालन, तथा नियमन गर्ने
- प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिपको गुणस्तर, प्रभावकारिता र पहुँच बढाउनको निम्ति सरोकारवालाहरूसँग समन्वय गर्ने

- प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिपको क्षेत्रमा सक्षम जनशक्ति तयार गर्ने
- प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिपमा व्यापार तथा उद्योग क्षेत्रको सहभागिता बढाउन प्रोत्साहन गर्ने
- आय आर्जन गर्ने खालका क्रियाकलापको माध्यमबाट आत्मनिर्भर हुनको निम्ति संस्थागत क्षमता बढाउने
- पिछडिएका भौगोलिक क्षेत्र, महिला, आदिवासी/जनजाती, दलित, अपाङ्गता भएका नागरिक एवम् आर्थिक रूपले विपन्न समूदाय र वर्गको पहुँच बढाउन आवश्यक कार्यक्रमहरूको व्यवस्था गर्ने
- प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिपका क्षेत्रहरू कृषि, उर्जा, पर्यटन, जलस्रोत, स्थानीय प्रविधि, सम्पदा र संस्कृति, खेलकूद, जलवायु परिवर्तन लगायतका क्षेत्रहरूमा केन्द्रित गर्न पहल गर्ने
- विद्यार्थीहरूलाई प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिपका अवसर उपलब्ध गराउनका लागि सम्बन्धित संस्थाहरूसँग समन्वय तथा सहकार्य गर्ने
- स्थानीय तहमा सञ्चालित प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिप प्रदायक संस्थाहरूको सञ्चालनमा आवश्यक सहयोग उपलब्ध गराउने

३.४.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

उत्पादनशील जनशक्तिले आवश्यकता अनुसारका प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिपका क्षेत्रहरूमा पर्याप्त दक्षता हासिल गरी उत्पादनशील, रोजगारी, स्व-रोजगारी र जीविकोपार्जनका क्षेत्रबाट आर्थिक स्तर सुधार गरेको हुने ।

प्रमुख नतिजा:

- स्थानीय तहमा प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिपका क्षेत्रमा उत्पादनशील जनशक्तिले आवश्यकता अनुसारका प्राविधिक तथा व्यावसायिक सिपका क्षेत्रहरूमा पर्याप्त अवसर प्राप्त गरेको हुने ।
- स्थानीय तहमा बहुप्राविधिक शिक्षालय/प्राविधिक धारका माध्यमिक विद्यालयहरूको स्थापना भई सञ्चालन हुने
- स्थानीय तहमा सञ्चालित प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिपका क्षेत्रमा सञ्चालित संस्थाहरूबाट सञ्चालन हुने कार्यक्रमहरूको सान्दर्भिकता र गुणस्तरमा अभिवृद्धि हुने
- प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सिपका क्षेत्रहरूलाई उत्पादन र आर्थिक उपार्जनसँग जोडिने
- स्थानीय स्तरमा रहेका परम्परागत सिपहरूको पहिचान, प्रमाणिकरण तथा प्रवर्द्धन हुने
- बैदेशिक रोजगारीबाट हासिल गरेको अनुभव र सिपको खोजी, प्रमाणिकरण तथा उपयोग हुने वातावरण सृजना हुने
- खोज, नवपर्वर्तन तथा उद्यमशीलतामा अभिवृद्धि भएको हुने
- उत्पादनशील, रोजगारी, स्व-रोजगारी र जीविकोपार्जनका अवसरमा वृद्धि हुने ।
- प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा तथा सिपका क्षेत्रमा सार्वजनिक, निजी तथा सामूदायिक सहभागितामा लगानी अभिवृद्धि हुने

प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिमका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिणामात्मक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाई	भौतिक लक्ष्य (१५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी	
			०८१/०८२	०८२/०८३	०८३/०८४	०८४/०८५	०८५/०८६	जम्मा			
१	सामुदायिक विद्यालयमा प्राविधिक शिक्षा कार्यक्रम सञ्चालन	विद्यालय		१					१	१	संघ र प्रदेशसँगको समन्वय र सहकार्यमा
३	छोटो अवधिका सिपमूलक तालिमहरू सञ्चालन	वटा	२	२	२				१०	१०	
४	प्राविधिक र व्यावसायिक शिक्षा सम्बन्धी पालिका स्तरीय नीतिको तर्जुमा	पटक		१					१	१	
५	युवालाई खोज र नवप्रवर्तनका लागि प्रोत्साहनमूलक कार्यक्रमहरू सञ्चालन	सङ्ख्या		१०	१०	१०	१०		४०	८०	
६	प्राविधिक शिक्षा अध्ययन गरेका युवाहरूलाई उद्यमशिलता विकासको लागि सहयोग	सङ्ख्या			५	५	१०		२०	५०	
७	प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिम प्रदायक संस्थाहरूको अनुगमन, नियमन र व्यवस्थापन	पटक		१	१	१	१	१	५	१०	स्थानीय तह

३.५ अनौपचारिक शिक्षा र आजीवन सिकाइ

३.५.१ परिचय

औपचारिक शिक्षा प्रणालीको संरचना भन्दा बाहिर मानव जीवनका लागि आवश्यक ज्ञान, सिप र प्रकृतिको प्रशोधन गर्ने जीवनपर्यन्त अर्थात आजीवन सिकाइ प्रणाली अनौपचारिक शिक्षा हो । अनौपचारिक शिक्षाले समाजमा विद्यमान विभिन्न किसिमका समूहका लागि विभिन्न लक्ष्य बनाई सेवा प्रदान गर्दछ । निरक्षरका लागि साक्षरता, साक्षरका लागि साक्षरोत्तर, सिकाइ अवसरका लागि स्तरवृद्धि, शिक्षासँग सिप र आमदानी जोड्दै शिक्षित समाजको विकासका लागि अनौपचारिक एवम् आजीवन शिक्षाले काम गर्दछ ।

संविधानले सुनिश्चित गरेको शिक्षा पाउनेहक, राष्ट्रिय शिक्षा नितिले अवलम्बन गरेको सिद्धान्त, दिगो विकासका लक्ष्य ४ तथा आवधिक योजनाले अपेक्षा गरेको, प्रत्येक नागरिकले शिक्षा पाउने हकको कार्यान्वयन गर्न औपचारिक शिक्षासँगै अनौपचारिक शिक्षा प्रणालीले योगदान गर्दछ । सबैका लागि गुणस्तरीय शिक्षा र जीवनपर्याप्त सिकाइ अवसर दिगो विकासको मुल मर्म रहेकोले विगतको साक्षरताका कार्यक्रमबाट साक्षर बनेका नवसाक्षरहरूका लागि मागमा आधारित निरन्तर शिक्षा र जीवनप्रयन्त सिकाइ अवसर उपलब्ध गराउनुपर्दछ । विशेष गरी शिक्षाको औपचारिक संरचना बाहिर ठूलो सङ्ख्यामा रहेका युवा, महिला र प्रौढहरूका लागि कार्यमूलक साक्षरता, आयआर्जन, समूह साभेदारी प्रविधि साक्षरता लगायतका कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्न सकिन्छ ।

राष्ट्रिय शिक्षा नीति २०७६ ले नेपाललाई पूर्ण साक्षर मुलुक बनाइ अनौपचारिक, वैकल्पिक, परम्परागत र खुला शिक्षाका माध्यमबाट आजीवन सिकाइ संस्कृतिको विकास गर्नु, सबै प्रकारका अपाङ्गता भएका व्यक्तिका लागि गुणस्तरीय शिक्षाको पहुँच सुनिश्चित गरी जीवनपर्यन्त शिक्षाका माध्यमबाट मर्यादित जीवनयापन गर्न सक्षम र प्रतिस्पर्धी नागरिक तयार पार्ने उद्देश्य निर्धारण गरेको छ । स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ ले अनौपचारिक शिक्षा तथा आजीवन सिकाइको जिम्मेवारी स्थानीय तहलाई प्रदान गरेको छ । सामुदायिक सिकाइ केन्द्रको सञ्चालन तथा व्यवस्थापन सम्बन्धी मापदण्ड, २०७८ जस्ता नीतिगत व्यवस्था पनि गरिएको छ ।

३.५.२ वर्तमान अवस्था

२०७२ सालमा नुवाकोट जिल्ला नेपालको २० औँ साक्षर जिल्ला घोषणा भईसकेको छ । यस पालिकामा ६ वटा सामुदायिक सिकाइ केन्द्रहरू सञ्चालनमा रहेका छन् । शिक्षाको अवसरबाट वञ्चित भएका, गरिबीको चपेटामा परेका समुदायका विभिन्न व्यक्तिहरूको आवश्यकतामा आधारित आयआर्जन कार्यक्रम, सीपमूलक कार्यक्रम, चेतनामूलक कार्यक्रम र पुस्तकालय सञ्चालन गर्ने उद्देश्यले सामुदायिक सिकाइ केन्द्रको स्थापना गरिएको छ । केन्द्रले आयआर्जनका लागि समूह गठन तथा परिचालन तथा पुस्तकालय व्यवस्थापनको काम गरिरहेको छ । शिवपुरी गाउँपालिकाको साक्षरता दर ६२.० प्रतिशत रहेको छ । जसमा महिला साक्षरता दर ५५.९ प्रतिशत र पुरुषको साक्षरता दर ६८.८ प्रतिशत (NPH Census २०२१) रहेको छ ।

चुनौती र अवसर

- सामुदायिक सिकाइ केन्द्रहरूलाई क्रियाशिल रूपमा परिचालन गर्ने,
- सामुदायिक सिकाइ केन्द्र, विद्यालय, स्थानीय गैर सरकारी संघसंस्थाहरू, नागरिक समाज, सञ्चार माध्यम, अभिभावक परिचालन गरि साक्षरता स्थिति बढाउने,
- सामुदायिक सिकाइ केन्द्रलाई समयसापेक्ष सिकाइ आवश्यकता सम्बोधन गर्न सक्ने बनाउने,
- सामुदायिक सिकाइ केन्द्र सञ्चालन तथा व्यवस्थापन सम्बन्धी मापदण्ड २०७८ लाई प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्ने,
- मौलिक तथा परम्परागत ज्ञानमा आधारित सामाग्री विकास गर्नु,
- महिलाहरूको साक्षरता प्रतिशत वृद्धि गर्नु ।

३.५.३ लक्ष्य

सबै निरक्षरहरू पूर्ण साक्षर भई नागरिकको जीवनस्तरमा सुधार हुने

३.५.४ उद्देश्य

- सबै नागरिकका लागि समावेशी तथा समतामूलक साक्षरता र आजीवन सिकाइका अवसर सुनिश्चित गर्ने
- औपचारिक, अनौपचारिक तथा अनियमित शिक्षाकाबीच अन्तरसम्बन्ध स्थापित गर्ने
- आजीवन सिकाइ संस्कृति सापेक्ष अनौपचारिक शिक्षा तथा आजीवन सिकाइका लागि संस्थागत सुदृढीकरण गर्ने
- स्थानीय तहलाई पूर्ण साक्षर पालिका सुनिश्चित गर्ने

३.५.५ रणनीतिहरू

- सामुदायिक सिकाइ केन्द्रहरूको समायोजन, पुनर्संरचना तथा पुनर्वितरण गरिने
- सामुदायिक सिकाइ केन्द्र, विद्यालय, स्थानीय गैर सरकारी संघ संस्थाहरू, नागरिक समाज, सञ्चार माध्यम, अभिभावक परिचालन गरी साक्षरता तथा साक्षरोत्तर कक्षाहरू सञ्चालन गरिने
- सिकाइको आवश्यकताअनुसार तहगत पाठ्यक्रम, सिकाइ मोड्युलहरू र भाषिक विविधता अनुरूपका सामग्रीको प्रयोग गरिने
- सरोकारवालाहरूसँगको समन्वय, सहकार्य र साभेदारीमा अनौपचारिक प्रौढ विद्यालय, वैकल्पिक, खुला तथा परम्परागत विद्यालयहरूको सुदृढीकरण गरिने
- सामुदायिक सिकाइ केन्द्रलाई आधारभूत सुविधा सम्पन्न विद्युतीय पुस्तकालय, सामुदायिक सूचना केन्द्र एफ.एम. सञ्चालन र सेवा प्रवाह गर्ने र विभिन्न संघ संस्थासँग सहसम्बन्ध कायम गरि बहुउद्देश्यीय संयन्त्रका रूपमा सुदृढीकरण गर्दै समावेशी एवम् समतामा आधारित आजीवन सिकाइको थलोका रूपमा विकास गरिने

३.५.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप तथा लक्ष्य

उपलब्धि:

सबै नागरिकका लागि साक्षरता, निरन्तर शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइका अवसर प्राप्त हुने

प्रमुख नतिजा:

- सबै नागरिकका लागि साक्षरता, निरन्तर शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइका अवसरहरू प्राप्त हुने
- अनौपचारिक शिक्षा तथा आजीवन सिकाइको व्यवस्थापनका लागि आवश्यक संरचनागत व्यवस्था तयार भई सञ्चालन हुने
- सिकाइको आवश्यकताअनुसार जीवनपर्यन्त सिकाइका सामग्रीहरू कार्यान्वयन हुने
- सामुदायिक सिकाइ केन्द्र आजीवन सिकाइको केन्द्रका रूपमा स्थापित हुने
- अनौपचारिक शिक्षा तथा आजीवन सिकाइबाट आर्जित ज्ञान तथा सिपको पहिचान एवम् प्रमाणीकरण गरी समक्षता प्रदान हुने
- अनौपचारिक तथा आजीवन सिकाइसम्बन्धी तथ्याङ्क अध्यावधिक हुने
- स्थानीय तह पूर्ण साक्षर सुनिश्चित हुने

प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य:

- निरक्षरहरूको तथ्याङ्क संकलन तथा खण्डिकृत डाटावेस तयारी
- साक्षरता तथा साक्षरोत्तर शिक्षा कार्यक्रम सञ्चालन
- सामुदायिक सिकाइ केन्द्र सञ्चालन
- सामुदायिक सिकाइ केन्द्रलाई सामुदायिक पुस्तकालयका रूपमा सञ्चालन
- सामुदायिक सिकाइ केन्द्रको सुदृढीकरण
- सरकारी तथा गैर सरकारीनिकायसँग साभेदारी र सहकार्य
- मौलिक तथा परम्परागत ज्ञानमा आधारित सामग्री विकास
- सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग
- सिकाइ सामग्री र सिकाइको प्रमाणीकरण
- संस्थागत प्रबन्ध
- अनौपचारिक प्रौढ विद्यालय, खुला विद्यालय, र धार्मिक प्रकृतिका विद्यालयहरूलाई अनुदान
- पूर्णसाक्षर पालिका सुनिश्चित

अनौपचारिक शिक्षा र आजीवन सिकाइका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणत्मक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाइ	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	विमोचारी
			०८१/०८२	०८२/०८३	०८३/०८४	०८४/०८५	०८५/०८६	जम्मा		
१	अनौपचारिक शिक्षा तथा आजीवनसिकाइ र यसका आगामी मार्ग सम्बन्धमा अवधारणागत स्पष्टताका लागि विज्ञ समुहबाट अवधारणापत्र तयार गराइ अभिमुखिकरण गर्ने	पटक		१				१	१	
२	निरक्षरहरूको चित्रण संकलन र आजीवनसिकाइका सरोकारवालाहरूको खण्डिकृत तथ्यांकहरूको डाटावेस तयार गर्ने	पटक		१				१	१	सामुदायिक सिकाइ केन्द्र
३	सामुदायिक पुस्तकालयको व्यवस्थापन गरी सामुदायिक सिकाइ केन्द्र सँग आवद्ध गर्ने	सङ्ख्या			१	१		३	३	संघ
४	सामुदायिक केन्द्रमा सूचना तथा संचाग्रविधि मैत्री उपकरणको व्यवस्था गर्ने	पटक		१	१	१		३	३	
५	संयोजक र आवश्यकता अनुसार सहयोगीको व्यवस्था गर्ने	केन्द्र	✓	✓	✓	✓	✓			
६	संघ, प्रदेश र स्थानीय तहमा समन्वय संयन्त्र विकास गर्ने	तह	१					१	१	
७	सरकारी तथा गैर सरकारी निकाय तथा स्थानीय तहमा रहेका समुदायमा आधारित संस्थासँग साभेदारी र सहकार्य गर्ने	मिन्तर	✓	✓	✓	✓	✓			
८	जेष्ठ नागरिक, श्रमिक, गृहणी महिलाहरूका लागि आवश्यकतामा आधारित मिन्तर सिकाइ प्रवर्धन गर्ने	पटक		१	१	१	१	४	४	

अन्तरसम्बन्धित विषय तथा क्षेत्रहरू

४.१ पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तक, सिकाइ सामग्री र मूल्याङ्कन

४.१.१ परिचय

पाठ्यक्रम सिकाइको एक योजना हो । शिक्षाको राष्ट्रिय तहगत तथा कक्षागत उद्देश्यहरू परिपूर्ति गर्नका लागि सबैभन्दा महत्वपूर्ण साधन पाठ्यक्रम हो । पाठ्यक्रमले राखेका उद्देश्यहरू पूरा गर्ने पाठ्यक्रमका आधारमा तयार पारिने सामग्री पाठ्यसामग्री हो । समय सापेक्ष रूपमा पाठ्यक्रम परिमार्जन हुँदै जान्छ र परिवर्तित पाठ्यक्रम कार्यान्वयनका लागि आवश्यक साधन तथा स्रोतको परिचालन गरी उल्लेख्य रूपमा कार्यान्वयनमा जोड दिइनेछ । शैक्षिक सत्र २०७७ देखि कक्षा १ मा लागु भएको एकीकृत पाठ्यक्रम अनुसार स्थानीय पाठ्यक्रम निर्माण गरी कार्यान्वयनमा ल्याइने छ । गाउँपालिकाको आवश्यकताको विषयहरू समेटेर स्थानीय पाठ्यक्रम तथा पाठ्यसामग्री तयार गरी कार्यान्वयनमा ल्याइने छ । शिक्षकहरूका लागि परिमार्जित पाठ्यक्रम अनुसार आवश्यक प्रबोधीकरण तालिम सञ्चालन गरी पाठ्यक्रमकले निर्देशित गरेका उद्देश्यका आधारमा शिक्षण गराउने परिपाटीको विकास गरिनेछ ।

४.१.२ वर्तमान अवस्था

राष्ट्रिय शिक्षा पद्धतिको योजना, २०२८ मा सर्वप्रथम विद्यालय तहमा पाठ्यक्रमलाई दस्तावेजीकरण गरिएको थियो । पाठ्यक्रम विकासका लागि संस्थागत रूपमा शिक्षा मन्त्रालय अन्तर्गत पाठ्यक्रम विकास केन्द्र स्थापना भयो । पाठ्यक्रम विकास केन्द्रको संरचनाको निरन्तरता सँगै विद्यालय तहको पाठ्यक्रम विकास, सुधार तथा अद्यावधिक गर्ने क्रममै वि. सं. २०७६ मा नयाँ पाठ्यक्रम प्रारूप तयार भइ कार्यान्वयन गर्ने क्रममा २०७७ देखि कक्षा १ र ११ मा कार्यान्वयन सुरु भएको छ । त्यसैगरी वि. सं. २०८० सम्ममा विद्यालय तहका सबै कक्षाहरूमा यो पाठ्यक्रम कार्यान्वयन हुने योजना छ ।

शिवपुरीगाउँपालिकामा वि. सं. २०७८ देखि कक्षा १ देखि ८ सम्मको लागि स्थानीय पाठ्यक्रम निर्माण गरि कार्यान्वयनमा ल्याइएको छ भने पाठ्यपुस्तक निर्माण गर्ने प्रक्रियामै छ । त्यसैगरी शैक्षिक सत्र २०७८ देखि आधारभूत तह कक्षा ६-८ को स्थानीय पाठ्यक्रम पनि तयार गरी लागू गरिएको छ । पाठ्यक्रम तथा पाठ्यपुस्तकको प्रभावकारी कार्यान्वयनको लागि हाल सम्म कक्षा १ देखि १० सम्म सबै विषय र कक्षा ११ र १२ का लागि अनिवार्य विषयका पाठ्यपुस्तक प्रदान गर्ने नेपाल सरकारले निःशुल्क व्यवस्था मिलाएको छ । विभिन्न विषयका शिक्षक निर्देशिका तयार गरेको छ । पाठ्यक्रमलाई सान्दर्भिक र प्रभावकारी बनाउन कक्षा १-३ मा अन्तर सम्बन्धित विषयवस्तुलाई एकीकृत गरिएको छ । विभिन्न भाषिक समुदायका बालबालिकाको लागि हाल सम्म कक्षा १ देखि ५ सम्म विभिन्न २७ मातृभाषाका पाठ्यपुस्तक कार्यान्वयनमा ल्याइएको छ । प्रत्येक विषयमा विषयवस्तुको स्वरूप अनुसार विद्यार्थीलाई २५ देखि ५० प्रतिशत सम्म भारको प्रयोगात्मक कार्य, परियोजन कार्य वा सामुदायिक कार्य लगायतका व्यावहारिक अभ्यास गराउनु पर्ने व्यवस्था छ । परिवर्तित पाठ्यक्रम अनुसार शिक्षकलाई निश्चित अवधिमा शिक्षकको पेसागत विकास तालिम लिनुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ । परीक्षण र मूल्याङ्कन प्रणालीमा सुधार गरी आधारभूत तह सम्म निरन्तर विद्यार्थी मूल्याङ्कन पद्धति अपनाइएको छ । सबै कक्षामा अक्षराङ्कन पद्धतिअनुसार नतिजा निकाल्ने परिपाटी अपनाइएको छ ।

चुनौतिहरू तथा अवसरहरू

पाठ्यक्रमको प्रभावकारी कार्यान्वयनको लागि विषयगत शिक्षकको व्यवस्था गर्नु चुनौतिका रूपमा रहेको छ । त्यसैगरी स्थानीय पाठ्यक्रम र पाठ्यसामग्री विकासका लागि क्षमता विकास गर्नु, सबै शिक्षकलाई नयाँ पाठ्यक्रमको अभिमुखीकरण गर्नु पाठ्यक्रमलाई समय अनुसार अद्यावधिक गर्नु पनि चुनौतिका रूपमा रहेका छन् । अपाङ्गता, अनाथ/असहाय भएका बालबालिकाको लागि अनुकूलको पाठ्यसामग्रीको व्यवस्था गर्ने आदि पाठ्यक्रम तथा पाठ्यपुस्तक कार्यान्वयनका चुनौतिहरू पनि हाम्रा सामु छन् । माध्यमिक तहसम्म निःशुल्क पाठ्यपुस्तकको व्यवस्था, शिक्षक निर्देशिकाको व्यवस्था, परीक्षा र मूल्याङ्कन प्रणालीमा सुधार, स्थानीय पाठ्यक्रम विकास तथा कार्यान्वयन मार्गदर्शन, २०७६ को निर्माण र कक्षा ३ सम्म एकीकृत पाठ्यक्रमको व्यवस्था, पाठ्यक्रम तथा पाठ्यपुस्तक कार्यान्वयनका अवसरहरू रहेका छन् ।

४.१.३ लक्ष्य

पाठ्यक्रमको प्रभावकारी कार्यान्वयनबाट विद्यार्थीहरूमा जीवनोपयोगी ज्ञान, सिप र अभिवृत्तिको विकास भई सक्षम, सृजनशील र प्रतिस्पर्धी नागरिक तयार हुने

४.१.४ उद्देश्य

- पाठ्यक्रमलाई प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्नु
- पाठ्यक्रम विकास तथा परिमार्जनका लागि पृष्ठपोषण दिनु
- सिकाइलाई दैनिक जीवनसँग सम्बन्धित गराउनु
- पाठ्यक्रममा आधारित शिक्षण सिकाइद्वारा स्थानीय र आधुनिक विश्वपरिवेश अनुसार सिकारूमा ज्ञान, सिप र व्यवहार विकासमा सहजीकरण गर्नु
- सिकारूका सिकाइ समस्याको समाधान उन्मुख निरन्तर, आवधिक तथा स्तरीकृत मूल्यांकन पद्धतिको कार्यान्वयन गर्नु
- स्थानीय पाठ्यक्रम र पाठ्यसामग्री निर्माण तथा कार्यान्वयन गर्नु

४.१.५ रणनीतिहरू

- राष्ट्रिय पाठ्यक्रम प्रारूप २०७६ र तदनुसारका पाठ्यक्रमको कार्यान्वयन गरिने
- विकास गरिएका पाठ्यक्रम तथा पाठ्यसामग्रीलाई सम्बन्धित शिक्षक तथा सरोकारवालहरूलाई प्रबोधिकरण गरिने
- पाठ्यक्रम कार्यान्वयनका लागि अत्यावश्यक संरचनागत तथा पेशागत सक्षमता अभिवृद्धि गरिने
- विपद्, महामारी तथा सङ्कटको अवस्थामा वैकल्पिक विधिबाट शिक्षण सिकाइ क्रियाकलाप सञ्चालन गरिने
- शिक्षकका लागि शिक्षक निर्देशिका तथा स्रोत सामग्री तथा विद्यार्थीका लागि सिकाइ सामग्री, स्वाध्यायन तथा सन्दर्भ सामग्रीहरू उपलब्ध हुने व्यवस्था गरिने
- शिक्षकको पेशागत सक्षमता विकास गरिने
- सहभागितामूलक, अन्तरक्रियात्मक, खोजमूलक एवम् समस्या समाधान केन्द्रित शिक्षण विधिको प्रयोगलाई संस्थागत गरिने
- माध्यम भाषाका रूपमा आवश्यकताअनुसार मातृभाषा, स्थानीय भाषा, बहु भाषा प्रयोग गरिने
- विद्यालया आधारित सहयोग पद्धति विकास गरिने
- सहपाठी सिकाइ समूह गठन गरी क्रमजोर सिकाइ क्षमता भएका बालबालिकालाई सहयोग गर्ने व्यवस्था मिलाइने
- शिक्षण सिकाइमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग बढाइने
- स्थानीय तथा मातृ भाषाको पाठ्यक्रम र पाठ्य सामग्रीको विकास तथा प्रयोगलाई व्यवस्थित गरिने
- विद्यार्थीको सिकाइ उपलब्धिलाई शिक्षकको बृत्ति विकाससँग आबद्ध गरी पाठ्यक्रमको प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्ने वातावरण सृजना गरिने

४.१.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

पाठ्यक्रमको प्रभावकारी कार्यान्वयनबाट दैनिक जीवनका लागि आवश्यक आधारभूत सक्षमतासहित सृजनशील, सकारात्मक सोच भएको, निरन्तर सिकाइप्रति प्रतिबद्ध र रोजगारउन्मुख नागरिक तयार हुने

प्रमुख नतिजा:

- पाठ्यक्रमको कार्यान्वयन प्रभावकारी रूपमा भएको हुने
- पाठ्यक्रम विकास तथा परिमार्जनका लागि पृष्ठपोषण उपलब्ध हुने
- सिकाइलाई दैनिक जीवनसँग सम्बन्धित हुने

- पाठ्यक्रममा आधारित शिक्षण सिकाइद्वारा स्थानीय र आधुनिक विश्वपरिवेश अनुसार सिकारुमा ज्ञान, सिपर व्यवहार विकासमा सहजीकरण भएको हुने
- सिकारुका सिकाइ समस्याको समाधानउन्मुख निरन्तर, आवधिक तथा स्तरीकृत मूल्याङ्कन हुने
- स्थानीय पाठ्यक्रम र पाठ्यसामग्री निर्माण तथा कार्यान्वयन हुने

प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य:

- पाठ्यक्रम अभिमुखिकरण
- शिक्षक तालिम
- शिक्षक पेशागत सहयोग
- कक्षा कोठामा आधारित विद्यार्थी मूल्याङ्कन
- आवधिक विद्यार्थी मूल्याङ्कन
- डिजिटल सामग्रीको प्रयोग
- सुचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग
- निशुल्क पाठ्यपुस्तक
- बहुपाठ्यपुस्तक
- स्थानीय पाठ्यक्रम विकास तथा कार्यान्वयन
- माध्यम भाषाका रूपमा मातृभाषाको प्रयोग
- सुपरिवेक्षण तथा अनुगमन
- परिक्षा सञ्चालन
- स्थानिय स्रोत व्यक्तिहरुको उपयोग

पाठ्यक्रमर पाठ्यपुस्तक, सिकाइ सामग्री र मूल्याङ्कनका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथापरिमाण्मात्मक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य ईकाइ	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	विमोचारी
			०८१/०८२	०८२/०८३	०८३/०८४	०८४/०८५	०८५/०८६	अम्मा		
१	पाठ्यक्रम अभिमुखिकरण	सङ्ख्या	३०	३०				६०	१००	स्थानीय तह, शिविसाइ
२	शिक्षक तालिम र पुनर्ताजि तालिम	सङ्ख्या	४०	४०	४०	४०	४०	२००	३००	स्थानीय तह,मानव संसाधन केन्द्र
३	शिक्षक पेशागत सहयोग	निरन्तर	५	५	५	५	५			स्थानीय तह,मानव संसाधन केन्द्र
४	कक्षाकोठामा आधारित विद्यार्थी मूल्यांकन	निरन्तर	५	५	५	५	५			विद्यालय
५	आवधिक मूल्यांकन	पटक	३	३	३	३	३	१५	३०	विद्यालय
६	डिजिटल सामग्रीको प्रयोग	ओटा	६	५	७	८	८	३२	६०	विद्यालय
७	सूचना प्रविधिको प्रयोग	निरन्तर	५	५	५	५	५			विद्यालय
८	निशुल्क पाठ्यपुस्तक	निरन्तर	५	५	५	५	५			विद्यालय
९	स्थानीय पाठ्यक्रम कार्यान्वयन	निरन्तर	५	५	५	५	५			स्थानीय तह, विद्यालय
१०	स्थानीय पाठ्यक्रम कार्यान्वयनका लागि पाठ्य सामग्री निर्माण र छपाई	पटक	१	१	१					स्थानीय तह
११	माध्यम भाषाको रुपमा मातृभाषाको प्रयोग			५	५	५	५			
१२	सुपरिवेक्षण तथा अनुगमन		५	५	५	५	५			
१३	पढाइ मैत्री शैक्षिक सामग्री खरिद, सङ्कलन, निर्माण तथा प्रयोग जस्तै: विसङ्केतन किताब, ठूलो किताब, बाइखरी चार्ट, वर्ण तथा झ्याले पत्ती, शब्द चित्र पत्ती र अन्य सामग्रीको व्यवस्था	सबै विद्यालयका कक्षा र देखि ३	४४	४४	४४	४४	४४			
१४	सबै बालबालिकालाई पाठ्यपुस्तक तथा अभ्यास/कार्य पुस्तिकाको उपलब्धता	विद्यार्थी	५	५	५	५	५			
१५	स्थानीय पढाइ सामग्री र अन्य शैक्षणिक सामग्री निर्माण तथा प्रयोग	विद्यालय	सबै	सबै	सबै	सबै	सबै			
१६	शिक्षण कार्यमा उपयोगी सामग्री जस्तै : पाठ्यक्रम, शिक्षक निर्देशिका लगायत सन्दर्भ सामग्रीको उपलब्धता	पटक	१	१	१	१	१	५	१०	

४.२ शिक्षक व्यवस्थापन र विकास

४.२.१ परिचय

शिक्षक ज्ञान, सीप, सभ्यता र संस्कारले भरिएका व्यक्तित्व हुन । शिक्षकहरूलाई जति खुसी र कार्यप्रति आकर्षित गर्ने सक्यो उति नै देशको शिक्षा प्रणालीले कान्चुली फेर्ने सक्छ । शिक्षकहरूको सेवा, शर्त, सुविधा र वृत्तिविकासको बाटो अझै सशक्त र व्यवहारिक बनाई अगाडि बढ्नु सान्दर्भिक देखिन्छ । विद्यालयहरूमा शिक्षकको दरबन्दी मिलान, द्वन्द्व, तनाव व्यवस्थापन, समय व्यवस्थापन जस्ता पक्षमा ध्यान दिई विद्यालयको सर्वपक्षीय विकास गर्न शिक्षक व्यवस्थापन र विकासमा जोडा दिनु अत्यावश्यक छ ।

शिक्षाको गुणस्तर सुधारका लागि शिक्षक व्यवस्थापनको महत्वपूर्ण भूमिका हुन्छ । गुणस्तरीय शिक्षाका लागि शिक्षक योग्य व्यावसायिक रूपमा दक्ष पेसाप्रति उत्प्रेरित समर्पित प्रतिवद्ध र विद्यार्थीको सिकाइप्रति जवाफदेही हुन आवश्यक छ । शिक्षकमा भएको विषयवस्तुको पर्याप्त ज्ञान शिक्षणसिकाइ क्रियाकलाप सञ्चालनमा दक्षता र नमुना व्यक्तित्व प्रदर्शनले विद्यार्थीहरूको सिकाइमा सकारात्मक प्रभाव पार्दछ । सबै तहको शिक्षामा योग्य दक्ष समर्पित र अभिप्रेरित शिक्षकहरूको व्यवस्थापनबाट नै शिक्षाको गुणस्तर सुनिश्चित गर्न सकिन्छ । यसका लागि शिक्षक व्यवस्थापन र विकास प्रभावकारी हुन आवश्यक छ ।

प्राथमिक तहमा विद्यार्थी सङ्ख्याको आधारमा र निम्न माध्यमिक तथा माध्यमिक तहमा विषय गत रूपमा विद्यमान मापदण्ड १:४५ शिक्षक विद्यार्थी अनुपात कायम गरिएको छ । शिक्षा ऐन तथा नियमावलीले आधारभूत तहमा कम्तिमा ७ दरबन्दी र माध्यमिक तहमा १२ दरबन्दी हुनुपर्ने व्यवस्था गरेको छ ।

नेपालमा विगतदेखि हालसम्म सञ्चालित विभिन्न शिक्षा योजना, परियोजना तथा कार्यक्रमहरूले कक्षाकोठाको शिक्षण सिकाइमा सुधार ल्याई शिक्षाको स्तर वृद्धि गर्न जोड दिएका छन् । यसको फलस्वरूप विद्यालयको शिक्षण सिकाइलाई विद्यार्थी केन्द्रित बनाउने, प्रविधिको प्रयोग गरी शिक्षण गर्ने, वालमैत्री सिकाइ वातावरण सिर्जना गर्ने जस्ता केही प्रयास भएका छन् । विद्यालय क्षेत्र विकास योजना अवधिमा कक्षाकोठाको शैक्षणिक अभ्यास वा क्रियाकलापलाई विद्यार्थी केन्द्रित बनाउन शिक्षकको क्षमता विकासका कार्यक्रमहरू सञ्चालन भएका छन् । यस अवधिमा शिक्षक पेशागत विकास प्रमाणीकरण तालिम, छोटो अवधिको मागमा आधारित तालिमहरू सञ्चालन गरी शिक्षण सिकाइ क्रियाकलापमा सुधार ल्याउन प्रयत्न गरियो ।

पेशागत रूपमा सक्षम, दक्ष र अभिप्रेरित शिक्षकबाट नै कक्षाकोठाको शिक्षणसिकाइमा सुधार आउन सक्छ । यसका लागि शिक्षकलाई पेशागत विकासका अवसरहरू उपलब्ध हुन आवश्यक छ । शिक्षकको पेशागत विकासका लागि विभिन्न तौरतरिकाहरू छन् । शिक्षक तालिम, कार्यशाला, सेमिनार कन्फरेन्स, कार्यमूलक अनुसन्धान, शिक्षकहरूको सिकाइ सञ्जाल, अवलोकन भ्रमण मेन्टरिङ आदि अवसरबाट शिक्षकको पेशागत विकास सम्भव छ ।

यस योजनामा शिक्षाको गुणस्तर अभिवृद्धिका लागि शिक्षण पेसालाई रोजाइको पेसाको रूपमा विकास गर्न शिक्षकहरूलाई सूचना प्रविधि, प्रधानाध्यापक तथा लेखापालहरूलाई विद्यालयमा गरिने लेखा व्यवस्थापन, सार्वजनिक खरिद र जिन्सी व्यवस्थापन, शिक्षकहरूलाई पेशागत विकासका विभिन्न मोडालिटिका तालिम लगायतका कार्यक्रमहरूको आवश्यकता आकलन गरिएको छ । कक्षाकोठाको शिक्षणसिकाइलाई गुणस्तरीय बनाउने शिक्षक सहयोग प्रणालीलाई सुदृढ बनाउने शिक्षक पेशागत विकासलाई प्रभावकारी बनाउने विद्यार्थीको सिकाइप्रति शिक्षकलाई जिम्मेवार बनाउने कायलाई प्राथमिकता दिइएको छ । यसमा शिक्षक व्यवस्थापनको वर्तमान अवस्थाको विश्लेषणबाट चुनौतिहरूको पहिचान गरि शिक्षक व्यवस्थापन र विकासलाई प्रभावकारी बनाउने सम्बन्धमा यस कार्यक्रमका उद्देश्य पुरागर्नका लागि अपनाइने रणनीतिहरू कार्यक्रम कार्यान्वयनबाट हासिल हुने अपेक्षित नतिजा तथा मुख्यमुख्य क्रियाकलाप तथा लक्ष्यहरू समावेश गरिएको छ ।

४.२.२ वर्तमान अवस्था

नेपालमा वर्तमान अवस्थामा शिक्षकहरु तयार गर्ने काम विद्यालय तथा विश्वविद्यालयहरुले गरिरहेका छन् । शिक्षक अध्यापन अनुमति पत्रका लागि परीक्षा सञ्चालन गर्ने, रिक्त दरबन्दीमा शिक्षक पदपूर्तिका परीक्षा सञ्चालन गरि नियुक्तिका लागि सिफारिश गर्ने र शिक्षक बढुवा सम्बन्धी काम शिक्षक सेवा आयोगले गर्दै आएको छ । आयोगबाट सिफारिस भई आएका शिक्षकहरुलाई नियुक्ति गरी पदस्थापन गर्ने कार्य स्थानीय तहहरुले गर्दै आएका छन् । यसै गरि अस्थायी वा करार शिक्षकको नियुक्ति गर्ने, शिक्षकको कार्यसम्पादन मूल्याङ्कन गर्ने कार्य स्थानीय तहले गर्दै आएका छन् । शिक्षकको पेशागत विकासका लागि नीति निर्माण गर्ने काम शिक्षा विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालयले, प्रमाणीकरण तथा कष्टमाइन्ड तालिम पाठ्यक्रम निर्माण गर्ने र प्रशिक्षक तयार गर्ने कार्य शिक्षा तथा मानव स्रोत विकास कन्द्रले र शिक्षकको क्षमता अभिवृद्धिका लागि तालिम सञ्चालन गर्ने काम प्रदेश शिक्षा तालिम केन्द्रहरुले गर्दै आएका छन् ।

शिवपुरी गाउँपालिकामा हाल सञ्चालनमा रहेका बालविकास केन्द्रका ४०, प्राथमिक तहका १४८, आधारभूत तहका ३९, माध्यमिक तहका ३९ र उच्च माध्यमिक १२ गरी जम्मा २३५ जना सङ्घीय र प्रादेशिक अनुदानबाट शिक्षकहरुले अध्यापन गरिरहेका छन् । यहाँको शिक्षक विद्यार्थी अनुपात प्राथमिक तहमा १०, निम्न माध्यमिक तहमा ३१.७ र माध्यमिक तहमा १२.०२ रहेको छ ।

४.२.२.१ शिक्षक तयारी

समाजमा सदाचार, सुशासन र सकारात्मक धारणाको विकास गराउन शिक्षकको अहम् भूमिका रहेको हुन्छ । शिक्षकहरु एक सामान्य बौद्धिक व्यक्तित्वमात्र नभएर सामाज र राष्ट्र परिवर्तनका हस्ती पनि हुन । शिक्षकहरु सक्षम र पेसाप्रति लगनशील भएको खण्डमा मात्र शिक्षाले गति पाउन सक्दछ । शिक्षकहरुले विद्यालयमा काँचो माटोको रूपमा रहेका बालबालिकालाई जीवनोपयोगी ज्ञान दिएर प्राज्ञिक व्यक्ति निर्माणका लागि अमूल्य योगदान प्रदान गर्दछन् । यस्ता शिक्षक तयार गर्ने छोटो समयमा थोरै लगानीले सम्भव छैन । अधिक लगानी र लामो समयको अन्तरालमा उत्पादित जनशक्तिलाई व्यवस्थित बनाउन सकेको खण्डमा मात्र शिक्षाले गति लिन सक्दछ । शिवपुरी गाउँपालिकाले शिक्षक तयारीका लागि देहाय बमोजिमका कार्यनीतिहरु अवलम्बन गर्नेछ ।

१. आवश्यकताअनुसार स्थानीय भाषा र संस्कृतीको ज्ञान भएका व्यक्तिहरुलाई शिक्षण पेशामा आकर्षित गरिनेछ ।
२. शिक्षकको १५ दिने TPD तालिमलाई कक्षा कोठामा प्रयोग गर्न प्रेरित गरिनेछ ।
३. शिक्षकको वृत्ती विकासलाई विशेष ध्यान दिईनेछ ।
४. विद्यालय शिक्षाका उत्कृष्ट विद्यार्थीहरुलाई शिक्षा क्षेत्रका विषयहरु पढ्न अग्रसर गराईनेछ ।
५. पालिका स्तरिय करार शिक्षक नियुक्तिका लागि विज्ञ समुहद्वारा विषयगत र तहगत प्रश्नपत्रहरुको संगालो तयार गरि कार्यान्वयन गरिनेछ ।
६. आवश्यकता अनुसार विज्ञापन खोली योग्य, दक्ष र क्षमतावान व्यक्तिलाई छनौट गरी शिक्षक नियुक्त गरिनेछ ।
७. संघीय सरकारबाट थप दरबन्दी प्राप्त नभएसम्मका लागि गाउँपालिकाले खुला प्रतिस्पर्धाबाट स्वयंसेवक शिक्षक छनौट गरी परिचालन गरिनेछ ।

४.२.२.२ शिक्षण पेसामा आकर्षण र नियुक्ति

शिक्षण पेसा आफैमा मर्यादित र सम्मानित पेशा हो । जुन देशमा शिक्षकलाई जति सम्मान दिएका हुन्छन् त्यो देशको शिक्षा प्रणाली पनि त्यतिनै माथि रहेको हुन्छ । वर्तमान समयमा नेपालमा खुला प्रतिस्पर्धाको माध्यमबाट शिक्षक सेवा आयोगले शिक्षक नियुक्तिका लागि सिफारिश गरेसँगै शिक्षकहरुको पेशागत सम्मानमा पनि सहयोग पुगेको छ । वर्तमान समाजले पूजीलाई सर्वोत्कृष्ट साधनका रूपमा स्वीकारेर दक्ष र सक्षम व्यक्ति पलायन हुन थालेका छन् । यस्तो परिप्रेक्ष्यमा समयानुकूल जीवन निर्वाहका लागि आवश्यक सेवा सुविधा विस्तार गर्नु पनि शिक्षण पेशाप्रति आकर्षण गराउने आधार हुनेछ । शैक्षिक गुणस्तर सुधारका लागि काम गरे बापत अतिरिक्त सेवा सुविधाले पनि शिक्षण पेशामा आकर्षण गर्न सकिन्छ ।

१. योग्य, क्षमतावान, आदर्श तथा चरित्रवान व्यक्तिलाई शिक्षक बन्न प्रेरित गरिनेछ ।
२. शिक्षकहरूलाई समय समयमा क्षमता विकासका कार्यक्रम सञ्चालन र राम्रोकामको अनुकरणको वातावरण सिर्जना गरिनेछ ।
३. शिक्षकहरूका लागि प्रोत्साहनमूलक कार्यक्रम सञ्चालन गरी व्यक्तित्व विकासमा सहयोग गरिनेछ ।
४. शिक्षकहरूको बहुवा प्रक्रियामा चुस्तदुरुस्त बनाउन विद्यार्थीको नतिजासँग शिक्षकको का.स.मु.जोडिनेछ ।
५. शिक्षकहरूको पेशागत मर्यादा कायम राख्न राम्रो कामको प्रशंसा गरिनेछ ।
६. शिक्षण गरेको विषयमा विद्यार्थीले प्राप्त गरेको सिकाइ उपलब्धीको आधारमा शिक्षकलाई थप सुविधा प्रदान गरिनेछ ।
७. स्थायी सेवा अवधि ३० वर्ष उमेर अवधि ५० वर्ष पुरा गरेका शिक्षकले पालिकाले सुचना प्रकाशित गरेको अवधिमा स्वैक्षिक अवकास दिएमा तोकिएको सेवा सुविधा सहित स-सम्मान विदाइ गरिनेछ ।

४.२.२.३ शिक्षण सिकाइ क्रियाकलाप

विद्यार्थीको मस्तिष्क तब सक्रिय हुन्छ जब शिक्षण सिकाइ क्रियाकलाप प्रभावकारी हुन्छ । शिक्षण सिकाइ क्रियाकलाप कस्तो बानाउने भन्ने कुरा सम्बन्धित शिक्षकमा निर्भर हुन्छ भने प्राविधिक सहयोग विद्यालय र समुदायको रहेको हुन्छजबसम्म शिक्षकहरूमा अन्तरहृदयदेखि केहि गर्नु भन्ने भावनाको विकास हुँदैन तबसम्म विद्यार्थीको सिकाइ उपलब्धिमा सुधार हुन सक्दैन । शिवपुरी गाउँपालिकाले शिक्षण सिकाइ क्रियाकलाप सञ्चालनका लागि देहाय बमोजिमका कार्यनीतिहरु अवलम्बन गर्नेछ ।

१. शिक्षकहरूमा अन्तरहृदयदेखि नै पेसा प्रतिको सम्मानभाव र जिम्मेवारी महसुस गराइनेछ ।
२. विद्यार्थीको पूर्व क्षमतालाई आँकलन गरी रुची, क्षमता र लगावका आधारमा शिक्षण सिकाइ क्रियाकलाप सञ्चालन गरिनेछ ।
३. बालबालिकाको पठन सीप विकासका लागि विगतमा गरिएका तालिमलाई निरन्तरता दिइनेछ ।
४. पाठ्यक्रमलाई मूल आधार बनाइ पाठ्यक्रमको प्रबोधिकरण र कार्यान्वयनमा प्रभावकारिता ल्याइनेछ ।
५. स्थानीय स्रोत साधनको अधिकतम उपयोग गर्दै सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको शिक्षण सिकाइमा प्रयोग गर्न उत्प्रेरित गरिनेछ र आवश्यक तालिम तथा सहयोग प्रदान गरिनेछ ।
६. प्रत्येक विद्यार्थीहरूका लागि आवश्यक विज्ञान प्रयोगशाला, कम्प्युटर ल्याब, पुस्तकालय, इ- पुस्तकालय र सामुदायिक पुस्तकालयको थप विकास गरिनेछ ।
७. Learning by doing, प्रयोगात्मक, परियोजनामा आधारित सिकाइलाई प्रभावकारी रूपले कार्यान्वयनमा ल्याइनेछ ।
८. कक्षा शिक्षण र विषयगत शिक्षण परम्पराको पूर्ण कार्यान्वयन गरिनेछ ।
९. M.G.M.L शिक्षण पद्धतिकलाई आवश्यकता अनुसार प्रयोगमा ल्याइनेछ ।

४.२.२.४ शिक्षकको उत्तरदायित्व

शिक्षामा आएको नयाँ परीवर्तन संस्थागत गर्न शिक्षक महत्वपूर्ण सहयात्री हुन् । शिक्षक शिक्षण पेशाको शिर्ष व्यक्ति हो । शिक्षकले आफ्नो पेशाप्रति निर्वाह गर्नु पर्ने सम्पूर्ण जिम्मेवारीको जस अपजस स्वयम्मा रहेको हुन्छ । शिक्षकले जति उत्तरदायित्व बहन गर्न सक्थो शिक्षा क्षेत्रले त्यति नै गति पाउने भएकाले शिक्षकको उत्तरदायित्व अपरिहार्य पक्ष बन्दै गएको छ । यस योजनाले शिक्षक उत्तरदायित्वका लागि निम्न कार्यनीति कार्यान्वयन गरिनेछ ।

१. विद्यार्थीको सिकाइको लागि शिक्षकलाई जिम्मेवार बनाइनेछ ।
२. विद्यार्थीको उपलब्धिका आधारमा शिक्षकको मुल्याङ्कन गरिनेछ ।
३. विद्यार्थीको सफलता र असफलताको जिम्मेवारी सम्बन्धित सरोकारवालालाई दिइनेछ भने त्यसको नेतृत्व शिक्षकलाई दिइनेछ ।

४. विद्यालयको चलअचल सम्पतिको संरक्षण र सामग्रीको उत्पादन र त्यसको प्रयोगको प्रभावकारिता मापन गर्न लगाइनेछ ।
५. निरन्तर विद्यार्थी मूल्याङ्कन, विद्यार्थी अभिलेख तयार, विद्यार्थी प्रगतिको विवरण तयार, विषयगत शिक्षण योजनाको तयारी तथा प्रयोग गर्न लगाइनेछ ।

४.२.२.५ शिक्षक सहयोग पद्धति

शिक्षक शैक्षिक परिवर्तनका अगुवा हुन् । शैक्षिक परिवर्तनमा नेतृत्वलाई सहयोग पुर्याउने नभएमा नेतृत्व असफल हुने र शिक्षा प्रणाली नै धरापमा पर्न सक्छ । त्यसैले शिक्षकलाई सहयोग पुर्याउन यस योजनाले निम्न कार्यनीति लागु गर्नेछ । विद्यालयमा शिक्षकले भोग्नु परेका समस्याहरू छलफलबाट पत्तालगाई तिनको निराकरण गर्न गाउँपालिकाबाट सहजीकरणको भूमिका नर्वाह गरिनेछ ।

१. शिक्षकहरूलाई पेशागत सहयोग गर्न प्रधानाध्यापक तथा आधारभूत तह इन्चार्जलाई थप जिम्मेवार बनाइनेछ ।
२. सामाजिक, आर्थिक, राजनैतिक, सांस्कृतिक, नैतिक समस्याको पहिचान गरी निराकरण गरिनेछ ।
३. आवश्यकताअनुसार क्षमता विकास तालिम सञ्चालन गरिनेछ ।
४. सूचना सञ्चारका आधुनिक प्रविधिसम्बद्ध तालिमको व्यवस्था गरिनेछ ।
५. शिक्षा क्षेत्रका गुनासो सुनि आवश्यक पेशागत सम्मान र सहयोगको व्यवस्था गरिनेछ ।
६. शिक्षकहरूलाई नेपालका नमुना विद्यालय भ्रमणको व्यवस्था गरिनेछ ।
७. शिक्षा क्षेत्र सम्बद्ध प्राकृतिक प्रकोपहरूमा शिक्षकहरूको सुरक्षा गर्न आवश्यक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
८. विपद्को समयमा शिक्षा निरन्तरता सम्बन्धि तालिम दिइनेछ ।
९. मनोसामाजिक परामर्शको तालिम व्यवस्थापन गरिनेछ ।

४.२.२.६ शिक्षक क्षमता विकास कार्यक्रम

शिक्षक एक बहुआयामिक व्यक्तित्व हो। उसले एक क्षेत्र र विधाको ज्ञानले मात्र पेशागत दख्खल देखाउन सक्दैन त्यसै गरी एक समयको ज्ञानले सदाकालागि प्रयाप्त हुन्छ भन्नु सर्वथा गलत कुरा हो । त्यसैले शिक्षकलाई समयानुकूल अद्यावधिक, जागरूक र समयसापेक्ष बनाउनु शिक्षक क्षमता विकास कार्यक्रमको उद्देश्य हो। शिक्षक क्षमता विकास कार्य गराउन यस गाउँपालिकाले निम्नानुसारका कार्यनीतिहरू लागु गर्नेछ ।

१. शिक्षा तालिम केन्द्र, धुलिखेल तथा अन्य संस्थाहरूले आयोजना गरेका पेशागत विकास तालिममा शिक्षकहरूलाई अनिवार्य सहभागी गराइनेछ र तालिममा सिकेका कुराहरू समूहमा आदानप्रदान गर्न लगाइनेछ ।
२. गाउँपालिकास्तरीय क्षमता अभिवृद्धि तालिम सञ्चालन गरिनेछ ।
३. पेशागत सहयोग पुर्याउने खालका सन्दर्भ सामग्री, पूरक सामग्री, सूचना प्रविधिमा आधारित सामग्रीको प्रयोग पक्षमा जोड दिइनेछ ।
४. विषयगत समस्याहरू सङ्कलन गरी सामूहिक निकास निकाल्ने विषयगत समिति गठन तथा अनुभव आदान प्रदान कार्यक्रम निरन्तर गरिनेछ ।
५. कुनै विद्यालयले गरेको असल अभ्यासको सम्मान गर्दै अन्य विद्यालयमा पनि विस्तार गरिनेछ ।
६. शिक्षकहरूमा सकारात्मक स्वच्छ प्रतिस्पर्धाको भावना विकास गराउन प्रतियोगितात्मक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
७. राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा भएका शिक्षा क्षेत्रका नविनतम प्रविधिलाई शिक्षकको क्षमता विकास सम्बद्ध बनाउन विभिन्न तालिम, गोष्ठी र कार्यशाला सञ्चालन गरिनेछ ।
८. सूचना तथा प्रविधिको प्रयोग र व्यवस्थापन सीपको विकासमा जोड दिइनेछ ।

४.२.३ लक्ष्य

गुणस्तरीय शिक्षाका लागि योग्य, व्यावसायिक रूपमा दक्ष, पेसाप्रति उत्प्रेरित, समर्पित, प्रतिबद्ध र विद्यार्थीको सिकाइप्रति जवाफदेही शिक्षकको व्यवस्था सुनिश्चित हुने ।

४.२.४ उद्देश्य

- सक्षम शिक्षक आपूर्तिको लागि संघ तथा प्रदेश सरकारसँग समन्वय गर्ने
- शिक्षक नियुक्ति र पुनर्वितरणलाई सुदृढ बनाउनु
- विषयवस्तुमा निपुण शिक्षकको सुनिश्चितता गर्नु
- सबै तहमा सक्षम, प्रतिबद्ध र अभिप्रेरित शिक्षकहरूको प्रबन्ध गर्नु
- सुपरिवेक्षण, शिक्षक तालिम, शिक्षक सक्षमता प्रारूपको प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्नु
- शिक्षकको निरन्तर पेशागत विकासका अवसरहरूको सुनिश्चितता गर्नु

४.२.५ रणनीतिहरू

- शिक्षक विद्यार्थी अनुपातको आधारमा तहगत, क्षेत्रगत र विषयगतरूपमा शिक्षक दरबन्दी मिलान/पुनर्वितरण तथा थप गरिने
- करार शिक्षक नियुक्तिलाई सहज र पारदर्शी बनाउन प्रश्नपत्र संगालो तयार पारि कार्यान्वयनमा ल्याइनेछ ।
- रिक्त शिक्षक दरबन्दीको प्रक्षेपणका आधारमा शैक्षिक सत्रको पहिलो महिनामा शिक्षक नियुक्ति गरिने
- प्रत्येक ५ वर्षमा शिक्षकको निरन्तर पेशागत विकासका लागि शिक्षण सिध विकास सम्बन्धी सेवाकालीन तालिम अनिवार्य बनाइने
- स्थानीय तहमा शिक्षक पेशागत सहयोग प्रणालीमार्फत शिक्षकलाई निरन्तर पेशागत सहयोग उपलब्ध गराइने । यसका लागि स्थानीय तहमा विषयगत शिक्षक सञ्जाल, विज्ञ समूह गठन, शिक्षक सिकाइ समूह, स्रोत शिक्षक तथा अनुभवी शिक्षकबाट कोचिङ तथा मेन्टोरिङ पद्धतिको विकास गरी कार्यान्वयनमा ल्याइने
- शिक्षकको उपस्थिति, नियमितता र कार्यसम्पादनमा सुधार गरिने
- शिक्षक तथा प्रधानाध्यापकको वृत्ति विकासलाई विद्यार्थीको सिकाइ सुधारसँग सम्बन्धित गरी नतिजाप्रति जवाफदेही हुने पद्धतिको विकास गरिने
- शिक्षक नियुक्ति, सरुवा तथा तालिम र पेशागत विकासमा सहभागिता गराउँदा विद्यार्थीको सिकाइमा कुनै अवरोध नहुने पद्धति विकास गरिने
- लामो प्रमाणित विदामा रहेका शिक्षकको विदा अवधिभरका लागि वैकल्पिक शिक्षकको व्यवस्था गरिने

४.२.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

सक्षम र अभिप्रेरित शिक्षकको व्यवस्था भई विद्यार्थीको सिकाइमा सुधार हुने

प्रमुख नतिजा:

- राष्ट्रिय शिक्षक सक्षमता कार्यढाँचाको आधारमा शिक्षक तयारी, छनौट र पेशागत विकास हुने
- शिक्षक तयारीका कोर्सहरूमा प्रयाप्त विषयगत तथा शिक्षण सिकाइसम्बन्धी सक्षमता विकास हुने
- शिक्षण पेशा थप प्रतिस्पर्धी र सम्मानित हुने
- पेशागत विकासका प्रावधानहरूको विस्तार र सुदृढीकरण हुने
- शिक्षक पेशागत सहयोग प्रणालीमार्फत निरन्तर पेशागत सहयोग प्राप्त हुने
- शिक्षकको उपस्थिति, शिक्षण विधिधृता तौरतरिका र कार्यसम्पादनमा सुधार हुने
- शिक्षक विद्यार्थी अनुपातका आधारमा तहगत, क्षेत्रगत र विषयगत रूपमा शिक्षक दरबन्दी मिलान/पुनर्वितरण हुने
- शिक्षकको आपूर्ति नियमित रूपमा हुने
- शिक्षकको वृत्ति विकासका लागि परादर्शी, र बस्तुनिष्ठ आधारसहितको पद्धति स्थापित हुने ।

शिक्षक व्यवस्थापन र विकासका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणान्तरक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाई	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी
			०८१/०८२	०८२/०८३	०८३/०८४	०८४/०८५	०८५/०८६	जम्मा		
१	असत अभ्यासको अवलोकन भ्रमण	पटक		१	१	१	१	४	९	स्थानीय तह
२	कार्य सम्पादनमा आधारित प्रोत्साहन तथा सुविधा दिने।	जना	५	५	५	५	५	५०	८०	स्थानीय तह
३	स्वाची शिक्षकको स्वास्थ्य विमा अनिवार्य गर्ने।	सबै	मिलेन							संघ, प्रदेश र स्थानीय तह
४	शिक्षण सिकाइमा पृष्ठपोषण प्राप्त गर्न परिक्षाको नतिजा विश्लेषण गर्ने।	पटक	१	१	१	१	१	५	१०	स्थानीय तह
५	शिक्षक पेशागत सहयोग कार्यविधिमा आधारित सिकाइका लागि शिक्षकको इ संजाल बनाउने	वटा	१	१					२	
६	शिक्षकलाई परामर्श कार्य गर्ने, अध्ययन अनुसन्धान, अनुगमन, सुपरवेक्षणको लागि विज्ञ समुह परिचालन गर्ने	पटक	१	१	१	१	१	५	१०	संघ र स्थानीय तह
७	शिक्षक मेन्टमिड/कोचिङका लागि कार्यक्रम सञ्चालन गरेर शिक्षक पेशागत सहयोग विकास गर्ने	विद्यालय	सबै	सबै	सबै	सबै	सबै			संघ र स्थानीय तह
८	विद्यालय तथा पालिका स्तरमा प्रारम्भिक कक्षाका शिक्षकलाई पेशागत सहयोग गर्ने शिक्षण सिकाइ समुह बैठक/घुम्नौ बैठक सञ्चालन गर्ने	पटक	५	५	५	५	५	२५	५०	स्थानीय तह तथा अन्य निकाय
९	आवश्यकताका आधारमा शिक्षक पेशागत सहयोग तालिम सञ्चालन गर्ने	जना	२५	२५	२५	२५	२५	१२५	१२५	संघ, प्रदेश र स्थानीय तह
१०	शिक्षक दरबन्दी मिलान	पटक		१				१	१	
११	गाउँपालिकाले प्रअ र प्रअले शिक्षकहरूसँग करार सम्झौता माफत सिकाइ उपलब्धीमा सुधार ल्याउने	पटक	१	१	१	१	१	५	१०	स्थानीय तह
१२	विद्यालय तथा गाउँपालिका स्तरमा प्रारम्भिक कक्षाका शिक्षकलाई पेशागत सहयोग गर्ने शिक्षण सिकाइ समुह बैठक/घुम्नौ बैठक सञ्चालन गर्ने	पटक	२	२	२	२	२	१०	२०	
१३	कक्षा १ देखी ३ सम्म क्रमिक सिकाइ रणनीतिमा आधारित शिक्षण सिकाइ कार्य सञ्चालनका लागि तालिमको व्यवस्था गर्ने	पटक	१	१				२	४	

१४	एकीकृत पाठ्यक्रमलाई प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्नका लागि कक्षा १ देखि ३ सम्मका शिक्षकहरूलाई साक्षरता तथा गणितिय सिप एकीकृत तालिमको व्यवस्था गर्ने	जना	३४	३४				६८	६८	
१५	स्थानीय पढाइ सामग्री र अन्य शैक्षणिक सामग्री निर्माणका लागि तालिम वा कार्यशालाको व्यवस्था गर्ने	ओटा	१			१		१	४	
१६	एकीकृत पाठ्यक्रममा पठन तत्व तथा एकीकृत हरीचामन्वन्धी पुर्नताजगी तालिमको व्यवस्था गर्ने	पटक					१	१		
१७	प्रविधि मैत्री सिकाइका लागि टेलिभिजन, कम्प्युटर लगायत इन्टरनेट प्रयोगका लागि तालिमको व्यवस्था गर्ने	पटक			१			१		
१८	शिक्षक पेशागत सहयोग प्रणाली विकास र कार्यान्वयन गर्ने	सबै विद्यालय	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर			
१९	शिक्षक पेशागत सहयोग सम्बन्धी प्रावधान कार्यान्वयन गर्नका लागि प्रणाली विकास गर्ने (जस्तै) प्रधानाध्यापक/ आधारभूत संयोजक/ अनुभवी शिक्षक परिचालन विज्ञ समूह गठन र परिचालन शिक्षक सिकाइ समूह गठन र परिचालन त्रैकालिक विधिको प्रयोग	सबै विद्यालय र प्रालिका/ पटक	१		१		१	३	५	
२०	शिक्षक पेशागत सहयोग प्रणाली कार्यान्वयन गर्ने र निरन्तरताका लागि विम्वन काम गर्ने शिक्षकलाई शिक्षण कार्य प्रभावकारी बनाउन प्राज्ञिक तथा प्राविधिक सहयोग पुर्याउने प्राविधिक सहयोगकर्ताका लागि तालिमको व्यवस्था गर्ने	सबै विद्यालयमा	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर			

४.३ शिक्षामा समता र समावेशीकरण

४.३.१ परिचय

शिक्षा मानव जीवनको सार्थकता प्रदान गर्ने महत्वपूर्ण अवयव हो । प्राचीन युगमा मानिसहरूले देखेर अनि प्रत्यक्ष भोगेका व्यवहारबाट शिक्षा प्राप्त गर्थे । विस्तारै समयको बदलिदो क्रमसँगै आफ्ना अग्रज, आश्रम, गुरु सन्त, महात्मा धर्मप्रचारक विभिन्न पुस्तक तथा ग्रन्थका श्रवणबाट प्राप्त गर्दै विभिन्न विद्यालय, विश्व विद्यालय, पुस्तकालय, सङ्ग्रहालय, रेडियो, टिभी, इन्टरनेट, कम्प्युटर, मोबाइल लगायत विभिन्न आधुनिक विद्युतीय उपकरणबाट प्राप्त गरिएको अवस्था छ । शिक्षालाई समय सुहाउदो ढङ्गबाट प्रदान र ग्रहण गर्दै लैजानु पर्ने आजको टडकारो आवश्यकता देखिन्छ ।

समावेशी शिक्षा भन्नाले शिक्षाको मूलधार बाट वन्चित भई राज्यले चाहेको जनशक्ति उत्पादन गर्न नसकेको अवस्थामा शिक्षाप्रदान गर्नु भन्ने बुझिन्छ । सङ्घर्षित अर्थमा अपाङ्गता भएका बालबालिकालाई शिक्षामा सहभागिता भन्ने बुझिन्छ । यो व्यापक अर्थमा भौगोलिक, आर्थिक, सामाजिक, सांस्कृतिक, धार्मिक, शारीरिक, मानसिक तथा जातिय ढङ्गबाट उपेक्षित भन्ने बुझिन्छ । हाल विकसित परिवेश सँगै सडक बालबालिका अनाथ घरेलु हिंसा पिडित, द्वन्द्व पिडित, सहिद परिवार, बेपत्ता घाइते, अपाङ्गता सबै किसिमका बालबालिकालाई शिक्षामा सहभागिता र सुनिश्चितता भन्ने बुझिन्छ ।

४.३.२ वर्तमान अवस्था

गाउँपालिकाका अनाथ घरेलु हिंसा पिडित, अपाङ्गता भएका सबै किसिमका बालबालिकालाई शिक्षाको मूलधारमा ल्याउनका लागि गाउँपालिकाले विभिन्न कामहरू गरिरहेको छ । छात्रवृत्ति, अपाङ्गमैत्री विद्यालय, बालमैत्री विद्यालय, दिवा खाजालगायतका कामहरू गाउँपालिकाले गरिरहेको छ । तर पनि समावेशी शिक्षाको हकमा धेरै काम गर्न बाँकी छ । यस पालिकामा अपाङ्गता भएका बालबालिकाहरू श्रोत विद्यालयको व्यवस्थापन हुन नसक्दा अहिले पनि शिक्षाको मूलधारमा पुग्न सकेको देखिदैन ।

विद्यालयमा शिक्षामा कमजोर वर्गको समतामूलक पहुँच र गुणस्तर सुनिश्चित गर्न, विशेष सुविधाको आवश्यकता पर्ने बालबालिकाहरूलाई सिकाइका लागि आवश्यक पर्ने सहयोग गर्ने प्रणाली प्रभावकारी व्यवस्थापन गर्नु, सबै प्रकारका अपाङ्गता भएका बालबालिकाहरूका लागि विशेष शिक्षाको सुनिश्चितता गर्नु, विद्यालयका पूर्वाधारहरूलाई छात्रामैत्री र अपाङ्गमैत्री बनाउनु र श्रोतकक्षाको सञ्चालन तथा व्यवस्थापनमा प्रभावकारीता अभिवृद्धि गर्नु यस क्षेत्रमा देखिएका मुख्य चुनौतिका विषयहरू हुन् ।

नेपालको संविधानमा कमजोर वर्गका बालबालिकाहरूलाई आधारभूत र माध्यमिक शिक्षामा निःशुल्क तथा अपाङ्गता बालबालिकाहरूलाई निःशुल्क उच्च शिक्षा प्रदान गर्ने व्यवस्था छ । छात्रा र दलित एवम् सीमान्तकृत बालबालिकाहरूका लागि छात्रवृत्ति प्रदान गर्नु, विद्यालय एवम् कक्षाकोठामा विविधता व्यवस्थापनको पाटो सशक्त बन्दै जानु, गाउँपालिकाले कमजोर वर्गको शिक्षामा पहुँच पुऱ्याउनका लागि खेल्दै गरेको भूमिका, शिक्षक लगायत हरेक पसामा आरक्षणको व्यवस्था लागु गरिनु आदि यस क्षेत्रका अवसरहरू हुन् ।

४.३.३ लक्ष्य

शिक्षामा आर्थिक, सामाजिक तथा शारीरिक रूपमा कमजोर बालबालिकाहरूको पहुँच अभिवृद्धि गरी उनीहरूलाई सशक्त, स्वतन्त्र र मर्यादित जीवन यापन गर्न सक्षम बनाउने

४.३.४ उद्देश्य

- महिला, दलित, जनजाती, अपाङ्गताभएका, कठिन भौगोलिक अवस्थामा रहेका, जोखिममा परेका, आर्थिक रूपले विपन्न, द्वन्द्व प्रभावित तथा सामाजिक कारणले बाँच्नुपर्ने परेका व्यक्तिहरूलाई शिक्षामा पहुँच पुऱ्याउने
- लक्षित समूहका बालबालिकाहरूको सिकाइमा सहभागिता वृद्धि गरी गुणस्तर सुनिश्चित गर्ने
- विविधता, समता एवम् समावेशी शिक्षाका मूल्य, मान्यता अनुकूल गुणस्तरीय सेवा प्रवाहगर्ने जनशक्तिको दक्षता र सक्षमता सुनिश्चित गर्ने

- शैक्षिक सुशासनका लागि विद्यमान संरचनालाई जवाफदेही बनाउने
- पाठ्यक्रम, पाठ्यसामग्री, शिक्षण सिकाइ क्रियाकलापलगायत समग्र शैक्षिक प्रणालीमा विविधता, समता तथा समावेशीता अभिवृद्धि गरी विद्यालयलाई बालमैत्री बनाउने
- विद्यालयमा कुनै पनि प्रकारको विभेद, दुर्व्यवहार, हेपाइ नहुने सुनिश्चितता गर्ने

४.३.५ रणनीतिहरू

- घरघुरी सर्वेक्षण गरी बालबालिकाहरूको अवस्था तथा आवश्यकता पहिचान गरी सोअनुसार पहुँच र सहभागिताकोलागि शैक्षिक भिलेज प्रोफाइलको प्रबन्ध मिलाइने
- सबै विद्यालयमा लैङ्गिक तथा अपाङ्गमैत्री भौतिक अवस्था तथा शैक्षिक वातावरणको विकास गरी विशेष लक्षित समूहका सबै बालबालिकाहरूलाई शिक्षा उपलब्ध गराइने
- आवश्यकतामा आधारित वैकल्पिक शिक्षा कार्यक्रमका विभिन्न नमूनाहरूको विकास गरी पहुँच सुनिश्चित गरिने
- आधारभूत तहमा बहु तथा मातृभाषामा सिकाइको अवसर प्रदान गरिने
- शिक्षण सिकाइमा स्थानीय भाषा, संस्कृति, भूगोल, इतिहास, ज्ञान तथा सिप समावेश गरिने
- आवश्यकताअनुसार पोशाक, स्टेशनरी तथा सिकाइ सामग्रीका लागि छात्रवृत्ति उपलब्ध गराइने
- सिकाइ क्रियाकलापलाई सहभागितामूलक बनाई विद्यार्थीका आवश्यकतालाई सम्बोधन गरिने
- विद्यालयमा कुनै पनि प्रकारको विभेद, दुर्व्यवहार, हेपाइ नहुने वातावरणको सृजना गरिने
- विद्यालयमा अभिभावकको सहभागिता बढाइने
- शिक्षण गर्ने सिपयुक्त जनशक्तिको व्यवस्था गरिने
- समूदाय, सामुदायिक अध्ययन केन्द्र, गैर सरकारी संच संस्था, निजी क्षेत्र र विद्यालयहरूको सहभागितामा बालबालिकाहरूको शिक्षा पाउने हक सुनिश्चित गर्ने

४.३.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

विद्यालय तहको शिक्षामा समतामूलक पहुँच र समावेशी सहभागितासहित सबैका लागि गुणस्तरीय शिक्षा सुनिश्चित हुने

प्रमुख नतिजा:

- महिला, दलित, जनजाती, लोपोन्मुख समूदाय, अपाङ्गताभएका, कठिन भौगोलिक अवस्थामा रहेका, जोखिममा परेका, आर्थिक रूपले विपन्न, द्वन्द्व प्रभावित तथा सामाजिक कारणले बर्जितमा परेका सबै बालबालिकाहरूले शिक्षा प्राप्त गर्ने अवसर पाउने
- लक्षित समूहका बालबालिकाहरूको सिकाइमा सहभागिता वृद्धि भई गुणस्तर सुधार हुने
- विविधता, समता एवम् समावेशी शिक्षाका मूल्य, मान्यता अनुकूल गुणस्तरीय सेवा प्रवाहगर्ने जनशक्तिको दक्षता र सक्षमता सुधार हुने
- शैक्षिक सुशासनका लागि विद्यमान संरचनाहरू जवाफदेही हुने
- पाठ्यक्रम, पाठ्यसामग्री, शिक्षण सिकाइ क्रियाकलापलगायत समग्र शैक्षिक प्रणालीमा विविधता, समता तथा समावेशीता अभिवृद्धि हुने
- सबै विद्यालयहरू बालमैत्री हुने

शिक्षामा समता र समावेशीकरणका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणान्तरक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाई	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी
			२०८१/०८२	२०८२/०८३	२०८३/०८४	२०८४/०८५	२०८५/०८६	जम्मा		
१	स्थानीय तहहरूमा व्यक्तिको अवस्था, सिकाइ आवश्यकता पहिचान गर्ने संयन्त्र विकास गर्ने	पटक		१				१	१	स्थानीय सरकार
२	शिक्षाको अवसरबाट वञ्चित हुनका कारण पहिचान गरी वैयक्तिक आवश्यकता अनुसारको वैकल्पिक शैक्षिक कार्यक्रमहरू तथा सहायता पढ्ती तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गराउने	पटक	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर			संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकार
३	विद्यालय बाहिर रहेको सबै बालबालिकालाई विद्यालय भित्र ल्याउन तथा अध्ययनमा निरन्तरताको सुनिश्चित गर्ने जन्मसहभागिता सहितको कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने ।	पटक	१	१	१	१	१	५	५	स्थानीय सरकार
४	विशेष लक्षित समूहका विद्यार्थीहरूको आवश्यकता र सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रम तथा अवसर लागतसँग तादात्म्य गरी छात्रवृत्ति दिने व्यवस्था मिलाउने	निरन्तर								संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकार
५	सबै आधारभूत विद्यालयहरूमा भवन, कक्षाकोठा, फर्निचर, प्रयोगशाला, पानी, पुस्तकालय, बुक कर्नेर, शौचालय जस्ता भौतिक तथा शैक्षिक पूर्वाधार अपाङ्गता एवं लैङ्गिकमैत्री बनाउने ।	पटक	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर			संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकार
६	बालबालिकालाई अध्ययनको निरन्तरताका लागि दिवा खाजा व्यवस्था लगायतका विभिन्न प्रोत्साहनको व्यवस्था गर्दै नोर्कोन्डत शिक्षण, बालमैत्री शैक्षणिक वातावरण, शिक्षक विद्यार्थीबिच सुमधुर सम्बन्ध विकास, सिकाइमुखि शिक्षण पद्धति, कक्षाकोठा, सम्मानपूर्ण व्यवहार जस्ता उपायहरूको अवलम्बन गर्ने ।	पटक	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर			स्थानीय सरकार तथा विद्यालय

७	राष्ट्रिय पाठ्यक्रम प्रारूप अनुरूप पाठ्यक्रमको स्थानीयकरण गरी पाठ्यक्रममा स्थानीय आवश्यकता अनुसारका विषयवस्तु समावेश गर्ने स्थानीय तहका शिक्षा अधिकृत, प्रअ, शिक्षक तथा विव्यसका पदाधिकारीलाई अभिमुखिकरण गर्ने ।	पटक		१		१		२	४	स्थानीय सरकार
८	पाठ्यक्रम तथा सिकाइ सामग्रीलाई अपात्रमैत्री तथा लैङ्गिक उत्तरदायी बनाउँदै सबै बालबालिकाको सिकाइ सुनिश्चित गर्ने ।	पटक		१		१		१	१	सिप, प्रदेश र स्थानीय सरकार
९	आजिवन सिकाइ तथा निरन्तर शिक्षाका सहभागीहरूको आवश्यकता अनुसारको सिकाइ सहजीकरण सामग्रीको व्यवस्था गर्ने तथा कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहका शैक्षिक व्यवस्थापक तथा सहजकर्ताहरूको क्षमता विकास गर्ने ।	पटक		१		१		१	४	स्थानीय सरकार
१०	पाठ्यक्रमलाई स्थानीय भाषा, संस्कृति, भूगोल, इतिहास, ज्ञान तथा सिप समावेश गर्ने र सिकाइलाई जीवनोपयोगी सिपसँग आवद्ध गर्ने ।	पटक	१	१	१			३	५	सिप र स्थानीय सरकार
११	स्थानीय तहबाट आधारभूत शिक्षाका उमेर समूहका सबै बालबालिकाहरूलाई विद्यालय भर्ना गर्ने व्यवस्था मिलाइ अभिवार्य शिक्षा सुनिश्चित भएको सार्वजनिक घोषणा गर्ने व्यवस्था मिलाउने	पटक		१	१			१	१	स्थानीय सरकार
१२	विद्यालयमा कुनै पनि प्रकारको विभेद, दुर्व्यवहार, हेपाइ नहुने सुनिश्चित गर्न यस सम्बन्धी शिक्षा तथा संबन्ध स्थापना गर्ने	निरन्तर	√	√	√			√	√	स्थानीय सरकार
१३	पहुँचयुक्तताको लेखाजोखा र कार्यगत सीमितताको प्रारम्भिक पहिचान तथा आवश्यकता अनुसार सहायक सामग्रीहरूको उपलब्धता	पटक	१	१				१	१	स्थानीय सरकार

४.४ विद्यालय स्वास्थ्य तथा पोषण कार्यक्रम

४.४.१ परिचय

बालबालिकाको विकास तथा सिकाइसँग उनीहरूको स्वास्थ्य तथा पोषणको अवस्थाको प्रत्यक्ष सम्बन्ध हुन्छ। बालबालिकाहरूको स्वास्थ्य तथा पोषणको अवस्था राम्रो भएर उनीहरूलाई सिकाइ सहभागिता बढाई शैक्षिक उपलब्धि सुधार गर्न प्रोत्साहित गर्न सकिन्छ। विद्यालयमा दिइने दिवा खाजा र स्वास्थ्य तथा पोषण कार्यक्रमले विद्यार्थीको भर्ना तथा टिकाउ दर बढाउन, अनुपस्थित हुने र बिचैमा छाड्ने दर घटाउन योगदान गरी सिकाइ उपलब्धि सुधार गर्न सहयोग गर्दछ। बालबालिकामा हुने विभिन्न प्रकारका रोग तथा कुपोषणलाई न्यूनीकरण गर्न, उनीहरूलाई विद्यालय शिक्षाप्रति आकर्षित गर्न र शैक्षिक क्षातिलाई न्यूनीकरण गर्न दिवा खाजाले महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरेको छ। नेपालमा सन् १९७४ देखि छानिएका जिल्लाका छानिएका प्राथमिक विद्यालयमा विश्व खाजा कार्यक्रमको खाद्यान्न अनुदानमा आधारित दिवा खाजा कार्यक्रम प्रारम्भ भएको थियो। आर्थिक वर्ष २०७७/०७८ मा सामुदायिक विद्यालयमा पूर्वप्राथमिक देखि कक्षा ५ का सबै विद्यार्थीलाई दिवाखाजाको व्यवस्था गरीएको छानेपालसरकारले दिवा खाजामा विगत केही वर्षदेखि लगानी विस्तार गर्दै आई आर्थिक वर्ष २०७७/०७८ मा यो लगानी करिब ८ अरब पुगेको थियो। नेपालको हाल कार्यान्वयनमा रहेको सोही योजना लगायत शिक्षा क्षेत्रका मुख्य रणनीतिक दस्तावेजहरूमा दिवा खाजालाई स्वास्थ्य प्राथमिकता दिइएको छ भने विद्यालय क्षेत्र विकास योजनाले बालबालिकाहरूको स्वास्थ्य तथा पोषण स्थितिमा सुधार ल्याई उनीहरूलाई विद्यालयमा टिकाउने जस्ता शैक्षिक उपलब्धिहरू हासिल गर्न दिवा खाजाले महत्वपूर्ण योगदान दिएको छ।

४.४.२ वर्तमान अवस्था

शिवपुरी गाउँपालिकामा नेपाल सरकारबाट विद्यालय दिवा खाजा कार्यक्रम २०७६/०७७ मा लागु गरेपछि १६ वटा सामुदायिक विद्यालयका कक्षा ५ सम्मका विद्यार्थीहरूलाई विद्यालय मार्फत दिवा खाजा खुवाउने कार्यक्रम शुरु गरिएको थियो। जसले गर्दा बालविकास शिक्षामा बालबालिकाको उल्लेखनिय सहभागिता भएको थियो तथा समुदायको पनि सक्रिय सहभागिता रहेको थियो। साथै पालिकाबाट विद्यालय दिवा खाजा सम्बन्धी कार्यविधि निर्माण गरी विद्यालय दिवा खाजामा पूर्ण रुपमा पत्रु खाना निषेध गरि स्थानीय स्तरमा उपलब्ध हुने ताजा तथा पौष्टिकयुक्त खानेकुरालाई स्वच्छतापूर्ण तरिकाले व्यवस्थापन गर्ने प्रयास गरिएको छ।

आधारभूत तह कक्षा ६-८ तथा माध्यमिक तह कक्षा ९-१२ का किशोरीका लागि फोलिक एसिड तथा आइरन चक्की वितरण कार्यक्रम विद्यालय मार्फत एक जना फोकल पर्सन तोकि २ दिनको अनुशिक्षण दिएर सामग्री सहित वितरण गरीएको छ तथा विद्यालयमा नआउने विद्यार्थीको फोलिक एसिड तथा आइरन चक्की नछुटोस् भन्ने अभिप्रायले स्थानीय स्वयम् सेवकलाई उक्त कार्यमा परिचालन गरिएको छ।

यस गाउँपालिकभित्र संचालित सामुदायिक विद्यालयमा छात्रा शौचालय भएका विद्यालयहरू २७ र महिला शिक्षक शौचालय १० वटा छन्। खानेपानीको आफ्नै श्रोत भएका विद्यालय २, बाहिरी श्रोत भएका विद्यालय ४१ र अन्य कुनै श्रोत नभएका विद्यालय ४ वटा छन्।

- दिवा खाजासहित स्वास्थ्य तथा पोषण कार्यक्रम निम्नलिखित चुनौतीहरू पहिचान गरीएको छः
- दिवा खाजा, स्वास्थ्य तथा पोषण र सरसफाई तथा स्वच्छताका कार्यक्रमहरूलाई दिगो र प्रभावकारी ढङ्गले व्यवस्थित गर्ने।
- सबै माध्यमिक विद्यालयहरूमा स्वास्थ्य कर्मीको व्यवस्था गर्ने।
- विद्यालय खाजाका लागि उपयुक्त स्वरूप निर्धारण गरी पौष्टिक तथा स्वस्थकर विद्यालयखाजा सुनिश्चित गर्ने।
- विद्यालय खाजा तथा विद्यालय स्वास्थ्य सम्बन्धी सचित्र पोषण पाठ्यक्रम निर्माण गरी कार्यान्वयन गर्नु।
- विद्यालय दिवा खाजा कार्यक्रमलाई स्थानीय कृषि तथा व्यापारसँग जोड्ने।

- सरसफाई तथा स्वच्छताका लागि मापदण्ड विकास गरि कार्यान्वयन गर्ने ।
- कार्यक्रमलाई प्रभावकारी ढङ्गले अनुगमन गर्ने ।

विद्यालय स्वास्थ्य र पोषण

विद्यार्थीको स्वास्थ्य तथा पोषणको अवस्थाले उनीहरूको संज्ञानात्मक क्षमता, शैक्षिक उपलब्धि, गुणस्तरीय जीवन तथा समाजका लागि विभिन्न पक्षमा योगदान गर्ने क्षमतालाई प्रभाव पार्नेभएकाले उनीहरूको स्वास्थ्य तथा पोषणको अवस्था राम्रो बनाइनु प्रदछायसका लागि विद्यालयमा आधारित स्वास्थ्य तथा पोषण कार्यक्रमका माध्यमबाट स्वास्थ्य तथा पोषण सेवा तथा शिक्षा प्रदान गर्नु निक्कै प्रभावकारी तरिका देखिएको छ । विद्यालय क्षेत्र विकास कार्यक्रमले बालबालिकाको स्वास्थ्य तथा पोषणमा सुधार गरी सिकाइमा सुधार गर्नका लागि विभिन्न किसिमका स्वास्थ्य शिक्षा प्रदान गर्नुका साथै सबै विद्यार्थीहरूको स्वास्थ्य तथा पोषणको अवस्था सुधार गर्ने उद्देश्य तथा रणनीतिअनुरूप वार्षिक स्वास्थ्य परीक्षण अर्धवार्षिकरूपमा जुकाको औषधि कशोरीका लागि फोलिक एसिड तथा अइरन चक्की वितरण कार्यक्रम स्वास्थ्य क्षेत्रबाट हुने गर्दछ ।

सरसफाई र स्वच्छता

विद्यालयमा हुने सरसफाई तथा स्वच्छताको अभ्यास तथा शिक्षाले बालबालिकाको स्वास्थ्यमा सकारात्मक प्रभाव पर्ने स्पष्ट छ । यसले बालबालिकाको भावी जीवनका लागि सरसफाई तथा स्वच्छताको अभ्यासमा सहयोग गर्नुका साथै परिवार तथा समुदायमा पनि यसले सकारात्मक प्रभाव पार्दछ । खास गरी विद्यालय क्षेत्रमा सबै विद्यार्थीहरूका लागि स्वच्छ पिउने पानी र विद्यार्थी सङ्ख्याको आधारमा अलग अलग सफा र सुरक्षित स्थानमा बालमैत्री, अपाङ्गमैत्री, लैङ्गिक मैत्री, शौचालय हुन आवश्यक छ ।

४.४.३ लक्ष्य

सार्वजनिक शिक्षाको गुणस्तरमा अभिवृद्धि गर्ने

४.४.४ उद्देश्य

- प्रत्येक विद्यालयमा बालबालिकालाई स्वस्थकर तथा पौष्टिक खाना प्राप्तिको सुनिश्चितता गर्नु ।
- विद्यालयमा बालबालिकाको स्वास्थ्य, पोषण र सरसफाई तथा स्वच्छताका सेवामा सुधारगरी व्यवहारमा परिवर्तन गर्नु ।
- अभिभावक तथा अन्य सरोकारवालाहरूको समन्वय तथा सहभागितामा सुदृढ गरी बालबालिकाको पोषण, स्वास्थ्य र सिकाइ उपलब्धिमा सुधार गर्नु ।

४.४.५ रणनीतिहरू

योजनाका उद्देश्यहरू हासिल गर्ने निम्नलिखित रणनीतिहरू अवलम्बन गरिनेछः

- शिक्षा, स्वास्थ्य र कृषि क्षेत्रलाई समेत समेटी विद्यालय स्वास्थ्य तथा पोषण रणनीति तयार गरिने ।
- बालबालिकाको लागि विद्यालयमा नै स्थानीय स्तरमा उत्पादित सफाताजा र पोषिलो खाजा तयार गरी वितरण गरिने छ ।
- भान्सा तथा भण्डार व्यवस्थापनमा प्रयोग हुने सामग्री आदिको स्वच्छता सम्बन्धी परामर्श तथा बालबालिकामा समूहिक रूपमा हात धुने बानी विस्तार गरिनेछ ।
- सबै विद्यालयमा समेतको प्राथमिक उपचार बाक्स प्रदान गर्ने तथा आधारभूत प्राथमिक उपचारको तरिका सम्बन्धमा समय सापेक्ष अद्यावधिक गरिएको हुने ।
- अभिभावक आमा समूह मार्फत सचित्र पोषण पाठ्यक्रम निर्माण गरी कार्यान्वयन गर्ने ।
- सरसफाइका आवश्यक पूर्वाधारहरूको पूर्ण विकास भएको हुने ।
- स्थानीय उत्पादनमा आधारित चक्रीय पोषणयुक्त दिवा खाजाको पूर्ण प्रबन्धको सुनिश्चितता हुने ।
- सरसफाई तथा स्वच्छताका लागि मापदण्ड विकास गरि कार्यान्वयन गर्ने ।

४.४.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

- विद्यालयमा अध्ययन गर्ने सबै बालबालिकाको स्वास्थ्य तथा पोषणको अवस्थामा सुधार,
- मनोसामाजिक सुधार साथै स्वच्छ पिउने पानी तथा सरसफाइप्रति सचेत भएको हुने ।

प्रमुख नतिजा:

- विद्यालय दिवा खाजा कार्यविधि २०७७, समयानुसार अद्यावधिक तथा थप प्रभावकारिताका साथ कार्यान्वयन भएको हुने ।
- विद्यालय स्वास्थ्य तथा पोषण रणनीति अद्यावधिक र परिमार्जन गरिएको हुने ।
- सबै माध्यमिक विद्यालयमा एक विद्यालय एक स्वास्थ्यकर्मी परिचालन भएको हुने ।
- सबै विद्यालयमा User Manual समेतको प्राथमिक उपचार बाक्स प्रदान गर्ने तथा आधारभूत प्राथमिक उपचारको तरिका सम्बन्धमा समय सापेक्ष अद्यावधिक गरीएको हुने ।
- स्थानीय पाठ्यक्रममा किशोरी शिक्षा सम्बन्धी विषय समावेश हुने ।
- प्रत्येक विद्यालयहरूमा सरसफाइ सम्बन्धी आवश्यक पूर्ण पूर्वाधार विकास भएको हुने ।
- स्थानीय उत्पादनमा चक्रिय पोषणयुक्त दिवा खाजाको पूर्ण प्रबन्धको सुनिश्चितता हुने ।

विद्यालय स्वास्थ्य तथा पोषणका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणात्मक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाई	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी
			०८१/०८२	०८२/०८३	०८३/०८४	०८४/०८५	०८५/०८६	जम्मा		
१	विद्यालय दिवा खाजा कार्यविधि अद्यावधिक र परिमार्जन	पटक	३	३	३	३	३	१५	१६	विद्यालय र स्थानीय सरकार
२	एक माध्यमिक विद्यालय एक स्वास्थ्यकर्मी	विद्यालय								प्रदेश सरकार
३	User Manual समेतको प्राथमिक उपचार बाक्स	विद्यालय	५	१०	१०	१०	१०	४५	४६	स्थानीय सरकार तथा अन्य
४	स्थानीय पाठ्यक्रममा किशोरी शिक्षा	कक्षा	१	१	१	१	१	५	१०	स्थानीय सरकार तथा अन्य सरोकार बाला निकाय
५	विद्यालयहरूमा सरसफाई सम्बन्धी आवश्यक पूर्ण भूविचार विकास	संख्या		१		१		२	४	प्रदेश
६	स्थानीय उत्पादनमा चिकित्सक पोषणयुक्त दिवाखाजा	निरन्तर		१				१	१	विद्यालय र स्थानीय सरकार
७	विद्यालयमा पोषण कर्म निर्माण	निरन्तर	३५५	३५५	३५५	३५५	३५५	१७५५		विद्यालय
८	अभिभावक आमा समूह दिवा खाजा तथा सचेतना कार्यक्रम	संख्या	३	३	३	३	३	१५	१५	विद्यालय र स्थानीय सरकार

४.५ विद्यालय सुरक्षा विपद् न्यूनीकरण तथा उत्थानशीलता

४.५.१ परिचय

४.५.२ वर्तमान अवस्था

नेपालको वर्तमान संविधानले बालबालिकामाथि हुने सबै किसिमका विभेद सजाय र दुराचारलाई निषेध गरेको छ। अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी ऐन, २०७५ तथा नियमावली २०७७ ले छात्रवृत्ति, दिवा खाजा, सुविधा विहिनका लागि विशेष सहयोग, मातृभाषामा शिक्षा पाउने अधिकार उल्लेख गरेको छ। विद्यालय शान्ति क्षेत्र, राष्ट्रिय कार्यढाँचा र कार्यान्वयन निर्देशिका, २०६८ ले विद्यालयलाई ससस्त्र गतिविधि र हिंसाबाट मुक्त गर्ने, दलगत राजनीतिक हस्तक्षेपबाट मुक्त राख्ने, भेदभाव दुर्यवहार र शोषणबाट मुक्त राख्ने कुरा उल्लेख गरिएको छ। हाल कोभिड १९ को विश्वव्यापी महामारीको अवस्थामा शैक्षिक क्षतिलाई न्यूनीकरण गर्न वैकल्पिक माध्यमबाट शिक्षण सिकाइ गर्न विभिन्न नीतिगत कार्यक्रमहरू हुदै आएका छन्। जसमध्ये सिकाइ सर्वाङ्गीकरण निर्देशिका, २०७७ विद्यालय शिक्षा सम्बन्धी आकस्मिक कार्ययोजना, २०७७ विद्यालय सञ्चालन कार्यढाँचा, पाठ्यवस्तु समायोजन ढाँचा, २०७७ एस.इ.इ. नतिजा प्रकाशन तथा प्रमाणिकरण कार्यविधि, २०७७ जारी भएको छ।

चुनौती तथा अवसर

आपतकालीन अवस्थामा लागू गरिने पाठ्यवस्तु, छुट्टै योजना बनाउने वा योजनाको हरेक अङ्गमा यसलाई समावेश गर्ने, योजना तत्कालीन बनाउने कि दीर्घकालीन, योजनामा सङ्कटका कुनकुन पक्षलाई समावेश गर्ने, अनुमान गर्न नसकिने, घटनालाई योजनामा कसरी समेट्ने आदि यसका चुनौतिहरू रहेका छन्।

नेपालको संविधानले सबैलाई अनिवार्य, तथा निःशुल्क आधारभूत शिक्षा र माध्यमिक तह सम्म निःशुल्क शिक्षाको व्यवस्था र बालबालिकामाथि हुने सबै किसिमका विभेद सजाय र दुराचारलाई निषेध, अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा ऐन, २०७५ तथा नियमावली २०७७ ले छात्रवृत्ति, दिवा खाजा, सुविधा विहिनका लागि विशेष सहयोग, मातृभाषामा शिक्षा पाउने अधिकार उल्लेख गरेको छ। विद्यालय शान्ति क्षेत्र, राष्ट्रिय कार्य ढाँचा र कार्यान्वयन निर्देशिका २०६८ ले विद्यालयलाई ससस्त्र गतिविधि र हिंसाबाट मुक्त गर्ने, दलगत राजनीतिक हस्तक्षेपबाट मुक्त राख्ने, भेदभाव दुर्यवहार र शोषणबाट मुक्त राख्ने नीतिगत व्यवस्था आदि अवसरहरू रहेका छन्।

४.५.३ लक्ष्य

विपद्को अवस्थामा बालबालिकाको शिक्षालाई निरन्तरता दिई उनीहरूको शारीरिक, मानसिक र बौद्धिक विकासमा सहयोग पुऱ्याउने

४.५.४ उद्देश्य

- औपचारिक तथा अनौपचारिक शिक्षाको माध्यमबाट सम्भावित विपद्को पूर्व सावधानी र तयारीको वातावरण तयार गर्ने
- सम्भावित विपद्को व्यवस्थापन तथा उत्थानशीलता प्रणाली विकासको लागि भौतिक, मानवीय तथा आर्थिक स्रोतको तयारी गर्ने
- विपद् व्यवस्थापन प्रतिकार्यको संयन्त्र र कार्यढाँचा विकास गर्ने
- अल्पकालीन र दीर्घकालीन पुनर्स्थापना गर्ने

४.५.५ रणनीति

- विपद्को समयमा शिक्षा निरन्तरता गर्ने पूर्वतयारी, व्यवस्थापन, प्रतिकार्य पुनर्स्थापनासम्बन्धि आवश्यक नीति, मार्गदर्शन तथा कार्यविधिहरू तयार गर्ने,
- सम्भावित प्रकोप तथा विपद्सम्बन्धी पूर्वसावधानी, प्रकोपबाट बच्ने उपायहरूको बारेमा जानकारी तथा सिप विकास गर्ने,
- प्रकोपबाट शिवा क्षेत्रलाई जोगाउन आवश्यक तयारीगर्ने,
- कोभिड- १९ लगायतका महामारीबाट बच्न पूर्वसावधानी, रोकथाम तथा उपचारको आवश्यक तयारीगर्ने,
- महामारीका समयमा शिक्षण सिकाइलाई निरन्तरता दिने बैकल्पिक उपायहरूको तयारीगर्ने,
- शिक्षा क्षेत्रमा प्रभाव पार्न सक्ने विपद् वा सङ्कटहरूको पूर्वानुमान तथा त्यसको प्रभावको मूल्याङ्कन तथा विश्लेषणगर्ने,
- सङ्कटासन्नता (Vulnerability) को मूल्याङ्कनका आधारमा पूर्वानुमान तथा प्रतिकार्यको वृहत योजना तयार गर्ने,
- विद्यालयस्तरीय प्रतिकार्य योजना तयार गर्ने,
- विपद् प्रतिरोधी भौतिक पूर्वाधारको निर्माण तथा पुनर्स्थापना गर्ने,
- शैक्षिक सेवा निरन्तरताको लागि आवश्यक हुने यन्त्र उकरण, खाद्यान्न, पोशाक तथा अन्य राहत सामग्रीको प्रबन्ध गर्ने,
- विपद् व्यवस्थापनको लागि स्थानीय सरकार र विद्यालयको क्षमता विकास गर्ने,
- विपद् तथा प्रकोप र शान्ति सुरक्षा र अधिकारको क्षेत्रमा काम गर्ने सरकारी तथा अर्धसरकारी निकायहरूसित बडा तहसम्म समन्वय र जिम्मेवारीको संयन्त्र बनाउने,
- हरित विद्यालय अभियान, जलवायु परिवर्तन, दिगो विकासका लागि शिक्षा जस्ता कार्यक्रमहरू कार्यान्वयन गर्ने ।

४.५.६ मुख्य उपलब्धी, क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धी

- आपतकालीन तथा सङ्कटपूर्ण अवस्थामा पनि बालबालिकाको सुरक्षासहित शिक्षा प्राप्त गर्ने अधिकार सुनिश्चित हुने ।
- नतिजा
- विद्यालय र शिक्षा प्रणालीमा विपद् तथा प्रकोप व्यवस्थापनको लागि पूर्वतयारी, प्रतिकार्य, पुनर्स्थापना तथा पुनर्उत्थान योजना तथा क्षमता विकास हुने,
- भौतिक, मानवीय र आर्थिक स्रोत व्यवस्थापन सहित विद्यालय तथा शिक्षा प्रणाली उत्थानशील हुने,
- विपद् तथा सङ्कटपूर्ण अवस्थामा शैक्षिक क्रियाकलापहरू निरन्तररूपमा सञ्चालन हुने,

प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

- विपद् तथा प्रकोप व्यवस्थापन नीति तथा मापदण्ड पुनरावलोकन तथा निर्माण
- स्थानीय तह र विद्यालयको क्षमता विकास
- विपद् पूर्वतयारी, प्रतिकार्य, पुनर्स्थापना तथा उत्थानशीलताको लागि सचेतना कार्यक्रम
- शिक्षक तथा वि.व्य.स तालिम
- संकटासन्नता मूल्याङ्कनको आधारमा योजना निर्माण
- विपद् प्रतिरोधी विद्यालय भवन निर्माण

विद्यालय सुरक्षा विपद् न्यूनीकरण तथा उत्थानशीलताका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणान्तरक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाई	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी
			२०८१/०८२	२०८२/०८३	२०८३/०८४	२०८४/०८५	२०८५/०८६	जम्मा		
१	उत्थानशीलताका लागि सचेतना विकास गर्ने	विद्यालय	✓	✓	✓	✓	✓		✓	स्थानीय सरकार
२	शिक्षक तथा वि.व्य.स तालिम	पटक	✓	✓	✓	✓	✓		✓	सबै विद्यालय
३	स्थानीय तहमा सर्किटासन्नता मूल्यांकनका आधारमा योजना निर्माण	पटक	१	१	१	१	१	५	५	सबै विद्यालय
४	निरन्तर र सुरक्षित भिकाइका लागि शिक्षक विद्यार्थी सामिलित कार्य समुह निर्माण र परिचालन	विद्यालय	✓	✓	✓	✓	✓		✓	स्थानीय सरकार र विद्यालय
५	स्वास्थ्य सुविधा सहितको स्वास्थ्य शिक्षक कार्यकर्ताको व्यवस्था	विद्यालय	१०	५	१०	१०	१०	४५	४६	आवश्यकताको आधारमा
६	हरित, सफा, शान्त र सुरक्षित विद्यालय प्रवर्धन	पटक	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर			विद्यालय
७	आपतकालीन तथा सङ्कटपूर्ण अवस्थामा शिक्षार्थीसँग सम्बन्धित विभिन्न मापदण्ड, निर्देशिका तथा कार्यविधि एकीकृत गर्ने	पटक		१				१	१	स्थानीय सरकार र विद्यालय
८	शिक्षाका सबै उपक्षेत्रमा उल्लेखित आपतकालीन तथा सङ्कटपूर्ण अवस्थामा गर्ने सकिने विधिमा वैकल्पिक उपाय सहित योजना बनाउने	पटक		१				१	१	स्थानीय सरकार र विद्यालय

४.६ विद्यालय भौतिक पूर्वाधार विकास

४.६.१ परिचय

बालबालिका विद्यालयमा भर्ना हुनका लागि सुरक्षित विद्यालय, पढ्नका लागि कक्षाकोठा, खेलनका लागि खेलमैदान, सफाई र पिउनका लागि शुद्ध खानेपानी, शौचका लागि शौचालय, बस्नका लागि उपयुक्त फर्निचर जस्ता भौतिक पूर्वाधार विद्यालयका आधारभूत संरचना हुन्। शिक्षा नियमावली २०५९ अनुसार एक विद्यार्थीका लागि सुविधाजनक रूपमा पठनपाठनमा सहभागी बन्न प्रारम्भिक बालविकास तथा आधारभूत तहका प्रारम्भिक कक्षाका लागि प्रति विद्यार्थी ०.७५ वर्ग मिटर र उच्च आधारभूत तह तथा माध्यमिक तहका लागि प्रति विद्यार्थी १.०० वर्ग मिटर बराबरको क्षेत्रफल तोकिएको छ। राष्ट्रिय शिक्षा नीति २०७६ले विद्यालयहरूमा भवन, कक्षाकोठा, फर्निचर, प्रयोगशाला, शौचालय, पानी, पुस्तकालय, बुक कर्नेर जस्ता भौतिक पूर्वाधार तयार गर्ने, विद्यालय भवन लगायतका सम्पूर्ण भौतिक पूर्वाधार बिपद जोखिममुक्त बनाउदै सबै विद्यालयलाई सुरक्षित एवं बालमैत्री, हरित विद्यालयको रूपमा विकास गर्ने लगायतका नीतिगत व्यवस्थापन गरीएको छ। राष्ट्रिय शिक्षा नीतिले आत्मसात गरेको सबैका लागि सुरक्षित भौतिक पूर्वाधार विकास एवं विस्तारको नीति, यस गाउँपालिकाको शिक्षा सम्बन्धि नारा तथा हालसम्मको अभ्यासका आधारमा भएको सिकाइ अनुभवका आधारमा शिक्षा क्षेत्रको यो योजना प्रस्ताव गरीएको छ।

यस खण्डमा शिवपुरी गाउँपालिका क्षेत्रभित्र रहेका विद्यालयको भौतिक पूर्वाधार विकासको वर्तमान अवस्थाको समीक्षाका आधारमा चुनौतीहरू पहिचान गरी आगामी दश वर्षका लागि विद्यालयको भौतिक पूर्वाधार विकासका उद्देश्य, रणनीति, नतिजा र प्रमुख लक्ष्य उल्लेख गरीएको छ।

४.६.२ वर्तमान अवस्था

शिवपुरी गाउँपालिका मा रहेका विद्यालयहरूको भौतिक पूर्वाधारको अवस्था:

क्र.सं.	भौतिक विवरण	संख्या	प्रतिशत
१	प्रयोगमा आएका पक्की भवनको संख्या	६४	६८
२	प्रयोगमा आएका कच्ची भवनको संख्या	३०	३२
३	प्रयोगमा आएका शौचालयको संख्या	४९	९७.८
४	विजुली विद्यालयमा पुगेको संख्या	३४	७२
५	खानेपानीको राम्रो व्यवस्था भएको विद्यालयको संख्या	४२	८९
६	विद्यालय घेराबार व्यवस्थापन भएको विद्यालयको संख्या	१७	३६

चुनौती र अवसर

विद्यालय पूर्वाधार विकाससँग सम्बन्धित निम्नलिखित चुनौतीहरू रहेका देखिन्छन्:

- भौतिक पूर्वाधारको विकास र विस्तारमा स्थानीय तहको भूमिका।
- पूर्वाधार विकासलाई गुणस्तरीय, पारदर्शी एवं जवादेही बनाउनु।
- सुरक्षित विद्यालय पूर्वाधार विकास एवम् विस्तारका लागि मापदण्ड अनुसारको गुरुयोजना विकास गर्नु।
- आवश्यक स्रोतको पहिचान र व्यवस्थापन गर्नु।
- पूर्वाधारहरूलाई बालमैत्री, अपाङ्गता र लैङ्गिक मैत्री बनाउनु।

४.६.३ लक्ष्य

सबै विद्यालयका बालबालिकाहरूलाई गुणस्तरीय शिक्षा उपलब्ध गराउन सक्षम हुने

४.६.४ उद्देश्य

- सुरक्षित विद्यालय पूर्वाधारको आवश्यक मापदण्ड विकास र कार्यान्वयन गर्ने ।
- पूर्वाधारहरूलाई पारदर्शी एवं जवादेहीताका आधारमा बालमैत्री, अपाङ्गता र लैङ्गिक मैत्री बनाउने ।
- विद्यालयको शैक्षिक, भौतिक तथा आर्थिक अवस्थालाई सुदृढ बनाउनु

४.६.५ रणनीतिहरू

- पूर्वाधार विकासका लागि विद्यालयको तह र विद्यार्थी सङ्ख्याको आधारमा मापदण्ड विकास गरिने छ ।
- विद्यालय पूर्वाधार विकासका लागि विभिन्न संघ संस्था एवं सरोकारवालाहरूसँग लागत साभेदारी गरिने छ ।
- विद्यालयहरू निर्माण गर्दा कक्षाकोठा, शिक्षक, प्रधानाध्यापक तथा प्रशासनिक कक्ष, शुद्ध खानेपानी, शौचालय, भान्सा वा खाजाघर लगायत सबैको योजना समावेश गरी डिजाइन गरिने छ ।
- प्रकोपको सिकार भएका विद्यालय भवनलाई तुरुन्त वैकल्पिक व्यवस्था गरी स्तरोन्नती गरिने छ ।
- पूर्वाधार निर्माणसँगै सुरक्षित विद्यालय निर्माणका लागि संस्थागत क्षमता अभिवृद्धि गरिने छ ।
- पूर्वाधार विकासका लागि विद्यालयको भौतिक सूचक तयार गरिने छ ।
- आंशिक रूपमा क्षति भएका विद्यालयका संरचनाको मर्मत सम्भार गरिने छ ।
- बालमैत्री हात धुने धाराको व्यवस्था गरिनेछ ।
- विद्यालय नक्शाङ्कन गरी विद्यालय समायोजन, पुनर्वितरण तथा स्थापना गरिने

४.६.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

गाउँपालिका भरिका सबै विद्यार्थीहरूलाई सुरक्षित र उपयुक्त भौतिक अवस्थासहितको विद्यालयमा अध्ययन गर्ने अवसर हुने

प्रमुख नतिजा:

- गाउँपालिकाक्षेत्र भित्रका विद्यालय शिक्षा अन्तर्गत विकास एवं विस्तार गर्नुपर्ने भौतिक पूर्वाधारको स्वरूप तथा भूमिका परिभाषित हुने ।
- गाउँपालिका अन्तर्गत भौतिक पूर्वाधारको आवश्यकता र मापदण्ड सहितको १० वर्षे गुरुयोजना तयार हुने ।
- पूर्वाधार विकासका लागि स्रोत र जिम्मेवारीको बौद्धिमानसहितको कार्यान्वयन प्रारूप विकास हुने ।
- गाउँपालिकाका सबै विद्यालयहरूमा आवश्यक भौतिक पूर्वाधार विकास र विस्तार हुने ।
- एक विद्यालय सम्पूर्ण पूर्वाधारको अवधारणा अनुरूप कमिमा ५ विद्यालयमा पूर्वाधार विकास हुने ।
- पूर्वाधार विकासका लागि आवश्यक विधि, मापदण्ड तथा स्तरीकरणका सूचक तयार हुने ।
- सबै विद्यालयको क्षेत्र भित्र घेराबार, प्रवेश गेट निर्माण भएको हुने ।
- विद्यालयका भौतिक पूर्वाधार बालमैत्री, अपाङ्गमैत्री तथा लैङ्गिक मैत्री हुने ।

विद्यालय भौतिक पूर्वाधार विकासका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणत्मक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाई	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी
			०८१/०८२	०८२/०८३	०८३/०८४	०८४/०८५	०८५/०८६	जम्मा		
१	पूर्वाधार विकासका लागि मापदण्ड एवं मूल्यांकन तयारी गर्ने	पटक		१	१	१	१	५	१०	संघ, स्थानीय सरकार र विद्यालय
२	पूर्वाधार विकास एवं विस्तारका लागि १० वर्षे गुरुोजना तयार गर्ने	पटक		१	१	१	१	५	१०	विद्यालय, स्थानीय सरकार
३	विद्यालयको भर्ना सम्भार र संयोजन गर्ने	निरन्तर		१				१	१	
४	पूर्वाधार विकासको लागि सोत व्यवस्था र जिम्मेवारी तोक्ने	निरन्तर		१	१	१	१			स्थानीय सरकार, वि.व्य.सं.
५	अपाङ्गता भौती, लैङ्गिक भौती संरचनाको विकास एवम् निर्माण	विद्यालय		५	५	५	५	२०	४०	विद्यालय
६	विद्यालय भवन भर्ना सम्भार तथा व्यवस्थापन	आवश्यकता अनुसार		१	१	१	१	५	१०	विद्यालय
७	पूर्वाधार बालभौती,अपाङ्गभौती र लैङ्गिकभौती			२	२	२	२	१०	२०	विद्यालय

४.७ विद्यालयमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधि

४.७.१ परिचय

सबै नागरिकहरूमा देश विकासका लागि आवश्यक ज्ञान तथा सिप विकास गराउनु र नेपाललाई विश्वव्यापी समुदायमा आवद्ध गराउनु शिक्षाको दीर्घकालिन उद्देश्य रहेको छ। विश्व प्रतिस्पर्धी, श्रमबजारको माग अनुरूपको जनशक्ति उत्पादनको लागि विद्यालय शिक्षामा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा जोड दिनु अपरिहार्य छ। विद्यालय शिक्षाको गुणस्तर सुधार गरी सहरी तथा ग्रामीण, सुगम तथा दुर्गम र निजी तथा सामुदायिक विद्यालयहरूबीच देखिएको शैक्षिक गुणस्तरको दुरी घटाउन एवम् विश्व ज्ञानभण्डारमा विद्यार्थीको पहुँच विस्तार गरी उनीहरूको सिकाइको दायरा फराकिलो पार्न, विशेष गरी शिक्षण सिकाई क्रियाकलापमा सुधार गर्न, सिकाइ सामग्रीको प्रयोगमा पहुँच बढाउन र शैक्षिक प्रशासन र व्यवस्थापनलाई सुदृढ तुल्याउन वर्तमान समयमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधि अपरिहार्य रहेको छ।

कोभिड- १९ को महामारीले शिक्षामा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रभावकारी प्रयोगको आवश्यकतालाई थप पुष्टि गरेको छ। विभिन्न प्रकारका विपद र महामारीमा पनि शिक्षण सिकाइलाई निरन्तरता दिने कार्यमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिले महत्वपूर्ण सहयोग गर्न सक्दछ। यस सन्दर्भमा भइरहेको क्षमताको आधारमा अनलाइन तथा अफलाइन लगायतका भर्चुअल माध्यम प्रयोग गरी सिकाइलाई निरन्तरता दिन खोजिए पनि पर्याप्त सक्षमता र संरचनाको अभावले सबैलाई समेट्न सकिएको छैन। यस्तो अवस्थामा सबैका लागि यसमा पहुँच पुग्ने गरी शिक्षामा सूचना र सञ्चार प्रविधिको विकास गर्नु चुनौतीपूर्ण कार्य रहेको छ। नेपाल सरकारले २०७६ सालमा स्वीकृत गरेको राष्ट्रिय शिक्षा नीति र विज्ञान तथा प्रविधि प्रवर्धन नीतिमा पनि शिक्षामा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग सम्बन्धी नीतिहरू उल्लेख गरिएको छ। उक्त शिक्षा नीतिमा सबै विद्यालय तथा शिक्षण संस्थाहरूमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिसम्बन्धी संरचना तयार गर्ने, कनेक्टिभिटी पुऱ्याउने, तालिम, शिक्षण सिकाइ तथा व्यवस्थापनमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग गर्नका लागि आवश्यक सामग्रीको व्यवस्थापन र जनशक्ति संरचना तयार पार्ने जस्ता विषय उल्लेख गरिएको छ।

४.७.२ वर्तमान अवस्था

नेपाल सरकारले स्वीकृत गरेको राष्ट्रिय शिक्षा नीति र विज्ञान तथा प्रविधि प्रवर्धन नीतिमा पनि शिक्षामा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोगसम्बन्धी नीति उल्लेख गरिएको छ। उक्त शिक्षा नीतिमा सबै विद्यालय र शिक्षण संस्थामा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिसम्बन्धी संरचना तयार गर्ने, कनेक्टिभिटी पुऱ्याउने, तालिम शिक्षण सिकाइ तथा व्यवस्थापनमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग गर्नका लागि आवश्यक सामग्रीको व्यवस्थापन र जनशक्ति संरचना तयार पार्ने जस्ता विषय उल्लेख गरेको छ। आधारभूत शिक्षा (कक्षा ६-८) पाठ्यक्रम २०७७ विज्ञान तथा प्रविधि विषयमा सूचना र विचारहरूको आदानप्रदान, विश्लेषण तथा सूचना प्रविधिको समुचित प्रयोग गर्न सक्ने सक्षमता निर्धारण गरी सूचना तथा सञ्चार प्रविधि ३० कार्य घण्टाको समय निर्धारण गरेको छ। माध्यमिक तहमा ऐच्छिक विषयका रूपमा कम्प्युटर अध्ययन गर्न सकिन्छ।

शिवपुरी गाउँपालिकामा ११ वटा विद्यालयहरूमा प्रोजेक्टर २ वटा विद्यालयमा स्मार्ट बोर्ड रहेको साथै आंशिक रूपमा शिक्षण सिकाइ गर्न थालिएको छ ३५ वटा विद्यालयहरूमा इन्टरनेट जडान भएको छ भने बाँँकि विद्यालयमा पनि जडान कार्य अगाडि बाँँडिरहेको छ। सबै विद्यालयहरूमा इन्टरनेट सुविधाका लागि अनुदानको व्यवस्था गरिएको छ।

४.७.३ लक्ष्य

सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोगले विद्यार्थीको सिकाइ तथा शिक्षा व्यवस्थापनमा सुधार आई गुणस्तरीय शिक्षाको प्रवर्द्धन हुने।

४.७.४ उद्देश्य

- सिकाइलाई प्रभावकारी, गुणस्तरीय र सान्दर्भिक बनाउन सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोगमा विस्तार गर्ने
- सबैमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा आधारित शिक्षामा पहुँच पुऱ्याउने
- शिक्षाको समग्र व्यवस्थापनलाई सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग गरी प्रभावकारी, पारदर्शी र समतामूलक बनाउने

४.७.५ रणनीतिहरू

- सबै विद्यालयमा विद्युतिय हाजिरी, सूचना तथा सञ्चार प्रविधिका आधारभूत संरचना तथा उपकरणको प्रबन्ध गरिने
- सबै शिक्षकहरूको क्षमता विकास गरिने
- विभिन्न कक्षा र विषयका लागि तयार गरिएका अन्तरक्रियात्मक डिजिटल सामग्रीको प्रयोग बढाउने
- शिक्षक सहायता र पृष्ठपोषण प्रणालीमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग गर्ने
- शैक्षिक स्रोत सामग्रीहरूमा इन्टरनेटको सुविधामार्फत विद्यालय र विद्यार्थीहरूको पहुँच विस्तार गरिने
- शिक्षाका विभिन्न सेवा प्रवाह तथा व्यवस्थापनमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग विस्तार गरिने
- सामूदायिक अध्ययन केन्द्रहरूमा Digital Learning Center स्थापना गरिने

४.७.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

विद्यालयमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको विस्तार भई सिकाइलाई प्रभावकारी, गुणस्तरीय र सान्दर्भिक बनाउन सहयोग पुऱ्नुका साथै विद्यालय शिक्षाको व्यवस्थापनमा सुधार आई सुशासन प्रबर्द्धन हुने

प्रमुख नतिजा:

- सबै विद्यालयमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको पूर्वाधार विकास भई सबैको पहुँच पुग्ने
- विभिन्न कक्षा र विषयका अन्तरक्रियात्मक डिजिटल सामग्रीमा विद्यार्थीको सहज पहुँच हुने
- सबै विद्यालयहरूले सिकाइ तथा व्यवस्थापकीय कार्यमा सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको प्रयोग गरेको हुने
- सामूदायिक सिकाइ केन्द्रमा सूचना प्रविधिको प्रयोगमा विस्तार हुने
- सूचना प्रविधिमा आधारित एकीकृत शैक्षिक सूचना तथा व्यवस्थापन प्रणाली सुदृढ हुने
- सूचना प्रविधिको प्रयोगले व्यवस्थापन, अनुगमन, मूल्याङ्कन तथा प्रतिवेदन प्रणालीमा सुधार आउने

शिक्षामा सूचना प्रविधिको प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा लक्ष्य

क्र. सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाइ	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी
			२०८१/०८२	२०८२/०८३	२०८३/०८४	२०८४/०८५	२०८५/०८६	जम्मा		
१	विद्यालयमा क्षेत्र संचना विस्तार गर्ने	बटा	३	३	३	३	३	१५	३०	
२	ग्रन्थेक विद्यालयमा Internet Connectivity को व्यवस्था गर्ने	बटा	२५	१०	०	०	०	३५	४६	संघ र स्थानीय सरकार
३	शिक्षकहरूको क्षमता विकास गर्ने	जना		३०	३०	३०	३०	१२०	१७५	
४	विद्यालयमा अन्तरक्रियात्मक डिजिटल सामग्रीको उपलब्धता गर्ने	विद्यालय	२	३	३	५	५	१८	३०	
५	IE MIS व्यवस्थापन गर्ने	मिन्तर	५	५	५	५	५			
६	सामुदायिक सिकाइ केन्द्रहरूको क्षमता विकास गर्ने	पटक		१				१	१	
७	सबै विद्यालयमा इ हाजिरी व्यवस्थापन	बटा	१७	३०				४७	४७	
८	माध्यमिक विद्यालयका अनिवार्य विषयहरूको भर्चुअल कक्षा सञ्चालन गर्ने		४	२	२	२	१	११	११	
९	प्रविधि मैत्री सिकाइका लागि टेलिभिजन, कम्प्युटर, इन्टरनेट लगायतको व्यवस्थापन (लागत सहभागिताका आधारमा)	विद्यालय	५	१०	१०	१०	१०	४५	४७	
१०	प्रविधि मैत्री सिकाइका लागि टेलिभिजन, कम्प्युटर, इन्टरनेट लगायत प्रयोगका लागि तालिमको व्यवस्था	जना	४७	४७	४७	४७	४७	२३५	४७०	

सुशासन तथा व्यवस्थापन

सामान्यतया सुशासन तथा व्यवस्थापनले उत्तरदायित्व, पारदर्शिता, जिम्मेवारी बोधवा जवाफदेहीपन, विधिको शासन, समता तथा समावेशिता र व्यापक सहभागिता सुनिश्चित गरी योजनाका उद्देश्यहरू प्राप्तमा सहयोग पुऱ्याउन तयार गरिएका संरचना तथा प्रक्रियाहरू जनाउँदछ। सुशासनको प्रत्याभूतिका लागि सहभागिता तथा सहमतिमा निर्णय तथा कार्यान्वयन गर्ने, निश्चित दृष्टिकोण वा उद्देश्यमा आधारित भई कार्य गर्ने, कार्यसम्पादनमा प्राथमिकता दिई उत्तरदायित्व वहन गर्ने, कार्यसम्पादनमा प्रभावकारिता तथा कार्यकुशलता कायम गर्ने, विद्यार्थीको सिकाइप्रति जवाफदेही बन्नु र पारदर्शिता तथा विधिको सर्वोच्चता कायम गर्ने सहयोग पुग्ने गरी संरचना तथा कार्य प्रक्रियाहरू व्यवस्थित गरिनु पर्दछ। शिक्षामा तीनै तहका सरकार, विद्यालय तथा समुदाय, गैरसरकारी निकाय तथा विकास साझेदारहरूको भूमिका रहने भएकाले आआफ्नो भूमिकाअनुसार सुशासन कायम गर्न यी सबैको योगदान आवश्यक हुन्छ। नेपालको संविधानमा सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तह गरी तीन तहका सरकारका एकल र साझा अधिकारका सूचीसहित शिक्षाको शासकीय प्रबन्ध तथा व्यवस्थापन हुने व्यवस्था छ। विद्यालय शिक्षाको यस योजनाको कार्यान्वयनका लागि आवश्यक संस्थागत संरचनासहित क्षमता विकास, योजना कार्यान्वयनको जिम्मेवारीसहितको व्यवस्थापकीय प्रबन्ध र उपयुक्त अनुगमन तथा मूल्याङ्कन प्रणाली स्थापित गर्नु आवश्यक हुन्छ।

५.१ शिक्षाको व्यवस्थापन तथा संस्थागत क्षमता विकास

५.१.१ परिचय

बदिलदो परवेशअनुसार शासकीय संरचना, प्रक्रिया र क्षमता सुधार गरीएमा शैक्षिक गतिविधि प्रभावकारी भई सुशासन कायम हुने भएकाले संघीय संरचना अनुसार तीन तहको सरकारका अधिकार तथा दायित्व बाँडफाड गरिएको छ। शिक्षामा भएको सङ्ख्यात्मक विकास र विज्ञान प्रविधिको तिब्र विकासले सामाजिक विकास र मानवीय चेतनामा आएको परिवर्तन लगायतका पक्षहरू समेतलाई विचार गरेर संस्थागत संरचना र क्षमता विकास गरी सुशासन प्रवर्धन गर्नु नै संस्थागत संरचना र क्षमता विकास हो। नेपालको शिक्षा क्षेत्रको वर्तमानसंस्थागत संरचना संघीय स्वरूपमा ३ वटै तहमा प्रवाह गर्ने, शैक्षिक सेवालाई निरन्तर गर्ने तत्कालीन समस्या समाधानका लागि कर्मचारीका व्यवस्थापन र संगठनात्मक स्वरूपमा केहि परिवर्तन गरी व्यवस्थापन गरिएको छ।

यसमा योजनामा प्रारम्भिक बालविकास, आधारभुत र माध्यमिक शिक्षामा सबैको पहुँच र सहभागिता सुनिश्चित गरी गुणस्तरमा सुधार, अनौपचारिक तथा आजीवन सिकाईका अवसरहरूको विस्तार र समता तथा समावेशीताको प्रवर्धन सहित जवाफदेही शैक्षिक सुशासन कायम गर्ने उद्देश्यले आवश्यक संस्थागत संरचना र प्रकृया स्थापित गर्न खोजिएको छ।

५.१.२ वर्तमान अवस्था

यस गाउँपालिकाको शिक्षाको वर्तमान संस्थागत संरचनालाई हेर्दा गाउँपालिकामा शिक्षा युवा तथा खेलकुद शाखाको व्यवस्था गरिएको छ। जसमार्फत दैनिक शैक्षिक प्रशासन सञ्चालन, अनुगमन तथा नियमनका कार्यक्रमहरू निरन्तर रूपमा अगाडी बढीरहेका छन्। सरकारका विभिन्न तहहरूबिच सहजीकरण र समन्वयका पक्षमा सुधार गर्नुपर्ने आवश्यकता यस पालिकामा देखिएको छ। समग्रमा, राज्यका तीनै तहका सरकारको एउटै लक्ष्य र उद्देश्य भएता पनि संस्थागत संरचना र क्षमता विकास कार्यमा आ-आफ्नै कार्यशैली प्रस्तुत गरेका कारणले यस गाउँपालिकामा चाहे अनुरूप काम भने हुन नसकिरहेको अवस्था छ। भिन्न भिन्न विशेषता र क्षमतालाई सम्बोधन गर्ने किसिमको संस्थागत व्यवस्था, क्षमता विकास र सो अनुसार कार्यान्वयन गर्ने परिपाटीका लागि थप कार्यगर्नुपर्ने देखिन्छ।

५.१.३ लक्ष्य

- स्थानीय तहको शिक्षाको शासकीय प्रबन्धलाई सुदृढ बनाई नतिजामुखी शिक्षा व्यवस्थापनको प्रवर्द्धन गर्ने

५.१.४ उद्देश्य

- स्थानीय तहको अधिकार क्षेत्र अनुसार संस्थागत संरचना बनाउने
- तीनै तहका सरकारबीचको समन्वय,सहकार्य र अन्तरसम्बन्धलाई सुदृढ बनाउने
- गुणस्तरको कमजोर नतिजालाई सम्बोधन गर्ने जनशक्तिको व्यवस्था गर्ने
- जनशक्तिलाई नतिजाप्रति उत्तरदायी र जवाफदेही बनाउने
- कर्मचारी र संस्थाको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने

५.१.५ रणनीतिहरू

- स्थानीय तहमा शिक्षाको व्यवस्थापनलाई प्रभावकारी बनाउन आवश्यक नीति तर्जुमा गरिने छ
- संस्थागत संरचना अनुसार जनशक्तिको व्यवस्था गरिने छ
- कार्यरत जनशक्तिको क्षमता विकास गरिने छ
- स्थानीय तहमा शिक्षक पेशागत सहयोग प्रणाली स्थापना गरिने छ
- प्रधानाध्यापकलाई थप जिम्मेवार बनाई क्षमता विकास गरिने छ

५.१.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

शिक्षाका सबै निकाय तथा विद्यालयमा सुशासन प्रवर्द्धन भई बालबालिकाको सिकाइ प्रति उत्तरदायी प्रणालीको विकास हुने

प्रमुख नतिजा:

- शिक्षाको शासकीय तथा व्यवस्थापकीय कार्यका लागि आवश्यक संरचना तथा जनशक्ति तयार हुने
- शिक्षाको शासकीय तथा व्यवस्थापनमा सहभागि हुने सबै निकायको दायित्व र अधिकार स्पष्ट हुने
- शिक्षाको शासकीय तथा व्यवस्थापनमा सहभागि हुने सबै निकाय तथा जनशक्तिको क्षमता विकास पद्धति स्थापना भई क्षमता सुधार हुने
- सेवा प्रवाह सहभागितामूलक, कार्यसम्पादनप्रति उत्तरदायी, विद्यार्थीको सिकाइप्रति जवाफदेही, समतामूलक र समावेशी भई कार्यसम्पादन उद्देश्यमूलक, प्रभावकारी तथा कुशल हुने

संस्थागत संरचना र क्षमता विकासका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणान्तरक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाइ	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी
			२०८१/०८२	२०८२/०८३	२०८३/०८४	२०८४/०८५	२०८५/०८६	जम्मा		
१	आवश्यक कानुनी प्रबन्ध तथा मापदण्ड तयार गर्ने	सङ्ख्या		१				१		
१	संघ, प्रदेश तथा स्थानीय तह									
२	संस्थागत संरचना निर्माण तथा क्षमता विकास	विद्यालय								
३	प्रतिवेदन तथा तथ्याङ्क प्रणालीको सुदृढीकरण	विद्यालय								
४	कार्यसम्पादन करार गरी सबैलाई नतिजाप्रति जिम्मेवार बनाउने	सबै	✓	✓	✓	✓	✓			
५	स्थानीय तहमा शिक्षक पेशागत सहयोग प्रणाली स्थापना तथा सञ्चालन	सङ्ख्या		१		१		२	२	
६	अनौपचारिक शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइसम्बन्धी संयन्त्र विकास गर्ने	सङ्ख्या		१				१	१	
७	विद्यालय स्वास्थ्य तथा पोषण, सरसफाइ तथा स्वच्छता, विपद् तथा महामारी सम्बन्धी सेवा तथा समन्वयका लागि संयन्त्र विकास गर्ने	सङ्ख्या		१				१		

५.२ स्थानीय शिक्षा योजना कार्यान्वयनको प्रबन्ध

५.२.१ परिचय

शिक्षा क्षेत्रको विकासका शिक्षा क्षेत्रको विकासका लागि हाल संघमा शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालय रहेको छ। मन्त्रालय अन्तरगत केन्द्रिय तहमा विभागीय रुपमा शिक्षा तथा मानव स्रोत विकास केन्द्र, पाठ्यक्रम विकास केन्द्र र शैक्षिक गुणस्तर परीक्षण केन्द्र रहेका छन्। ७७ वटै जिल्लामा शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाई रहेका छन्। त्यसै गरी स्वायत्त निकायका रुपमा राष्ट्रिय परीक्षा बोर्ड र शिक्षक सेवा आयोग क्रियाशील छन्। यसै गरी प्रदेश तहमा सामाजिक विकास मन्त्रालय मार्फत शिक्षा विकास निर्देशनालय, प्रत्येक प्रदेशमा शिक्षा तालिम केन्द्र रहेका छन् भने प्रत्येक स्थानीय तहमा शिक्षा शाखाको व्यवस्था गरिएको छ। गाउँपालिका स्तरमा स्थानीय सरकार संचालन ऐन - २०७४ कार्यान्वयनमा आएपछि त्यस ऐनमा तोकिए बमोजिमका २३ वटा कार्यहरू कार्यान्वयनमा रहेका छन्।

५.१.२ वर्तमान अवस्था

यस गाउँपालिकाको शिक्षाको वर्तमान संस्थागत संरचनालाई हेर्दा गाउँपालिकामा शिक्षा युवा तथा खेलकुद शाखाको व्यवस्था गरिएको छ। जसमा १ जना अधिकृत सातौं, १ र १ जना प्राविधिक सहायक पाँचौं/छैटौं रहनु भएको छ। उहाँहरू मार्फत दैनिक शैक्षिक प्रशासन सञ्चालन, अनुगमन तथा नियमनका कार्यक्रमहरू निरन्तर रुपमा अगाडी बढीरहेका छन्। सरकारका विभिन्न तहहरूबिच सहजीकरण र समन्वयका पक्षमा सुधार गर्नुपर्ने आवश्यकता यस पालिकामा देखिएको छ। समग्रमा, राज्यका तीनै तहका सरकारको एउटै लक्ष्य र उद्देश्य भएता पनि संस्थागत संरचना र क्षमता विकास कार्यमा आआफ्नानै कार्यशैली प्रस्तुत गरेका कारणले यस गाउँपालिकामा चाहे अनुरूप काम भने हुन नसकिरहेको अवस्था छ।

५.२.३ लक्ष्य

- स्थानीय तहको शिक्षा योजना कार्यान्वयनको प्रवर्द्धन गर्ने

५.२.४ उद्देश्य

- स्थानीय तहको शिक्षा योजनाको प्रभावकारी कार्यान्वयनको सुनिश्चतता गर्नु

५.२.५ रणनीतिहरू

- सङ्घीय तथा प्रदेश तहबाट वित्तीय हस्तान्तरणमार्फत प्राप्त सशर्त अनुदान तथा अन्य अनुदान र आफ्नै स्रोतको बजेटसमेत संलग्न गरी वार्षिक शिक्षा बजेट तथा कार्यक्रम तयार गर्ने
- कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि आवश्यकताअनुसार कानून, कार्यविधि तथा निर्देशिका निर्माण गर्ने
- कार्यक्रम कार्यान्वयनको निर्धारित अनुगमन तथा सहजीकरण गरी विद्यालयमा कार्यक्रम प्रभावकारी रुपमा कार्यान्वयन हुने सुनिश्चितताका साथै समस्या समाधानका लागि आवश्यक नीति निर्देशन तथा समन्वय गर्ने
- एकीकृत शैक्षिक सूचना व्यवस्थापनमार्फत नियमित रुपमा कार्यक्रम कार्यान्वयन तथा त्यसका नतिजाको विवरण तयार गर्ने, त्यसको समीक्षा गरी थप सुधारमा प्रयोग गर्ने
- विद्यालयमा विद्यालय व्यवस्थापन समिति र शिक्षक अभिभावक सह गठन गर्ने र विद्यालयलाई विद्यालय सुधार योजना विकास र कार्यान्वयनमा सहजीकरण गर्ने
- विद्यालय सुधार योजना निर्माण तथा अद्यावधिक गर्ने लगाउने
- विद्यालय व्यवस्थापनलाई सशक्तीकृत र सुदृढ गरी निर्धारित कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि प्रधानाध्यापकलाई जिम्मेवारी प्रदान गरी उत्तरदायी बनाउने
- वित्तीय व्यवस्थापन, खरिद प्रक्रिया, शिक्षक व्यवस्थापन तथा शिक्षकको कक्षा कोठामा समय तथा कार्यको सुनिश्चिततासम्बन्धी आवश्यक मापदण्ड तयार गरी लागु गर्ने

- अभिभावक तथा सरोकारवालासँग अन्तरक्रिया तथा सहकार्य गर्ने अभिभावक भेला तथा बैठक आयोजना गर्ने र सामाजिक परीक्षणलाई प्रभावकारी बनाउने
- सामुदायिक सिकाइ केन्द्रमार्फत सबै उमेर समूहका सिकारूहरूका लागि साक्षरता, साक्षरोत्तर, निरन्तर शिक्षा, वैकल्पिक शिक्षा तथा आय आर्जन र सिप विकासका कार्यक्रम सञ्चालन गर्दै आजीवन सिकाइ केन्द्रका रूपमा समेत कार्य गर्ने

५.२.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

स्थानीय तहको शिक्षा योजनाको प्रभावकारी कार्यान्वयनको सुनिश्चयता भएको हुने

प्रमुख नतिजा:

- शिक्षाको शासकीय तथा व्यवस्थापनमा सहभागि हुने सबै निकाय तथा जनशक्तिको क्षमता विकास पद्धति स्थापना भई क्षमता सुधार हुनेछ
- सेवा प्रवाह सहभागितामूलक, कार्यसम्पादनप्रति उत्तरदायी, विद्यार्थीको सिकाइप्रति जवाफदेही, समतामूलक र समावेशी भई कार्यसम्पादन उद्देश्यमूलक, प्रभावकारी तथा कुशल हुनेछ

संस्थागत संरचना र क्षमता विकासका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणान्तरक लक्ष्य

क्र.सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाई	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	जिम्मेवारी
			०८१/०८२	०८२/०८३	०८३/०८४	०८४/०८५	०८५/०८६	अम्मा		
१	वार्षिक बजेट तथा कार्यक्रम निर्माण	सङ्ख्या	१	१	१	१	१	५	१०	संघ, प्रदेश तथा स्थानीय सरकार
२	विद्यालय सुधार योजना निर्माण एवम् अद्यावधिक	विद्यालय	✓	✓	✓	✓	✓			
३	प्रतिवेदन तथा तथ्याङ्क प्रणालीको सुदृढीकरण	विद्यालय	✓	✓	✓	✓	✓			
४	आवश्यक कानुन निर्देशिका तथा कार्यविधिको विकास	सङ्ख्या		१			१	२	४	
५	कानुन निर्देशिका मापदण्डको प्रबोधीकरण	सङ्ख्या		१		१		२	३	
६	अनीपचारिक शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइसम्बन्धि कार्यक्रम सञ्चालन	सङ्ख्या			१			१	१	
७	सामाजिक परीक्षणको प्रतिवेदनका आधारमा विद्यालयहरूलाई थप सहजीकरण	सङ्ख्या	✓	✓	✓	✓	✓			

लगानी र स्रोत व्यवस्थापन

६.१ परिचय

सबै नागरिकहरूलाई आधारभूत तह निःशुल्क र अनिवार्य तथा माध्यमिक तह निःशुल्क उपलब्ध गराउने संवैधानिक प्रावधान रहेको छ । आधारभूत तथा माध्यमिक तहसम्मको शिक्षा व्यवस्थापनको अधिकार स्थानीय सरकारको कार्यक्षेत्रमा राखिएको छ । आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षा, प्रारम्भिक बालविकास शिक्षा, खुला शिक्षा, दुर शिक्षा, विशेष शिक्षा, सामुदायिक सिकाइ केन्द्रहरूका अतिरिक्त औपचारिक संरचना बाहिरका ट्यूसन कोचिङ सेन्टरहरूको नीति, योजना र समग्र व्यवस्थापनको जिम्मेवारी स्थानीय सरकारको रहने गरी स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ ले २३ वटा अधिकारहरूको विस्तृतीकरण गरेको पाइन्छ । कार्यक्षेत्रभित्रका शैक्षिक संस्थाहरूलाई अनुदान उपलब्ध गराउने, लेखापरीक्षण र वित्तिय सुशासन कायम गर्ने दायित्व पालिकाको कार्यक्षेत्रमा रहेकोले सीमित स्रोत साधनलाई मितव्यी, नियमित, प्रभावकारी र पारदर्शी ढङ्गले व्यवस्थापन गर्नुपर्नेछ ।

शिक्षा विकासलाई पूर्वाधारहरूको पनि पूर्वाधारका रूपमा लिइन्छ । शिक्षाको समयसापेक्ष जुन गतिमा विकास हुनुपर्ने हो त्यसो हुन सकेको छैन । विभिन्न प्रतिवेदनहरूले कुल बजेटको २० प्रतिशत बजेट शिक्षामा विनियोजन गरिएता पनि सो अनुपातमा पुग्न सकेको छैन । यथार्थताको नजिक रहेर योजना बनाएर सो बमोजिम बजेट विनियोजन गर्ने नभई हचुवाको भरमा बजेट विनियोजन गर्ने कार्यले प्रश्न पाएको छ । समुदायको विद्यालयमा लगानी गर्नुपर्छ भन्ने सोचमा गिरावट आएको छ । संविधानमा शिक्षालाई लगानीमैत्री बनाउने र लगानी बढाउदै लैजाने नीति उल्लेख गरिएको छ ।

कमजोर भौतिक पूर्वाधारलाई सुविधा सम्पन्न बनाउनु, विद्यालयहरूको आर्थिक पक्षलाई सबलीकरण गर्नु, विद्यालय शिक्षामा परिचालन हुने बजेटलाई पारदर्शी बनाउनु चुनौतिका रूपमा रहेका छन् । संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको साझा अधिकारको सूचीमा शिक्षालाई राखिनु, संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको एकल अधिकारका रूपमा समेत स्पष्ट गरिनुले शिक्षामा लगानीको अवसर राम्रो रहेको छ ।

६.२ वर्तमान अवस्था

विश्वव्यापी रूपमा दिगो विकासका लक्ष्यहरू हासिल गर्न कुल बजेटको कमिमा २० प्रतिशत रकम शिक्षा क्षेत्रमा विनियोजन गर्ने विश्वव्यापी प्रतिवद्धता रहेता पनि शिक्षा क्षेत्रको बजेट क्रमश घट्दै गइरहेको पाइन्छ । सर्शत अनुदानको रूपमा प्राप्त हुने केन्द्रिय अनुदानको ७५ प्रतिशत भन्दा बढि रकम शिक्षक तलब भत्ता, छात्रवृत्ति, भौतिक पूर्वाधार, दिवाखाजा र पाठ्यपुस्तक जस्ता शिर्षकहरूमा खर्च हुने गरेको छ । गुणस्तर अभिवृद्धि र क्षमता विकासका लागि स्थानीय सरकारका कार्यक्रमहरू केन्द्रित रहेका छन् । विद्यार्थी सङ्ख्याका आधारमा एकाई लागत विश्लेषण गर्दा अभिभावकको प्रत्यक्ष लागानीका अतिरिक्त गाउँपालिका क्षेत्रभित्र अध्ययनरत विद्यार्थीको प्रतिविद्यार्थी लागत २१ हजार रहेको छ ।

दश वर्षे शिवपुरी शिक्षा योजना कार्यान्वयनको वित्तीय व्यवस्थापनका मुख्य स्रोत सङ्घीय, प्रदेश र स्थानीय सरकार रहनेछन् । अभिभावक र समुदायको भूमिका परिपूरकको रूपमा रहनेछ । शिक्षा क्षेत्रमा कार्य गर्ने संघसंस्थाहरूलाई विज्ञताका आधारमा क्षेत्रगत रूपमा साभेदारी गर्न सकिनेछा समग्र वित्तीय व्यवस्थापन अन्तर्गत योजना कार्यान्वयनका लागि प्रयाप्त वित्तीय स्रोत जुटाउनु, शैक्षिक गुणस्तर अभिवृद्धिका लागि विद्यालयहरूलाई आवश्यक क्षेत्रमा स्रोत उपलब्ध गराउने र स्रोत साधनको प्रभावकारी व्यवस्थापन मार्फत वित्तीय सुशासन कायम गर्ने कार्यहरू प्राथमिकतामा रहेका छन् । नतिजामा आधारित स्रोत विनियोजन पद्धति मार्फत विद्यालयहरूलाई नियमित अनुदानका अतिरिक्त एकमुष्ट, मागमा आधारित, कार्यसम्पादनमूलक र प्रोत्साहनमूलक अनुदानको व्यवस्था गरिनेछ ।

श्रोतको आँकलन तपसिल बमोजिम गरिएको छ ।

क्र.स.	वित्तीय श्रोतको व्यवस्थापन	कूल बजेट (लाखमा)	जम्मा हिस्साको प्रतिशत	कैफियत
१	सङ्घीय सरकार	१००९४.९४	८५.१३	
२	प्रदेश सरकार	८२३.५	९.९४	
३	स्थानीय सरकार	९१७.७९	७.७४	
४	सह संस्था तथा दातृनिकाय	२२.२५	०.१९	
५	अभिभावक तथा समुदाय	०	०.०	
६	अन्य	०	०.०	
जम्मा		११८५८.४३	१००.००	

६.३ लक्ष्य

शिक्षा क्षेत्रमा पहुँच तथा गुणस्तर अभिवृद्धिका लागि लगानीको सुनिश्चितता हुने ।

६.४ उद्देश्य

- योजना अवधिका लागि शिक्षा क्षेत्रमा आवश्यक श्रोतको प्रक्षेपण गर्नु,
- पहिचान गरिएका कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि आवश्यक वित्तीय श्रोत पहिचान गर्नु,
- उपलब्ध श्रोतको आधारमा कार्यक्रमको प्राथमिकता निर्धारण गरी कार्यक्रमगत बजेट निर्धारण गर्नु,
- खर्चको प्रक्रिया र दायित्व स्पष्ट गर्नु ।

६.५ रणनीतिहरू

- सङ्घीय र प्रदेश सरकारको लगानीको अनुपातमा स्थानीय सरकारले आफ्नो श्रोतबाट लगानी गर्ने,
- आफ्नो तह भित्रको लक्षित शैक्षिक पहुँच, सहभागिता एवम् गुणस्तर सुनिश्चित गर्न लगानीको व्यवस्था गरिने,
- श्रोतको उपयोग गर्ने विद्यालयलाई जबाफदेही बनाइने,
- वार्षिक रूपमा कूल बजेटको २० प्रतिशत बजेट शिक्षा क्षेत्रका कार्यक्रमका लागि व्यवस्था गरिने,
- शिक्षामा निजी तथा गैर सरकारी क्षेत्रको लगानीलाई प्रोत्साहन तथा प्रबर्द्धन गरिने,
- मापदण्डका आधारमा खर्च र प्रतिवेदन पद्धति अवलम्बन गरिने,
- वित्तीय व्यवस्थापन क्षमतामा सुधार ल्याई वित्तीय कार्यकुशलता, पारदर्शिता, जिम्मेवारी र उत्तरदायित्वलाई सफल बनाइने ।

६.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

- शिक्षामा श्रोतको दिगो व्यवस्थापन भई शैक्षिक पहुँच, समता, गुणस्तर र क्षमता विकासमा उल्लेख्य प्रगति भएको हुने,
- वित्तीय व्यवस्थापन क्षमतामा सुधार भई वित्तीय कार्यकुशलता, पारदर्शिता, जिम्मेवारी र उत्तरदायित्व सुदृढ हुने ।

प्रमुख नतिजा:

- उपलब्ध श्रोतको अनुमान र विश्लेषण
- अपेक्षा र नीतिका आधारमा अनुमान
- श्रोतको उपलब्धताको अनुमान
- प्रस्तावित कार्यक्रम र बजेट अनुमान
- प्रस्तावित बजेटमा नपुग श्रोत पूरा गर्ने उपाय

प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य:

- सङ्घीय सरकारबाट शिक्षा क्षेत्र योजना अन्तर्गतका क्रियाकलापमा प्राप्त हुने अनुमानित बजेटको खाका,
- प्रदेश सरकारबाट शिक्षा क्षेत्र योजना अन्तर्गतका क्रियाकलापमा प्राप्त हुने अनुमानित बजेटको खाका, तपशील वमोजिम हुनेछ

१) संघीय सरकारबाट विद्यालय शिक्षा क्षेत्र अन्तर्गतका क्रियाकलापमा प्राप्त हुने अनुमानित बजेट

क्र.स.	अनुदान प्राप्त हुने उपक्षेत्र / विषय	आर्थिक वर्ष					५ वर्षको जम्मा	१० वर्षको जम्मा
		२०८१/०८२	२०८२/०८३	२०८३/०८४	२०८४/०८५	२०८५/०८६		
१	प्रारम्भिक बालविकास र शिक्षा	८८४५	९२८७	९७५२	१०२३९	१०७५१	४८८७४	
२	आधारभूत शिक्षा	११४४६५	१२०१८८	१२६१९८	१३२५०८	१३९१३३	६३२४९१	
३	माध्यमिक शिक्षा	२९८२५	३१३१६	३२८८२	३४५२६	३६२५२	१६४८०२	
४	प्राविधिक शिक्षा र व्यवसायिक तालिम	९०९४	९५४९	१०२१७	१०९३२	११६९८	५१४९०	
५	अनीपचारिक शिक्षा तथा आजीवन सिकाइ	१०००	१०५०	११०३	११५८	१२१६	५५२६	
६	पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तक, सिकाइ सामग्री र मुल्याङ्कन	३४६१	३६३४	३८१६	४००७	४२०७	१९१२४	
७	शिक्षक व्यवस्थापन र विकास	१२२३	१२८४	१३४८	१४१६	१४८७	६७५८	
८	शैक्षिक समता र समावेशीकरण	१९००	१९९५	२०९५	२१९९	२३०९	१०४९९	
९	विद्यालय पोषण र स्वास्थ्य कार्यक्रम	६२९२	६६०७	६९३७	७२८४	७६४८	३४७६७	
१०	विद्यालय सुरक्षा विपद न्यूनीकरण तथा उत्थानशीलता	४००	४२०	४४१	४६३	४८६	२२१०	
११	विद्यालय भौतिक पूर्वाधार विकास	१५८२	१६६१	१७४४	१८३१	१९२३	८७४२	
१२	विद्यालयमा सुचना तथा संचार प्रविधि	२०६५	२१६८	२२७७	२३९०	२५१०	११४१०	
जम्मा		१८०१५२	१८९१६०	१९८८०९	२०८१५३	२१९६२०	९९६६९३	

२. प्रदेश सरकारबाट विद्यालय शिक्षा क्षेत्र अन्तर्गतका क्रियाकलापमा प्राप्त हुने अनुमानित बजेट रु हजारमा

क्र. स.	अनुदान प्राप्त हुने उपक्षेत्र / विषय	आर्थिक वर्ष					५ वर्षको जम्मा	१० वर्षको जम्मा
		२०८१/ ०८२	२०८२/ ०८३	२०८३/ ०८४	२०८४/ ०८५	२०८५/ ०८६		
१	प्रारम्भिक बालविकास र शिक्षा	३००	३२१	३४३	३६८	३९३	१७२५	
२	आधारभूत शिक्षा	२८४०	३०३९	३२५२	३४७९	३७०३	१६३३२	
३	माध्यमिक शिक्षा	२१५२	२२६०	२३७३	२४९१	२६१६	११८९१	
४	प्राविधिक शिक्षा र व्यवसायिक तालिम	०	०	०	०	०	०	
५	अनौपचारिक शिक्षा तथा आजिवन सिकाइ	०	०	०	०	०	०	
६	पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तक, सिकाइ सामग्री र मुल्याङ्कन	०	०	०	०	०	०	
७	शिक्षक व्यवस्थापन र विकास	०	०	०	०	०	०	
८	शैक्षिक समता र समावेशीकरण	०	०	०	०	०	०	
९	विद्यालय पोषण र स्वास्थ्य कार्यक्रम	१३९२	१४६२	१५३५	१६११	१६९२	७६९२	
१०	विद्यालय सुरक्षा विपद न्यूनिकरण तथा उत्थानशीलता	०	०	०	०	०	०	
११	विद्यालय भौतिक पुर्वाधार विकास	८०००	८४००	८८२०	९२६१	९७२४	४४२०५	
१२	विद्यालयमा सुचना तथा संचार प्रविधि	०	०	०	०	०	०	
जम्मा		१४६८४	१५४८१	१६३२२	१७२१०	१८१४८	८१८४५	

३. स्थानीय तहबाट विद्यालय शिक्षा क्षेत्र अन्तर्गतका क्रियाकलापमा प्राप्त हुने अनुमानित बजेट रु हजारमा

क्र. स.	अनुदान प्राप्त हुने उपक्षेत्र / विषय	आर्थिक वर्ष					५ वर्षको जम्मा	१० वर्षको जम्मा
		२०८१/ ०८२	२०८२/ ०८३	२०८३/ ०८४	२०८४/ ०८५	२०८५/ ०८६		
१	प्रारम्भिक बालविकास र शिक्षा	३५९०	३६६२	३७३५	३८१०	३८८६	१८६८३	
२	आधारभूत शिक्षा	५००	५१०	५२०	५३१	५४१	२६०२	
३	माध्यमिक शिक्षा	१०००	१०२०	१०४०	१०६१	१०८२	५२०४	
४	प्राविधिक शिक्षा र व्यवसायिक तालिम	२४५०	२४९९	२५४९	२६००	२६५२	१२७५०	
५	अनौपचारिक शिक्षा तथा आजिवन सिकाइ	१६००	१६३२	१६६५	१६९८	१७३२	८३२६	
६	पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तक, सिकाइ सामग्री र मुल्याङ्कन	१३००	१३२६	१३५३	१३८०	१४०७	६७६५	
७	शिक्षक व्यवस्थापन र विकास	१२००	१२२४	१२४८	१२७३	१२९९	६२४५	
८	शैक्षिक समता र समावेशीकरण	६५०	६६३	६७६	६९०	७०४	३३८३	
९	विद्यालय पोषण र स्वास्थ्य कार्यक्रम	१००	१०२	१०४	१०६	१०८	५२०	
१०	विद्यालय सुरक्षा विपद न्यूनिकरण तथा उत्थानशीलता	२५०	२५५	२६०	२६५	२७१	१३०१	
११	विद्यालय भौतिक पुर्वाधार विकास	४५००	४५९०	४६८२	४७७५	४८७१	२३४१८	
१२	विद्यालयमा सुचना तथा संचार प्रविधि	४००	४०८	४१६	४२४	४३३	२०८२	
जम्मा		१७५४०	१७८९१	१८२४९	१८६१४	१८९८६	९१२७९	

४) अन्य संघसंस्था रुमदुरिड, रुडेकबाट विद्यालय शिक्षा क्षेत्र अन्तर्गतका क्रियाकलापमा प्राप्त हुने अनुमानित बजेट रु हजारमा

क्र. स.	अनुदान प्राप्त हुने उपक्षेत्र / विषय	आर्थिक वर्ष					५ वर्षको जम्मा	१० वर्षको जम्मा
		२०८१/ ०८२	२०८२/ ०८३	२०८३/ ०८४	२०८४/ ०८५	२०८५/ ०८६		
१	प्रारम्भिक बालविकास र शिक्षा	०	०	०	०	०	०	
२	आधारभूत शिक्षा	१२५	१२५	१२५	१२५	१२५	६२५	
३	माध्यमिक शिक्षा	०	०	०	०	०	०	
४	प्राविधिक शिक्षा र व्यवसायिक तालिम	०	०	०	०	०	०	
५	अनौपचारिक शिक्षा तथा आजिवन सिकाइ							
६	पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तक, सिकाइ सामग्री र मुल्याङ्कन	१०५	१०५	१०५	१०५	१०५	५२५	
७	शिक्षक व्यवस्थापन र विकास	२००	२००	२००	२००	२००	१०००	
८	शैक्षिक समता र समावेशीकरण	१५	१५	१५	१५	१५	७५	
९	विद्यालय पोषण र स्वास्थ्य कार्यक्रम	०	०	०	०	०	०	
१०	विद्यालय सुरक्षा विपद न्यूनीकरण तथा उत्थानशीलता	०	०	०	०	०	०	
११	विद्यालय भौतिक पुर्वाधार विकास	०	०	०	०	०	०	
१२	विद्यालयमा सुचना तथा संचार प्रविधि	०	०	०	०	०	०	
जम्मा		४४५	४४५	४४५	४४५	४४५	२२२५	

६.६ वित्तीय योजनाको सारांश

क्र.सं.	विद्यालय शिक्षाका मुख्य तथा अन्तर्सम्बन्धित उपक्षेत्र तथा विषयहरू	योजना अवधिको कुल लागत	लक्ष्य (५ वर्षी)					श्रोत आँकलन					
			१	२	३	४	५	संघ	प्रदेश	स्थानीय तह	संघ संस्था	अन्य	
१	विद्यालय शिक्षा क्षेत्रका मुख्य उपक्षेत्रहरू												
क	प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षा	६९२८२	१२७३५	१३२७०	१३८३०	१४४१६	१५०३०	४८८७४	१७२५	१८६८३	०		
ख	आधारभूत शिक्षा	६५१४२५	११७८०५	१२३७३७	१२९९६९	१३६५१७	१४३३९७	६३२४९१	१६३३२	२६०२	०		
ग	माध्यमिक शिक्षा	१८१८९७	३२९७७	३४५९६	३६२२५	३८०७९	३९९५१	१६४८०२	११८९१	५२०४	०		
घ	प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिम	६४२४०	११५४४	१२०४८	१२७६६	१३५३२	१४३५०	५१४९०	०	१२७५०	०		
ङ	अनौपचारिक शिक्षा र आजीवन सिकाइ	२४४७७	२७२५	२८०७	२८९२	२९८१	३०७२	५५२६	०	८३२६	६२५		
२	अन्तरसम्बन्धित विषय तथा क्षेत्रहरू												
क	पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तक, सिकाइ सामग्री र मूल्यांकन	२६४१४	४८६६	५०६५	५२७३	५४९१	५७१९	१९१२४	०	६७६५	५२५		
ख	शिक्षक व्यवस्थापन र विकास	१४००३	२६२३	२७०८	२७९७	२८८९	२९८५	६७५८	०	६२४५	१०००		
ग	शिक्षामा समता र समावेशीकरण	१३९५६	२५६५	२६७३	२७८६	२९०४	३०२८	१०४९९	०	३३८३	७५		
घ	विद्यालय स्वास्थ्य तथा पोषण कार्यक्रम	४२९७९	७७८४	८१७०	८५७६	९००१	९४४८	३४७६७	७६९२	५२०	०		
ङ	विद्यालय सरसफा, विपद न्यूनीकरण तथा उत्पादनशीलता	३५११	६५०	६७५	७०१	७२८	७५७	२२१०	०	१३०१	०		
च	विद्यालय भौतिक पूर्वाधार विकास	७६३६५	१४०८२	१४६५१	१५२४६	१५८६८	१६५१८	८७४२	४४२०५	२३४१८	०		
छ	विद्यालयमा सूचना तथा प्रविधि	१३४९२	२४६५	२५७६	२६९३	२८१५	२९४३	११४१०	०	२०८२	०		
३	शिक्षाको व्यवस्थापन र संस्थागत क्षमता विकास	११०५१	२०००	२१००	२२०५	२३१५	२४३१	११०५१	०	०	०		
४	स्थानीय शिक्षा योजना कार्यान्वयनको प्रबन्ध	१७५०	३५०	३५०	३५०	३५०	३५०	१७५०	०	०	०		
५	कार्यान्वयन, अनुगमन तथा मूल्यांकन, समन्वय र सहजीकरण	१०००	२००	२००	२००	२००	२००	०	५००	५००	०		
	कुल जम्मा	११८५८४३	२१५३७१	२२५६२६	२३६५७९	२४८०८७	२६०१७९	१००९४९४	८२३४५	९१७७९	२२२५		
	प्रतिशतमा कुल जम्मा	१००.००%	१८.१६%	१९.०३%	१९.९५%	२०.९२%	२१.९४%	८५.१३%	६.९४%	७.७४%	०.१९%		

६.७ क्रियाकलाप अनुसार ५ वर्षको वित्तीय योजना विवरण अनुसूचीमा उल्लेख छ ।

अनुगमन तथा मूल्याङ्कन

७.१ परिचय

नेपालमा योजनाबद्ध विकास प्रयासको मूल अवस्था सँगै विकास आयोजनाको अनुगमन तथा मूल्याङ्कन गर्ने परिपाटी बसेको पाइन्छ। आ.व. २०३२/०३३ देखि विकास आयोजनाहरूको कार्यान्वयनको मूल्याङ्कन गर्ने व्यवस्थाको सुरुवात भयो। आठौँ योजना २०४९/०५४ देखि अनुगमन तथा मूल्याङ्कनको एउटा पद्धतिको रूपमा मजबुत गर्ने कार्य गरियो। यस योजनामा विगतका अनुगमन तथा मूल्याङ्कन सम्बन्धी व्यवस्थामा देखिएका कमीकमजोरीहरूमा सुधार गरी संस्थागत व्यवस्था, उच्च राजनैतिक तहको प्रतिबद्धता र उपलब्धि मूल्याङ्कनको व्यवस्थासहितको बलियो अनुगमन तथा मूल्याङ्कन प्रणाली लागु गरियो। अनुगमन भन्नाले कुनैपनि कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि विशेषतः शैक्षिक योजना तथा कार्यक्रमहरू के कति भए त्यसको लक्षित प्रतिफल योजना अनुरूप ठीक सँग भइरहेका छन् वा छैनन् भनी कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्ने प्रत्येक तहको व्यवस्थापनद्वारा निरन्तर र अद्यावधिक गरी निगरानी राख्ने कार्य हो। मूल्याङ्कन भन्नाले कुनै शैक्षिक कार्यक्रमको निर्धारित उद्देश्यको सन्दर्भमा त्यसका कार्यहरू कति सान्दर्भिक, संक्षम, लाभदायक र प्रभावकारी देखिएका छन् भन्नेबारे व्यवस्थित रूपबाट मापन गरी लेखाजोखा गर्ने कार्य हो। अनुगमन तथा मूल्याङ्कन को मुख्य उद्देश्य गाँउ शिक्षा योजना र विद्यालय क्षेत्र विकास कार्यक्रमले किटान गरेका प्रत्येक सेवा प्रवाहका तहका लक्ष्य तथा उद्देश्य अनुरूपका उपलब्धिहरू पत्ता लगाई ती सूचकका आधारमा निर्णय प्रक्रियालाई सहयोग गरी प्रवाह सुधार गर्नु हो।

७.२ वर्तमान अवस्था

ऐन, नियमअनुसार कार्य भए नभएको लेखाजोख गर्ने, लक्ष्य तथा उद्देश्यका आधारमा प्रगति मापन गर्ने र क्षेत्रगत उद्देश्य तथा लक्ष्यमा भएको रणनीति तथा नीतिगत प्रवाहको मूल्याङ्कन गर्ने कार्यहरू नियमित रूपमा भइरहेका छन्। सबै तहको सेवा व्यवस्थापन तथा सेवा प्रवाहका लागि वित्तीय व्यवस्थापकीय र प्राविधिक पक्षको अनुगमन लेखाजोखा तथा मूल्याङ्कन गरिने छ। संघमा शिक्षा तथा प्रविधि मन्त्रालय र शिक्षा विभागले अनुगमन तथा मूल्याङ्कनका कार्यको समन्वय सञ्चालन गर्नेछन्। शिवपुरी गाउँपालिकाको शिवपुरी शिक्षा योजना सरोकारवालाहरूलाई जानकारी गराइ सो कार्यान्वयन भए नभएको सम्बन्धित निकायबाट अनुगमन गरिनेछ।

अनुगमन प्रकृया तपसिल बमोजिम हुनेछ ।

क्र.स.	अनुगमन गर्ने निकाय	अनुगमन प्रकृया	जिम्मेवारी	अनुगमन समय	अनुगमन सूचक
वडा र गाउँपालिका स्तरिय		अलवोकन, निरक्षण, सुपरिवेक्षण, प्रतिवेदन			आगन्तुक पुस्तिका, विद्यालय अनुगमन फारम,
१	वडा शिक्षा समिति, वडा कार्यालय		संयोजक, अध्यक्ष तथा पदाधिकारी	मासिक	
२	शिवपुरी शिक्षा समिति, गाउँपालिका, शिक्षा अधिकृत		संयोजक	मासिक	
जिल्ला स्तरिय					
३	शिक्षा विकास तथा समन्वय एकाइ		एकाइ प्रमुख	वार्षिक	
४	जिल्ला समन्वय समिति		प्रमुख तथा पदाधिकारी	वार्षिक	
प्रदेश स्तरिय					
५	प्रादेशिक शिक्षा तालिम केन्द्र			वार्षिक	
६	प्रदेश शिक्षा विकास निर्देशनालय			वार्षिक	
संघ स्तरिय र अन्य					
७	शिक्षा तथा मानव श्रोत विकास केन्द्र			वार्षिक	
८	नागरिक समाज तथा गैर सरकारी संघसंस्था			मासिक	

शिवपुरी शिक्षा योजनाको प्रचारप्रसार गर्न सरोकारवालाहरूलाई भेला गराइ सूचना तथा प्रविधिको अन्य माध्यमबाट जानकारी गराइनेछ । योजनाको कार्यान्वयनको क्रममा आवश्यक सहयोग तथा सहकार्यको लागि गाउँपालिका तथा सम्बन्धित वडाहरूले यस योजनासँग सम्बन्धित तह तथा निकायहरूसँग आवश्यक प्रत्यक्ष भेटघाट वा पत्राचार गर्नेछ । योजनाको कार्यान्वयनको क्रममा गाउँपालिका वडाहरू, सम्बन्धित समिति तथा उपसमितिहरूको बैठक कार्यतालिका वा आवश्यकता अनुसार बस्नेछ ।

७.३ लक्ष्य

शैक्षिक योजना तथा कार्यक्रमहरूको प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन भई गुणस्तरीय शिक्षा सुनिश्चित भएको हुने ।

७.४ उद्देश्य

- वार्षिक शिक्षा बजेट तथा कार्यक्रम तयारी र कार्यान्वयन गर्ने,
- स्थानीय तहका शिक्षा शाखा तथा महाशाखाहरूको क्षमता विकास गर्ने,
- आवश्यकता अनुसार कानून, मापदण्ड र निर्देशिका निर्माण गर्ने,
- एकीकृत शैक्षिक सूचना व्यवस्थापन प्रणाली मार्फत नियमित रूपमा कार्यक्रम कार्यान्वयनका नतिजाहरूको विवरण तयार गर्ने, समीक्षा गर्ने, र सुधार गर्ने,
- शिक्षण सिकाइमा आवश्यक सहयोग तथा अनुभव आदान प्रदानका लागि स्थानीय स्तरमा शिक्षक तथा विज्ञ समूह, सम्मिलित शिक्षक सहायता प्रणाली विकास तथा सञ्चालन गर्ने,
- विद्यालय तथा सामुदायिक अध्ययन केन्द्रहरूले योजना बनाई शैक्षिक कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्ने,
- प्रभावकारी तथा कुशल अनुगमन प्रणाली विकास गर्ने,
- नतिजामा आधारित अनुगमन तथा मूल्याङ्कन प्रणाली बनाउने,
- योजना कार्यान्वयनका चरणमा आएका समस्या तथा चुनौतीहरूलाई समयमै सम्बोधन गरी अपेक्षित उपलब्धि हासिल गर्ने,

७.५ रणनीतिहरू

- एकीकृत शैक्षिक अनुगमन तथा मूल्याङ्कन मार्गदर्शन निर्माण र उपयोग गर्ने,
- अनुगमन, मूल्याङ्कन र प्रतिवेदन कार्यलाई छिटो, छरितो, व्यवस्थित र प्रभावकारी बनाउन प्रविधिको प्रयोग गर्ने,
- शैक्षिक सूचना व्यवस्थापन प्रणालीलाई थप सुदृढीकरण गर्ने,
- राष्ट्रिय सूचकको अतिरिक्त आवश्यकताअनुसार स्थानीय सूचकहरूलाई समेत सूचना प्रणालीमा आवद्ध गर्ने,
- योजनाका लागत (Input), प्रक्रिया (Process), परिणाम (Output), उपलब्धि (Outcome) र प्रभाव (Impact) समेतको अनुगमन तथा मूल्याङ्कनका लागि संरचना र जनशक्तिको प्रबन्ध गर्ने,
- प्रमाणमा आधारित अनुगमन, मूल्याङ्कन तथा प्रतिवेदन प्रणालीको विकास गर्ने,
- अनुगमन तथा मूल्याङ्कनबाट प्राप्त पृष्ठपोषणलाई उपयोग गर्ने,
- कुल बजेटको निश्चित हिस्सा अनुगमन तथा मूल्याङ्कनमा छुट्याई नतिजामूलक अनुगमन तथा मूल्याङ्कन प्रणालीको अवलम्बन गर्ने,
- सहभागितामूलक अनुगमन तथा मूल्याङ्कन प्रणालीको कार्यान्वयन गर्ने,
- कक्षाकोठाको सिकाइको अनुगमन, सुपरिवेक्षण तथा मूल्याङ्कनलाई प्रभावपूर्ण बनाउन कार्यस्थलमा आधारित अनुगमन, मूल्याङ्कन, सुपरिवेक्षण एवम् प्रतिवेदन प्रणालीको प्रबन्ध गर्ने,
- पुरस्कार र दण्ड प्रणालीको विकास गर्ने।

७.६ उपलब्धि, नतिजा, प्रमुख क्रियाकलाप र लक्ष्य

उपलब्धि:

प्रभावकारी अनुगमनको माध्यबाट योजना कार्यान्वयनका चरणमा आएका समस्या तथा चुनौतीहरूलाई समयमै सम्बोधन भई अपेक्षित उपलब्धि हासिल हुने र योजनाको मूल्याङ्कनमा आधारित भई आवश्यकतामा आधारित योजना निर्माणका लागि पृष्ठपोषण प्राप्त हुने।

प्रमुख नतिजा:

- नतिजामा आधारित अनुगमन प्रणाली स्थापित हुने,
- अनुगमनका आधारमा नतिजा सुधार हुने,
- अनुगमन तथा मूल्याङ्कनका लागि संस्थागत संरचना तथा क्षमता विकास हुने,
- विद्यार्थी उपलब्धि परीक्षणका नतिजाका आधारमा सुधार गर्ने परिपाटी स्थापित हुने,
- विभिन्न कार्यक्रमहरूको उपलब्धि तथा प्रभावको आवाधिक मूल्याङ्कन हुने।

कार्यान्वयन, अनुगमन तथा मूल्यान्तन, समन्वय र सहजीकरणका प्रमुख क्रियाकलापहरू तथा परिमाणान्तरक लक्ष्य

क्र. सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	लक्ष्य इकाई	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष)						भौतिक लक्ष्य (१० वर्ष)	कैफियत
			०८१/०८२	०८२/०८३	०८३/०८४	०८४/०८५	०८५/०८६	जम्मा		
१	अनुगमन पद्धति विकास तथा कार्यान्वयन	गाउँपालिका	२	२	२	२	२	१०	२०	संघ, स्थानीय तह
२	अनुगमन प्रणालीका लागि सूचक तयारी र अध्यावधिक			१				१	२	
३	कार्यक्रम कार्यान्वयनको चौमासिक तथा वार्षिक समीक्षा तथा प्रतिवेदन	पटक	३	३	३	३	३	१५	३०	संघ तथा प्रदेश
४	विद्यार्थीको सिकाइउपलब्धी परीक्षण गर्ने	कक्षा		३	५	८	१०	४	४	संघसँग समन्वय गरेर
५	स्थिति प्रतिवेदन तयारी	पटक/कक्षा १, २ र ३	१ पटक	१ पटक	१ पटक	१ पटक	१ पटक	५ पटक	५	संघ, स्थानीय तह
६	विद्यार्थी सिकाइ उपलब्धि परीक्षण	विद्यालय प्रतिशत, कक्षा १-८		२५	२५	२५	२५	सबै		संघसँग समन्वय गरेर
७	विद्यालयमा गरिने सामाजिक परिदृष्टिलाई प्रभावकारी र नियमित बनाउने ।	विद्यालय	सबै	सबै	सबै	सबै	सबै	सबै		
८	विद्यालयहरूको लेखापरीक्षण	विद्यालय	सबै	सबै	सबै	सबै	सबै	सबै		
९	विद्यालयको कार्यसम्पादन परीक्षण	गाउँपालिका	२	५	१०	१०	१५	४२	४६	
१०	विज्ञ समूह, विद्यालय निरक्षक तथा शिक्षक सिकाइ समूह मार्फत, शिक्षा शाखा मार्फत विद्यालय अनुगमन तथा कक्षा सुपरिवेक्षण	सबै विद्यालय	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर			
११	प्रधानाध्यापक तथा आधारभूत तह संयोजकबाट विद्यालय तथा कक्षाकोठा अनुगमन तथा सुपरिवेक्षण	सबै विद्यालय	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर			
१२	सिकाइमा आधारित मूल्याङ्कनका लागि शिक्षण	सबै विद्यालय	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर			
१३	प्रमाणमा आधारित मूल्याङ्कनका लागि अभिलेखिकरण	सबै विद्यालय	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर	निरन्तर			
१४	स्थानीय तहद्वारा कक्षा अनुगमन तथा मूल्याङ्कन	पटक	३	३	३	३	३	१५	३०	

अनूसूची १ :

शिवपुरी शिक्षा योजना निर्माण समिति

क्र.स.	नाम, थर	पद	पद/कार्यालय
१	श्री केशव प्र रिजाल	संयोजक	सामाजिक विकास समिति संयोजक, शिवपुरी गा.पा.
२	श्री बद्रीनाथ लम्साल	सदस्य	प्रमुख प्रशासकिय अधिकृत, शिवपुरी गा.पा.
३	श्री विष्णु न्यौपाने	सदस्य	प्रशासन प्रमुख, शिवपुरी गा.पा.
४	श्री सुरेश थापा	सदस्य	योजना तथा अनुगमन शाखा प्रमुख, शिवपुरी गा.पा.
५	श्री धुर्व न्यौपाने	सदस्य- सचिव	शिक्षा शाखा प्रमुख, शिवपुरी गा.पा.

अनूसूची २

शिवपुरी शिक्षा योजना मस्यौदा लेखन कार्यदल

क्र.स.	नाम, थर	पद	पद/कार्यालय
१	श्री सुनेश अधिकारी	संयोजक	शिक्षा शाखा प्रमुख, शिवपुरी गा.पा.
२	श्री हरिहर खातिवडा	सदस्य	प्रअ, भुमेदेवी मा वि
३	श्री नारायण थापा	सदस्य	प्रअ, जानकी मा वि
४	श्री महेन्द्र ढकाल	सदस्य	प्रअ, समुन्द्रा मा वि
५	श्री चोकमाया गुरुङ्	सदस्य	प्रअ, जलेश्वर आ वि
६	श्री कृष्णकुमार श्रेष्ठ	सदस्य	प्रअ, कालिका मा वि
७	श्री हरिप्रसाद सिटौला	सदस्य	वित्तियस अध्यक्ष, जनज्ञान मा वि
८	श्री सुरेसचन्द्र न्यौपाने	सदस्य	शिक्षक, स्याउरीभुमे मा वि
९	श्री रविन्द्र तामाङ्	सदस्य	शिक्षक, महेन्द्र मा वि
१०	श्री राजन बस्नेत	सदस्य	शिक्षा विज्ञ
११	श्री रामबहादुर थापा	सदस्य	शिक्षा विज्ञ
१२	श्री तोयाप्रसाद अम्मे	प्राविधिक सल्लाहकार	
१३	श्री धुर्व न्यौपाने	सदस्य सचिव	प्रास, शिक्षा शाखा, शिवपुरी गा.पा.

अनुसूची ३ : क्रियाकलापगत वित्तिय योजना

क्र. सं.	प्रमुख क्रियाकलाप	भौतिक लक्ष्य (५ वर्ष) २०८१/८२-२०८५/८६					सोझना अवधिको		लगानीको श्रोत औक्लन रु. हजारमा			
		पहिलो	दोस्रो	तेस्रो	चौथो	पाँचौ	कुल लागत	संघ	प्रदेश	स्थानीय तह	संघसंस्था	असुग
३.१	प्रारम्भिक बालविकास र शिक्षा											
१	प्रारम्भिक बालविकास तथा शिक्षाका न्यूनतम मापदण्डको प्रबोधिकरण गर्ने	०	५०	०	०	०	५०	०	५०	०	०	०
२	प्रारम्भिक बालविकास केन्द्रहरूको नक्साङ्कन तथा पुनर्वितरण	०	१००	०	०	०	१००	०	५०	०	५०	०
३	परिवार, समुदाय, गैर सरकारी संघसंस्था, निजीक्षेत्रसँग सहकार्य तथा समन्वय गर्ने	०	१००	१५	१५	१५	१४५	०	८५	०	६०	०
४	सहयोगी कार्यकर्ता र शिक्षकको तलब भत्ता	१२६५०	१३२८३	१३९४७	१४६४४	१५३७६	६९८९९	४१६२२	०	२८२७७	०	०
५	न्यूनतम पूर्वाधार, मिकाइ तथा खेल सामग्री आदि व्यवस्थापन गरी न्यूनतम मापदण्डमा सुधार गर्ने	०	५०	५०	५०	५०	२००	०	०	०	२००	०
६	सहजकर्ताको योग्यता पेसागत क्षमता विकास गर्ने	०	०	१००	०	०	१००	०	०	०	१००	०
७	आवश्यकता अनुसार स्थानीय भाषालाई प्राथमिकता दिई स्थानीय भाषाको प्रयोग गर्ने	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
८	अभिभावक शिक्षा	०	३००	३१५	३३१	३४७	१२९३	६००	०	६००	१३	
९	बालबालिकाको शारीरिक, सामाजिक, मानसिक तथा भावनात्मक सुरक्षा तथा आवश्यकता अनुसार मनोसामाजिक परामर्श उपलब्ध गराउने (परामर्शदाताले)	२५	२६	२८	२९	३०	१३८	०	०	१३८	०	०
१०	परिवार, समुदाय, निजीक्षेत्र तथा गैर सरकारी संघसंस्थाहरूको सहभागिता, संलग्नता र जिम्मेवारी वृद्धि	२०	२१	२२	२३	२४	१११	०	०	१११	०	०
११	शैक्षिक सूचना व्यवस्थापन प्रणाली सुदृढ बनाउने	३०	३२	३३	३५	३६	१६६	१६६	०	०	०	०
	जम्मा	१२७२५	१३९६१	१४५०९	१५१२७	१५८८०	७२२०२	४२३८८	१८५	२९१२६	५०३	०

३.२ आधारभूत शिक्षा (कक्षा १-८)													
१	शिक्षकहरूको पारिश्रमिक र क्षमता विकास	११४४६५	४२०१८८	१२६११८	१३२५०८	१३९१३३	६३७४९१	६३५८६०	०	६६३१	०	०	०
२	विद्यालय नक्साङ्कन	०	२००	०	०	०	२००	०	०	२००	०	०	०
३	दरबन्दी पुनर्वितरण तथा समायोजन	०	२००	०	०	०	२००	०	०	२००	०	०	०
४	बालबालिकालाई विद्यालय भर्ना	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	११०५	११०५	०	०	०	०	०
५	Early Grade Learning (EGL) Program को न्युनतम व्यापकता व्यवस्थापन र संचालनका लागि विद्यालयलाई अनुदान	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	१६५८	१६५८	०	०	०	०	०
६	व्यवस्थित परीक्षा प्रणाली	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	११०५	०	११०५	०	०	०	०
७	विव्यस, शिअसका यदाधिकारीहरूको क्षमता विकास	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	१६५८	५५३	५५३	५५३	०	०	०
८	अभिभावक अभिमुखिकरण र सहभागिता	४००	४२०	४४१	४६३	४८६	२२१०	५५३	०	१६५८	०	०	०
९	सिकाइ सामग्री तथा विद्यालय व्यवस्थापन	४००	४२०	४४१	४६३	४८६	२२१०	१७१०	०	०	५००	०	०
१०	कक्षा १ देखि ३ सम्मको बालबालिकाका लागि बालमैत्री शिक्षण सिकाइको व्यवस्थापन	५००	५२५	५५१	५७९	६०८	२७६३	१७६३	०	०	१०००	०	०
११	कक्षा पुस्तकालयको वा बुक कर्नरको स्थापना गरी बालबालिकालाई भ्रमण पढाइको अवसर प्रदान	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	१६५८	११०५	०	०	५००	०	०
जम्मा		११७०६५	१२३३१८	१२९०६४	१३५५१७	१४२२९३	६४७२५८	६३४३०७	१६५८	१२४१	२०००	०	०
३.३ माध्यमिक शिक्षा (कक्षा ९-१२)													
१	निःशुल्क माध्यमिक शिक्षाको कार्यान्वयनका लागि आवश्यक पर्ने कानून, कार्यविधि, निर्देशिकाहरू तयारी	१५०	०	०	०	०	१५०	०	०	०	०	०	०
२	माध्यमिक शिक्षामा सबैको पहुँच समीक्षित गर्ने तथा खुला तथा दुर शिक्षा लगायतका वैकल्पिक प्रवन्ध गर्ने	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	११०५	०	०	०	०	०	०
३	विद्यालयमा न्युनतम भौतिक पूर्वाधार विकास (भवन तथा कक्षाकोठा, फर्निचर, खानेपानी, खेलमैदान, घेराबार, शौचालय)	४००	४२०	४४१	४६३	४८६	२२१०	०	०	०	०	०	०

४	सिकाई सामग्री तथा विद्यालय व्यवस्थापन तथा सञ्चालन अनुदान	१५०००	१५७५	१६५४	१७३६	१८२३	८२८८	०	०	०	०	०
५	कक्षा ९-१२ मा कार्यरत शिक्षकका लागि तलब भत्ता	२९६००	३१०८०	३२६३४	३४२६६	३५९७९	१६३५५९	१२६१४५	२७०००	१००००	२००००	०
६	शिक्षक क्षमता विकास तालिम	४००	४२०	४४१	४६३	४८६	२२१०	०	०	०	०	०
७	विज्यस, शिजसय पदाधिकारीहरुको क्षमता विकास र अभिमुखिकरण	२५०	२६३	२७६	२८९	३०४	१३८१	०	०	०	०	०
८	सिकाईका लागि सूचना तथा सञ्चार प्रविधि लगायतका प्रविधिको प्रयोगमा वृद्धि गर्ने आवश्यक संरचना, सामग्री तथा क्षमता विकास	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	११०५	०	०	०	०	०
जम्मा		३२७००	३४१७८	३५८८६	३७६८१	३९५६५	१८०००९	१२६१४५	२७०००	१००००	२००००	०
३.४ प्राविधिक शिक्षा तथा व्यवसायिक तालिम												
१	प्रयोगशाला व्यवस्थापन सहयोग	०	२००	०	०	०	२००	२००	०	०	०	०
२	विद्यालयमा प्राविधिक शिक्षा(चाली विज्ञान पशु विज्ञान सिभिल इन्जिनियरिङ इत्यादी) कार्यक्रम सञ्चालन सहयोग	०	५००	५००	५००	५००	२०००	०	२०००	०	०	०
३	सामुदायिक विद्यालयमा सञ्चालित प्राविधिक शिक्षा कार्यक्रमको अनुगमन, निवमन र व्यवस्थापन	५०	५०	५०	५०	५०	२५०	२५०	०	०	०	०
४	प्राविधिक र व्यावसायिक शिक्षा सम्बन्धी पालिका स्तरीय नीतिको तर्जुमा	०	५०	०	०	०	५०	५०	०	०	०	०
५	छोटो अर्वाधिका सिपमूलक तालिमहरू सञ्चालन	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	१६५८	०	१०००	०	६५८	०
६	प्राविधिक धार सञ्चालनका लागि विद्यालयको भौतिक पूर्वाधार विकासमा सहयोग	७०००	७३५०	७७१८	८१०३	८५०९	३८६७९	३८६७९	०	०	०	०
जम्मा		७३५०	८४६५	८५९८	९००१	९४२३	४२८३७	३९१७९	२०००	१०००	०	६५८

३.५. अनौपचारिक शिक्षा र आजीवन सिकाइ													
१	निरक्षरहरूको विवरण संकलन र निरन्तर सिकाइका लागि तथ्यांक तयार गर्ने	०	१००	०	०	०	०	१००	१००	०	०	०	०
२	सामुदायिक पुस्तकालयको व्यवस्थापन गरी सामुदायिक सिकाइ केन्द्रसँग आवद्ध गर्ने	०	१५०	१५८	१६५	१७४	१८३	१९६	२०७	०	६४७	०	०
३	सामुदायिक केन्द्रमा सूचना तथा संचार प्रविधि मैत्री उपकरणको व्यवस्था गर्ने	१००	१०५	११०	११६	१२२	१२९	१३५	१४३	२७६	०	०	०
४	संघ, प्रदेश र स्थानीय तहमा समन्वय संयन्त्र विकास गर्ने	०	३०	३२	३३	३५	३६	३७	३८	०	१२९	०	०
५	सरकारी तथा गैर सरकारी निकाय तथा स्थानीय तहमा रहेका समुदायमा आधारित संस्थासँग साझेदारी र सहकार्य गर्ने	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
६	अनौपचारिक प्रौढ विद्यालय, खुला विद्यालय लगायतका संस्थाहरूको स्थापना, संस्थागत विकास र सञ्चालनका लागि अनुदान उपलब्ध गराउने	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	३८३	४०१	४२०	१६५८	०	०	०
७	जेष्ठ नागरिक, श्रमिक, गृहिणी महिलाहरूका लागि आवश्यकतामा आधारित निरन्तर सिकाइ प्रवर्धन गर्ने	४००	४२०	४४१	४६३	४८६	५०९	५३२	५५५	२२१०	०	०	०
जम्मा													
४.१	पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तक, सिकाइ सामग्री र मूल्यांकन												
१	पाठ्यक्रम अभिमुखिकरण	५०	५३	५५	५८	६१	६४	६७	७०	२७६	२७६	०	०
२	शिक्षक तालिम र पुनर्ताजगी तालिम	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	२५४	२६५	२७६	११०५	२२१०	०	०
३	शिक्षक पेसागत सहयोग	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	३८३	४०१	४२०	१६५८	११५३	०	५०५
४	कक्षाकोठामा आधारित विद्यार्थी मूल्यांकन	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	२५४	२६५	२७६	११०५	०	०	०
५	आवधिक मूल्यांकन	१५०	१५८	१६५	१७४	१८३	१९६	२०७	२१९	८२९	०	८२९	०
६	स्थानीय पाठ्यक्रम/पाठ्यसामग्री निर्माण तथा कार्यान्वयन	८००	०	०	०	०	०	०	८००	०	०	६१५	०
७	सुपरिवेक्षण तथा अनुगमन	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	२५४	२६५	२७६	११०५	०	०	०
८	निशुल्क पाठ्यपुस्तक	२२५०	२३६३	२४८१	२६०५	२७३५	२८६५	२९९५	३१२५	१२४३३	२१२६८	०	०

९	स्यानिय/पढाइ मैत्री शैक्षणिक सामग्री खरिद, सङ्कलन, निर्माण तथा प्रयोग	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	२१०५	२१०५	०	०	०	०
१०	पढाइ मैत्री शैक्षणिक सामग्री खरिद, सङ्कलन, निर्माण तथा प्रयोग वस्तु: त्रिसङ्केतन किताब, दूरो किताब, बाइबेली चार्ट, खर्ण तथा झ्याले पत्ती, शब्द चित्र पत्ती	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	२१०५	२१०५	०	०	०	०
११	डिजिटल सामग्रीको प्रयोग	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	२६५८	२६५८	०	०	०	०
जम्मा		४८५०	४९५३	४४६५	४६८८	४९२३	२३१७९	२३१७९	०	१४४४	५०५	०
४.२ शिक्षक व्यवस्थापन र विकास												
१	गापा तथा विद्यालय स्रोतबाट नियुक्त शिक्षकहरूको व्यवस्थापनका लागि मापदण्ड तथा निर्देशिका तयारी	०	५०	०	०	०	५०	५०	०	०	०	०
२	शिक्षण सिकाइमा पृष्ठपोषण प्राप्त गर्ने परिसरको नतिजा विश्लेषण गर्ने ।	५०	५३	५५	५८	६१	२७६	२७६	०	०	०	०
३	शिक्षकलाई परामर्श कार्य गर्ने, अध्ययन अनुसन्धान, अनुगमन, सुपरवेक्षणको लागि विज्ञ समुह गठन तथा परिचालन गर्ने	२५०	२६३	२७६	२८९	३०४	१३८१	१३८१	०	०	०	०
४	पालिकाले प्रअ र प्रअले शिक्षकहरूसँग करार सम्झौता माफेत सिकाइ उपलब्धीमा सुधार ल्याउने	५०	५३	५५	५८	६१	२७६	२७६	०	०	०	०
५	विद्यालय तथा पालिका स्तरमा प्रारम्भिक कक्षाका शिक्षकलाई पेसागत सहयोग गर्ने शिक्षण सिकाइ समुह बैठक/घुम्टी बैठक सञ्चालन गर्ने	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	१६५८	१६५८	०	०	०	०
६	आवश्यकताका आधारमा शिक्षक पेसागत सहयोग तालिम सञ्चालन गर्ने	५००	५२५	५५१	५७९	६०८	२७६३	२७६३	०	०	०	०
७	एकीकृत पाठ्यक्रमलाई प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्नका लागि कक्षा ? देखि ३ सम्मका शिक्षकहरूलाई साक्षरता तथा गणितिय सिप एकीकृत तालिमको व्यवस्था	५००	५२५	५५१	५७९	६०८	२७६३	२७६३	०	०	११०५	०
८	शिक्षक दरबन्दी मिलान तथा पुनर्वितरण	४००	४२०	४४१	४६३	४८६	२२१०	२२१०	०	०	०	०
जम्मा		२०५०	२२०३	२२६०	२३७३	२४१२	११३७८	११३७८	०	०	११०५	०

४.३ शिक्षामा समता र समावेशीकरण													
१	२००	२०५	२२०	२३५	२४०	२४५	२५०	२५५	२६०	२६५	२७०	२७५	२८०
१	स्थानीय तहहरूमा बालबालिकाको अवस्था, सिकाइ आवश्यकता पहिचान गर्ने												
२	शिक्षाको अवसरबाट वञ्चित हुनका कारण पहिचान गरी वैयक्तिक आवश्यकता अनुसारको वैकल्पिक शैक्षिक कार्यक्रमहरू तथा सहायता पदवी तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गराउने ।	४५०	४७३	४९६	५२१	५४३	५६७	५९०	६१३	६३७	६६०	६८३	७०६
३	विद्यालय बाहिर रहेको सबै बालबालिकालाई विद्यालय भित्र ल्याउन तथा अध्ययनमा निरन्तरताको सुनिश्चित गर्न जनसहभागिता सहितको कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने ।	४००	४२०	४४१	४६३	४८६	५०९	५३२	५५५	५७८	६०१	६२४	६४७
४	विशेष लक्षित समूहका विद्यार्थीहरूको आवश्यकता र सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रम तथा अवसर लागतसँग तादात्म्य गरी छात्रवृत्ति दिने व्यवस्था मिलाउने	११३५	११९२	१२५१	१३१४	१३८०	१४४३	१५०६	१५६९	१६३२	१६९५	१७५८	१८२१
५	पाठ्यक्रम तथा सिकाइ सामग्रीलाई अपाङ्गमैत्री तथा लैङ्गिक उत्तरदायी बनाउँदै सबै बालबालिकाको सिकाइ सुनिश्चित गर्ने	५०	५३	५५	५८	६१	६३	६६	६९	७२	७५	७८	८०
६	पाठ्यतन्त्रमालाई स्थानीय भाषा, संस्कृति, भूगोल, इतिहास, ज्ञान तथा सिप समावेश गर्ने र सिकाइलाई जीवोपयोगी सिपसँग आवद्ध गर्ने ।	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	३८३	४०१	४२०	४३८	४५६	४७४	४९२
७	स्थानीय तहबाट आधारभूत शिक्षाका उमेर समूहका सबै बालबालिकालाई विद्यालय भर्ना गर्ने व्यवस्था मिलाइ अनिवार्य शिक्षा सुनिश्चित भएको सार्वजनिक घोषणा गर्ने व्यवस्था मिलाउने ।	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	२५५	२६६	२७८	२९०	३०२	३१४	३२६
८	विद्यालयमा कुनै पनि प्रकारको विभेद, दुर्व्यवहार, हेपराइ नहुने सुनिश्चित गर्ने यस सम्बन्धी शिक्षा तथा संयन्त्र स्थापना गर्ने ।	५०	५३	५५	५८	६१	६३	६६	६९	७२	७५	७८	८०
९	पहुँच्युक्तताको लेखाजोखा र कार्यगत सीमितताको प्रारम्भिक पहिचान तथा आवश्यकता अनुसार सहायक सामग्रीहरूको उपलब्धता	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	२५५	२६६	२७८	२९०	३०२	३१४	३२६

जम्मा		२८८५	३०२९	३१८१	३३४०	३५०७	१५९४१	१५९४२	०	०	०	०
४.४ विद्यालय स्वास्थ्य तथा पोषण												
१	छात्राहरूका लागि निशुल्क स्यानिछरी प्याड कक्षा ६ देखी १२ का लागि	८००	८४०	८८२	९२६	९७२	४४२१	४४२१	०	०	०	०
२	एक माध्यमिक विद्यालय एक स्वास्थ्यकर्मी	१३९२	१४६२	१५३५	१६११	१६९२	७६९२	७६९२	१७०१९	०	०	०
३	Usher Mahpal समेतको प्राथमिक उपचार वाक्स	१००	१०५	११०	११६	१२२	५५३	५५३	०	५५३	०	०
४	स्थानीय पाठ्यक्रममा क्रिशोरी शिक्षा	०	२५	२६	२८	२९	१०८	१०८	०	१०८	०	०
५	विद्यालयहरूमा सरसफाइ सम्बन्धी आवश्यक पूर्ण पूर्वाधार विकास	१००	१०५	११०	११६	१२२	५५३	५५३	०	५५३	०	०
६	स्थानीय उत्पादनमा आधारित चक्रिय पोषणशुक्र दिवाखाजा	६२९२	६६०७	६९३७	७२८४	७६४८	३४७६७	३४७६७	०	०	१७५००	०
७	विद्यालयमा पोषण कर्नर निर्माण	१००	१०५	११०	११६	१२२	५५३	५५३	०	५५३	०	०
८	अभिभावक आमा समूह दिवा खाजा तथा सचेतना कार्यक्रम	५०	५३	५५	५८	६१	२७६	२७६	०	२७६	०	०
जम्मा		८८३४	९३०१	९७६६	१०२५४	१०७६७	४८९२१	४८९२८	१७०१९	२०४३	१७५००	०
४.५ विद्यालय सुरक्षा विपद् न्यूनीकरण तथा उत्थानशीलता												
१	उत्थानशिलताका लागि सचेतना विकास गर्ने	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	११०५	११०५	०	११०५	०	०
२	ReAL योजना कार्यान्वयन	४००	४२०	४४१	४६३	४८६	२२१०	२२१०	०	०	०	०
३	स्थानीय तहमा संकट तथा विपद् मूल्यांकनका आधारमा योजना निर्माण	१००	१०५	११०	११६	१२२	५५३	५५३	०	०	०	०
४	निरन्तर र सुरक्षित सिकाइका लागि शिक्षक विद्यार्थी सम्मिलित कार्य समुह निर्माण र परिचालन	१००	१०५	११०	११६	१२२	५५३	५५३	०	०	०	०
५	हरित, सफा, शान्त र सुरक्षित विद्यालय प्रवर्धन	१००	१०५	११०	११६	१२२	५५३	५५३	०	०	०	०
६	आपतकालीन तथा सङ्कटपूर्ण अवस्थामा शिकामैग सम्बन्धित विभिन्न भाषण्ड, निर्देशिका तथा कार्यविधि एभिकत गर्ने	५०	५३	५५	५८	६१	२७६	२७६	०	०	०	०

जम्मा										
४.६ विद्यालय भौतिक पूर्वाधार विकास										
१	पूर्वाधार विकासका लागि मापदण्ड एवं सूचकको तयारी	१००	०	०	०	०	१००	१००	०	०
२	पूर्वाधार विकास एवं विस्तारका लागि १० वर्षे गुर्योजना तयार	०	१५०	०	०	०	१५०	१५०	०	०
३	विद्यालयको मर्मत सम्भार र संवर्धन	३०००	३१५०	३३०८	३४७३	३६४७	१६५७७	५५२६	११०५१	०
४	पूर्वाधार विकासको लागि स्रोत व्यवस्था र जिम्मेवारी	५०	५३	५५	५८	६१	२७६	२७६	०	०
५	अपाङ्गता मैत्री, लैङ्गिक मैत्री संरचनाको विकास	२०००	२१००	२२०५	२३१५	२४३१	११०५१	०	५५२६	०
६	विद्यालय भवन मर्मत	४०००	४२००	४४१०	४६३१	४८६२	२२१०३	१७०००	५१०३	०
जम्मा										
४.७ विद्यालयमा सुचना र सञ्चार प्रविधि										
१	विद्यालयमा क्षेत्र संरचना विस्तार	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	१६५८	५५३	११०५	०
२	प्रत्येक विद्यालयमा क्षतभलभत त्रयलभअतध्वस्थ को व्यवस्था	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	११०५	११०५	०	०
३	शिक्षकहरूको क्षमता विकास	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	१६५८	११०५	५५३	०
४	विद्यालयमा अन्तर्क्रियात्मक डिजिटल सामग्रीको उपलब्धता	५००	५२५	५५१	५७६	६०८	२७६३	२७६०	०	०
५	IEMIS व्यवस्थापन	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	१६५८	१६५८	०	०
६	सामुदायिक सिकाइ केन्द्रहरूको क्षमता विकास	१००	१०५	११०	११६	१२२	५५३	५५३	०	०
७	विद्यालयमा इ हाजिरी व्यवस्थापन	५०	५३	५५	५८	६१	२७६	०	२७६	०
८	माध्यमिक विद्यालयका अनिवार्य विषयहरूको भर्चुअल कक्षा सञ्चालन तयारी	५०	५३	५५	५८	६१	२७६	०	२७६	०
९	प्रविधि मैत्री सिकाइका लागि कम्प्युटर, इन्टरनेट लगायतको व्यवस्थापन (लागत सहभागिताका आधारमा)	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	११०५	०	११०५	०

१०	प्रतिपिप मैत्री सिकाइका लागि टेलिभिजन, कम्प्युटर, इन्टरनेट लगायत प्रयोगका लागि तालिमको व्यवस्था	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	११०५	२२१०	०	०	५५३	०
	जम्मा	२२००	२३१०	२४२६	२५४७	२६७४	१२१५६	१६४४	४४२०	११०५	५५३	०
५.१	शिक्षाको व्यवस्थापन र संस्थागत क्षमता विकास											
१	आवश्यक कानुनी प्रबन्ध तथा मापदण्ड विकास	१००	१०५	११०	११६	१२२	५५३	५५३	०	०	०	०
२	संस्थागत संरचना निर्माण तथा क्षमता विकास	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	१६५८	१६५८	०	०	०	०
३	विशुद्धो, प्रतिवेदन तथा तथ्याङ्क प्रणालीको सुदृढीकरण	३००	३१५	३३१	३४७	३६५	१६५८	१६५८	०	०	०	०
४	कार्यसम्पादन करार गरी सबैलाई नतिजाप्रति जिम्मेवार बनाउने	१००	१०५	११०	११६	१२२	५५३	५५३	०	०	०	०
५	स्थानीय तहमा शिक्षक पेसागत सहयोग प्रणाली स्थापना तथा सञ्चालन	१००	१०५	११०	११६	१२२	५५३	५५३	०	०	०	०
६	अनौपचारिक शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइसम्बन्धी संयन्त्र विकास गर्ने	२००	२१०	२२१	२३२	२४३	११०५	११०५	०	०	०	०
७	विद्यालय कार्यसम्पादन एवम् स्वमूल्याङ्कन गर्ने गराउने	१५०	१५८	१६५	१७४	१८२	८२१	८२१	०	०	०	०
	जम्मा	१२५०	१३१३	१३७८	१४४७	१५१९	६६०७	११३२८	०	०	०	०
५.२	शिक्षा योजना कार्यान्वयनको प्रबन्ध											
१	वार्षिक बजेट तथा कार्यक्रम निर्माण	१०	१०	१०	१०	१०	५०	५०	०	०	०	०
२	प्रतिवेदन तथा तथ्याङ्क प्रणालीको सुदृढीकरण	५०	०	०	०	०	५०	५०	०	०	०	०
३	आवश्यक कानुन निर्देशिका तथा कार्यविधिको विकास	१००	०	०	०	०	१००	०	०	०	१००	०
४	कानुन निर्देशिका मापदण्डको प्रवीणीकरण	०	१००	०	०	०	१००	१००	०	०	०	०
५	अनौपचारिक शिक्षा र जीवनपर्यन्त सिकाइ सम्बन्धि कार्यक्रम निर्माण	१००	२००	२००	२००	२००	६००	६००	०	०	०	०

